

Plagiarism Checking Report

Created on 2025-06-11 09:32:07 at 09:32 AM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
4326882	Jun 11, 2025 at 09:20 AM	saokum.sai@mcu.ac.th	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	รายงานการวิจัยย่อย 3.pdf	Completed	10.06 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
1	ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมภายในองค์กรกับผลการปฏิบัติงาน ของ พนักงานธนาคารออมสินในเขตจังหวัดนครราชสีมา,THE RELATIONSHIP BETWEEN INTERNAL ENVIRONMENTAL OF ORGANIZATION AND JOB PERFORMANCE OF GOVERNMENT SAVINGS BANK OFFICIALS IN NAKHON RATCHASIMA	ธนากร เกื้อลลิตีพร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	1.43 %
2	DEVELOPMENT OF TOURISM MARKETING STRATEGY MODEL OF THE ANDAMAN PROVINCE CLUSTER	ณ ตะกั่วทุ่ง, ปิยาภรณ์	วารสารเครือข่ายส่งเสริมการวิจัยทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	0.53 %
3	ORGANIZATION MANAGEMENT TO SUCCESS	Kaewsanan, Kasem	วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์	0.47 %
4	รูปแบบการบริหารเครือข่ายเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โรงเรียนอนุบาลนครสวรรค์	ปิยรัตน์ ป้องแสงสี	สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา	0.44 %
5	Network strengthening for the cultural tourism management of temple and community in Lanna	พระชนยานันทมณี	วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์	0.39 %
6	http://ojs.mcu.ac.th/index.php/BAS/article/download/6793/4487	ojs.mcu.ac.th	ojs.mcu.ac.th_nutch	0.32 %
7	Educational Cooperation Networking Model	สิงหาทอง, ชัชวาลย์	วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	0.30 %
8	A STUDY OF BUDDHADHAMMA AND CULTURAL CONSERVATION OF THAI SONGDUM IN THAKHAM PHUNPIN, SURAT THANI PROVINCE	ภททปญโญ, พระอธิการศิริพงษ์	วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์	0.30 %
9	ปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยของชาวจีน	Sirikhuan Panyarian	มหาวิทยาลัยพะเยา	0.24 %
10	A study of the personal characteristics, constructive organizational culture, and internal environment toward Employees' Work Performance at the operational level in Asoke (Central Business District)	โพธิ์สังกา, กรรณิการ์	วารสารวิทยาการ จัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	0.23 %

Match Details

[illegible]

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
144 การยกระดับการท่องเที่ยวชุมชนบนฐานวัฒนธรรมวิถีพุทธอย่างยั่งยืน ในอำเภอเมืองชลบุรีจังหวัดชลบุรีมุ่งเน้นการศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการยกระดับการท่องเที่ยวชุมชนบนฐานวัฒนธรรมวิถี พุทธอย่างยั่งยืนในอำเภอเมืองชลบุรีจังหวัดชลบุรีได้แก่ด้านความ สามารถในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว Available Package ๒ด้านความ สามารถในการเข้าถึง Accessibility ๓ด้านสิ่งดึงดูดใจ Attraction ๔ด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก Amenities ๕ด้านกิจกรรม Activities ๖ด้านการให้ บริการของแหล่งท่องเที่ยว Ancillary Service	วิถีชีวิตวัฒนธรรมประเพณีและสิ่งแวดล้อมโดยนำหลักธรรมสัปปริสธรรม 7 เข้ามาบูรณาการกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนในจังหวัด พระนครศรีอยุธยาดังนี้ 1 .รู้เหตุ(ธัมมัญญาตา)โดยรับฟังข้อมูลข้อคิดเห็นจาก นักท่องเที่ยวเพื่อปรับปรุงและจัดการท่องเที่ยวโดยสุจริต 2 .รู้ผล(อัตถัญญาตา)โดยการดูแลและให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ก่อให้เกิดประโยชน์ ต่อชุมชนให้นักท่องเที่ยวประทับใจ 3 .รู้ตน(อัตตัญญาตา)โดยคนในชุมชนมี มนุษย์สัมพันธ์ที่ดีมีใจรักงานด้านบริการ 4 .รู้ประมาณ(มัตตัญญาตา)โดยการ ใช้ทรัพยากรภายในชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุดพัฒนาชุมชนตามความ จำเป็นเพื่อไม่ให้สูญเสียอัตลักษณ์ 5 .รู้กาล(กาลัญญาตา)แนะนำสถานที่ ท่องเที่ยวเพิ่มเติมเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ตัดสินใจจัดโปรแกรมท่องเที่ยว ได้เหมาะสมติดตามเทรนด์ความต้องการของลูกค้า 6 .รู้ชุมชน(ปรีสัญญาตา)โดยใช้ประสบการณ์ชุมชนในการบริหารการท่องเที่ยวพัฒนาแหล่งท่อง เที่ยวเพื่อให้เหมาะสมกับชุมชนและการเปลี่ยนแปลงของสังคม 7 .รู้ บุคคล(ปุคคลัญญาตา)โดยการรวมกลุ่มเป็นสมาชิกชมรมเพื่อช่วยเหลือซึ่งกัน และกันด้านการท่องเที่ยวพัฒนาเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเพื่อสร้าง โอกาสในการพัฒนาชุมชนสร้างความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนา โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิญผู้เชี่ยวชาญปราชญ์ชุมชนให้คำแนะนำเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยต้องมีการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนซึ่ง แบ่งออกเป็น 6 ด้านประกอบด้วยความสามารถในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว(Available Package)ความสามารถในการเข้าถึง(Accessibility)สิ่งดึงดูดใจ(Attraction)สิ่งอำนวยความสะดวก(Amenities)กิจกรรม(Activities)การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว(Ancillary Service) 110 ปี ที่ 6 ฉบับที่ 2
สัมพันธ์ทางสังคม Social Network ที่แตกต่างจากกลุ่มโดยกลุ่มจะมี ขอบเขตชัดเจนรู้ว่าใครเป็นสมาชิกมีความเป็นรูปธรรมมีโครงสร้างทาง สังคมแต่เครือข่ายเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคมที่ไม่มีขอบเขตไม่มี โครงสร้างแน่นอนตายตัวอาจมีการออกแบบโครงสร้างขึ้นมาทำหน้าที่สาน ความสัมพันธ์ระหว่างคนกลุ่มองค์กรให้ต่อเนื่องแต่ในเครือข่ายมีความเป็น อิสระไม่มีใครบังคับให้ใครทำอะไรได้แต่ละคนหรือกลุ่มองค์กร	ใครหรือหน่วยงานไหนมีศักยภาพแตกต่างกันไปความหมายของเครือ ข่ายสังคม social network เครือข่ายสังคม social network เป็นการ เชื่อมโยงซึ่งกันและกันระหว่างบุคคลที่ก่อให้เกิดสายใยระหว่างบุคคลใน สังคมเครือข่ายสังคมอาจเปรียบได้กับภาพของจุดต่างๆที่มีการเชื่อมโยงกัน ด้วยเส้นตรงหลายๆเส้นจุดคือบุคคลและเส้นตรงคือสายสัมพันธ์บุคคลแต่ละ คนจึงเป็นเสมือนจุดศูนย์กลางที่มีสายสัมพันธ์กับจุดหรือบุคคลอื่นที่มีสาย สัมพันธ์กับบุคคลอื่นต่อไปเครือข่ายทางสังคมเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ทาง สังคมอย่างหนึ่งที่แตกต่างไปจากกลุ่มโดยที่กลุ่มจะมีขอบเขตที่ชัดเจนรู้ว่า ใครเป็นสมาชิกมีความเป็นรูปธรรมมองเห็นได้มีโครงสร้างทางสังคมใน ระดับหนึ่งแต่เครือข่ายเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคมที่ไม่มีขอบเขต การเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกเครือข่ายอาจจะมองเห็นหรือมองไม่ เห็นเป็นรูปธรรมเครือข่ายทางสังคมไม่มีโครงสร้างที่แน่นอนตายตัวอาจมี การออกแบบโครงสร้างขึ้นมาทำหน้าที่สานความสัมพันธ์ระหว่างคนกลุ่ม หรือองค์กรให้ต่อเนื่องแต่ในเครือข่ายไม่มีใครบังคับให้ใครทำอะไรได้แต่ละ คนต่างก็เป็นศูนย์กลางของเครือข่ายได้พอๆกันดังนั้นรูปแบบความสัมพันธ์ ทางสังคมของเครือข่ายจึงมีความซับซ้อนกว่ากลุ่มทางสังคมความสัมพันธ์ ทางสังคมระหว่างกันและกันของบุคคลต่างๆที่อยู่ในเครือข่ายสังคมนั้นเป็น ความสัมพันธ์ในทุกๆด้านที่บุคคลทั้งหมดในเครือข่ายสังคมมีการติดต่อกัน ทั้งระบบเศรษฐกิจครอบครัวเครือญาติการเมืองและอื่นๆส่วนพฤติกรรม

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
๑๒ต่างก็เป็นศูนย์กลางของเครือข่ายได้พอๆกันรูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคมของเครือข่ายจึงมีความซับซ้อนกว่ากลุ่มหรือองค์กรมาก 0 ๒สมาชิกในเครือข่ายเป็นไปในลักษณะคือปัจเจก individual หมายถึงสมาชิกที่เป็นตัวบุคคลไม่มีกลุ่มหรือองค์กรใดารองรับบุคคลอาจมีศักยภาพและความสัมพันธ์ที่กว้างขวางแตกต่างกัน๒จุดประสานหรือองค์ประกอบประสาน node หมายถึงสมาชิกที่เป็นกลุ่มองค์กรหรือสถาบันที่มีศักยภาพในการจัดการประสานเชื่อมโยงกับ	วารสารมจรเลยปริทัศน์ journal of mcu loei review ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคมเมษายน 2564 Vol 2 NO 1 January April 2021 139 ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการเมื่อการปกครองท้องถิ่นวิธใหม่ศตรธงชัยสิงอุดมบทคัดย่อหัวใจสำคัญของเครือข่ายทางสังคมอยู่ที่กิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันเป็นประจําพัฒนาไปสู่การสานความสัมพันธ์ในเชิงคุณภาพการวางแผนดำเนินงานกิจกรรมบางอย่างร่วมกันด้านหนึ่งก็ช่วยหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนอีกด้านหนึ่งหาให้กิจกรรมเหล่านั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพมากขึ้นนอกจากนั้นยังเป็นการประสานพลังการใช้ทรัพยากรการใช้พลังงานอย่างประหยัดโดยเฉพาะการรณรงค์ทางสังคมต่างๆรูปแบบการทำงานเป็นเครือข่ายจะได้ผลดีการบริหารจัดการเครือข่ายแบ่งลักษณะได้เป็น 3 แบบได้แก่ 1 ปัจเจก individual สมาชิกที่เป็นแบบตัวบุคคลไม่มีกลุ่มหรือองค์กรใดารองรับแต่ในความเป็นตัวบุคคลของเขาเหล่านั้นอาจมีศักยภาพสูงต่ำแตกต่างกันไปบางคนอาจมีเครือข่ายความสัมพันธ์ที่กว้างขวางยิ่งกว่ากลุ่มองค์กรใดๆเสียอีก 2 ชุมทางหรือองค์กรประสาน node สมาชิกในเครือข่ายที่เป็นกลุ่มองค์กรหรือสถาบันที่มีศักยภาพในการจัดการประสานเชื่อมโยงกับบุคคลกลุ่มหรือองค์กรอื่นๆอีกเป็นจำนวนมาก 3 เครือข่าย network สมาชิกที่มีเครือข่ายย่อยๆอีกมากมายอยู่ข้างหลังและพร้อมที่จะเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะต่างๆตามจังหวะโอกาสและประเด็นที่สนใจศาสตราจารย์ดร.สร้างเครือข่ายการเมื่อการปกครองท้องถิ่นวารสารมจรเลยปริทัศน์ journal of mcu loei

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
กลุ่มทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม Social Exchange Theories ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมมีสมมติฐานว่าการกระทำระหว่างกันของบุคคลเป็นการโต้ตอบของบุคคลต่อรางวัลกับการลงโทษหรือความพอใจกับความไม่พอใจบุคคลจะกระทำโดยคำนึงถึงการจะได้รับความพึงพอใจสูงสุดเท่าไรเมื่อได้ลงมือทำลงทุนและการตอบแทนจากผู้อื่นที่ทำให้ตนเองมีความพอใจพฤติกรรมทางสังคมคือปฏิสัมพันธ์ของคนหรือกลุ่มคนที่เกิดขึ้นเมื่อกลุ่มคนได้วิเคราะห์ถึงความคุ้มค่ากับผลประโยชน์และตัดสินใจแล้ว	แรกแต่เมื่อพิจารณาให้ลึกลงไปจะพบว่าการรวมตัวเป็นเครือข่ายของนายหน้าแรงงานเหล่านี้มักเป็นไปตามเหตุผลในเชิงผลประโยชน์มากกว่าเพราะในการทำงานประเภทนี้จำเป็นต้องประสานงานกับบุคคลจากหลายหน่วยงานรวมถึงการเข้าถึงตัวแรงงานคนงานในพื้นที่นายหน้าแรงงานจึงต้องพยายามทำความเข้าใจรักษาความสัมพันธ์และสร้างเครือข่ายทางสังคมเอาไว้เพื่อใช้ในการทำงานโดยจำเป็นต้องมีการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทั้งที่อยู่ในรูปของข้อมูลเช่นข้อมูลตำแหน่งงานข้อมูลแหล่งแรงงานฝีมืออยู่ในรูปของกิจกรรมเช่นการประสานความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนแรงงานคนงานและที่อยู่ในรูปของผลประโยชน์ที่เป็นตัวเงินกิจกรรมสังสรรค์หรือสิ่งของจากลักษณะการกระทำเชิงแลกเปลี่ยนของนายหน้าแรงงานดังกล่าวพบว่ามีสอดคล้องกับฐานคติของทฤษฎีการแลกเปลี่ยน Exchange Theory ที่กล่าวว่าการกระทำระหว่างกันของบุคคลกระทำโดยอาศัยการโต้ตอบซึ่งพิจารณาจากรางวัลกับการลงโทษหรือความพอใจกับความไม่พอใจซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนการกระทำระหว่างกันตลอดจนการพิจารณาจากการที่ได้รับความพึงพอใจสูงสุดเท่าไรเมื่อได้ลงมือกระทำไปแล้วการลงทุนและคิดว่าการกระทำหรือการตอบแทนจากผู้อื่นทำให้ผู้กระทำมีความพอใจเป็นอย่างมาก Ritzer 1992 Sanyawiwat 2007 หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือการที่นายหน้าแรงงานรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายเพื่อการรักษาความสัมพันธ์ส่วนตัวและมีการให้ประโยชน์ต่อเพื่อนนายหน้านั้นด้วยมุ่งหวังผลประโยชน์ตอบแทนจากเพื่อนนายหน้าเพื่อให้บรรลุจุดหมายของการทำงานเช่นกัน 3 ทิศทางการไหลของความสัมพันธ์ Directional Flow เมื่อพิจารณาในบริบทของนายหน้าแรงงานอีสานที่มีกิจกรรมการแลกเปลี่ยนและประสานผลประโยชน์
สังคมจึงได้รับการยอมรับจากกลุ่มผลประโยชน์ประเพณีการสร้างและบริหารเครือข่ายในยุคปัจจุบันออนไลน์สืบค้นเมื่อ๒๕ธันวาคม๒๕๖๕จาก https://www.idiorth.com ๕๓ถมนิตราพรการสร้างเครือข่ายการทำงานข้อควรพิจารณาบางประการกรุงเทพฯโครงการระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดปัญหาการใช้แรงงานเด็ก๒๕๕๓	งานวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้แบบมีส่วนร่วมสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 2551 รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานักบริหารจัดการงานวิจัยแบบบูรณาการของเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏและองค์กรท้องถิ่นเขตภาคเหนือมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์อุดรดิตถ์ 2551 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนานักจัดการงานวิจัยเชิงพื้นที่ของเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏและองค์กรท้องถิ่นเขตภาคเหนือตอนล่างสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยขึ้นลัดสุวรรณแจ้งจริย 2549 เครือข่ายทางสังคมมหาสารคามมหาวิทยาลัยมหาสารคาม 211 หน้าเดือนกวีทองก้อนและคณะ 2555 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการคุณภาพหน่วยจัดการความรู้และวิจัยชุมชนแบบมีส่วนร่วมระดับตำบลในจังหวัดอุดรดิตถ์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์อุดรดิตถ์ถนอมสินิราพร 2543 การสร้างเครือข่ายการทำงานข้อควรพิจารณาบางประการกรุงเทพฯโครงการระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดปัญหาการใช้แรงงานเด็ก 89 หน้าพรธิดาวิเชียรปัญญา 2547

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ร่วมกันโดยไม่จำเป็นต้องเสียค่าตอบแทนในการใช้สินค้าหรือบริการดังกล่าวตัวอย่างสินค้าสาธารณะได้แก่อากาศที่ไม่มีมลภาวะกลุ่มยังมีขนาดใหญ่แนวร่วมการกระทำเพื่อสินค้าสาธารณะยิ่งน้อยด้วยหลากหลายเหตุผลบุคคลมีเหตุผลในการเข้าร่วมกระทำการเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ของกลุ่มถ้าต้นทุนของการเข้าไปมีส่วนร่วมของบุคคลไม่มากไปกว่าผลประโยชน์ของบุคคลอย่างไรก็ตามกลุ่มคนที่อยู่รวมกันแม้จะกระทำตามผลประโยชน์ร่วมและร่วมมือกันเพื่อ	ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มผลประโยชน์ซึ่งได้มีการตั้งข้อสังเกตว่าเมื่อกลุ่มคนเหล่านี้ต่างมีผลประโยชน์ร่วมกันแต่เหตุใดจึงไม่เข้าร่วมในกลุ่มดังกล่าวหรือไม่เข้าร่วมในบางสถานการณ์ Mancur Olson JR 1965 ประเด็นที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งในงานเขียนดังกล่าวเกี่ยวกับมุมมองการนำเสนอเกี่ยวกับปัจเจกบุคคลที่จะเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมกระทำการในบางสถานการณ์เนื่องจากมีสิ่งเร้าหรือกระตุ้น อาทิเช่น การลงโทษแรงจูงใจหรือการใช้ค่าตอบแทนเป็นตัวล่อเป็นต้นจากกรณีดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าการกระทำหมู่ Collective Action ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัยสองประการคือเหตุกระตุ้นร่วม Collective incentives และเหตุกระตุ้นสำหรับปัจเจก Selective incentive ถึงแม้ว่าเหตุกระตุ้นร่วมจะมีลักษณะตอบสนองต่อตนเองจนเป็นเงื่อนไขร่วมแต่ไม่ได้หมายความว่าเหตุที่กระตุ้นดังกล่าวก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการกระทำหมู่ Collective Action นอกจากบริบทต่างๆจะเป็นเหตุผลที่ทำให้บุคคลดังกล่าวต้องกระทำสิ่งเหล่านั้น Mancur Olson JR 1965 นอกจากนี้ปัจจัยที่มีเหตุมีผลจะเข้าร่วมกระทำการวารสารรวมเพชรบุรีปริทรรศน์ JOURNAL OF MCU PHETCHABURI REVIEW 19 เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ร่วมของกลุ่ม collective goods ถ้าต้นทุนของการเข้าไปมีส่วนร่วมของปัจเจกไม่มากไปกว่าผลประโยชน์ของปัจเจกบุคคลจึงอยู่ที่การคิดคำนวณผลประโยชน์เสียของการเข้ามีส่วนร่วมของปัจเจกบุคคลการกระทำการร่วมต้องการแรงกระตุ้นส่วนบุคคลและโครงสร้างหรือกลไกที่จะทำให้เกิดการลดต้นทุนการวิเคราะห์บนการทางสังคมจึงเกี่ยวข้องกับองค์การเคลื่อนไหว Social Movement Organization SMO เพราะองค์การเคลื่อนไหวจะเข้ามาทำหน้าที่ในการรวบรวมทรัพยากร
ต้นให้เกิดการรวมตัวของประชาชนเช่นการที่ส่วนราชการพยายามผลักดันการสร้างหน่วยเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองเครือข่ายที่เกิดจากวิวัฒนาการมีกระบวนการพัฒนาที่เริ่มจากกลุ่มบุคคลองค์กรมารวมกันด้วยวัตถุประสงค์กว้างๆไม่ชัดเจนสนับสนุนและเรียนรู้ไปด้วยกันหรือกลุ่มคนเกิดความคิดที่จะรวมตัวกันสร้างพันธสัญญาเป็นเครือข่ายช่วยเหลือและพัฒนาตนเองหลังถูกจุดประกายความคิดมาจากการได้รับฟังได้เห็นการดำเนินงานของเครือข่ายอื่น	ต่างมองเห็นปัญหาของกลุ่มร่วมกันในช่วงแรกการรวมตัวกันอาจไม่ชัดเจน นักพัฒนาวมกลุ่มกันเพื่อให้เครือข่ายมีความเห็นที่แน่นอนขึ้นและจดทะเบียนเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์สอดคล้องกับลักษณะเครือข่ายที่ Goldsmith Eggers 2004 เห็นว่าเครือข่ายมีการพัฒนาการสร้างแรงจูงใจจากภายในและได้รับการกระตุ้นจากภายนอกจนสมาชิกในเครือข่ายสร้างพันธสัญญาร่วมกันจนมีลักษณะเช่นเดียวกับเครือข่ายที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติซึ่งสอดคล้องกับธนาประมุขกุล 2544 และสนธยาพลศรี 2550 ที่มองว่าเครือข่ายเริ่มจากกลุ่มบุคคลหนึ่งหรือองค์การหนึ่งมารวมกันด้วยวัตถุประสงค์กว้างๆเพื่อสนับสนุนซึ่งกันและกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันแบบชั่วคราวก่อนและอาจยังไม่ได้มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ร่วมที่ชัดเจนและถูกจุดประกายความคิดในการรวมตัวกันเพื่อสร้างพันธสัญญาเป็นเครือข่ายร่วมกันเครือข่ายลักษณะนี้จึงไม่ถูกจัดตั้งโดยตรงและเกิดขึ้นเองแต่เป็นลักษณะของกระบวนการพัฒนาการก่อเกิดแบบผสมผสานทั้งสองเข้าด้วยกันวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม 357 ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 กรกฎาคมธันวาคม 2564 สำหรับการจัดระบบบริหารเครือข่าย Network Organizing การมีสมาชิกเข้าร่วมในเครือข่ายประกอบไปด้วยคนที่มีความเห็นที่ต่างกันมาจากรายการกลุ่มหลายประเภทและต่างความคิดความเห็นกันการจัดระบบของเครือข่ายจึงมีส่วนสำคัญที่ช่วยให้เครือข่ายดำเนินงานได้อย่างราบรื่นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดระบบคือการจัดกลุ่มเครือข่ายการจัดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในเครือข่ายโดยเครือข่ายคุณภาพทั้ง 10 เครือข่ายมีการกำหนดโครงสร้างการด

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
๑๘๑การพัฒนาความสัมพันธ์ความสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยนระหว่างกันช่วยให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างกันและสร้างความผูกพันภายในสร้างการยอมรับในความแตกต่างระหว่างสมาชิกยอมรับในรูปแบบและวัฒนธรรมองค์กรของสมาชิกสร้างความไว้วางใจเกิดการเชื่อมโยงในระดับที่แน่นแฟ้นมากขึ้น โดยในช่วงเริ่มก่อรูปเครือข่ายควรมีกิจกรรมสม่ำเสมอและมากพอที่จะทำให้สมาชิกได้ทำงานร่วมกันเป็นกิจกรรมที่ต้องแน่ใจว่าทำได้และกระจายงานได้ทั่วถึงควรเลือกกิจกรรมที่ง่ายและ	1 สมาชิกที่เข้าร่วมต้องเข้าใจเป้าหมายในการรวมตัวกันว่าจะก่อให้เกิดความสำเร็จในภาพรวม 2 สร้างการยอมรับในความแตกต่างระหว่างสมาชิกยอมรับในรูปแบบและวัฒนธรรมองค์กรของสมาชิก 3 มีกิจกรรมสม่ำเสมอและมากพอที่จะทำให้สมาชิกได้ทำงานร่วมกันเป็นกิจกรรมที่ต้องแน่ใจว่าทำได้และกระจายงานได้ทั่วถึงควรเลือกกิจกรรมที่ง่ายและมีแนวโน้มประสบความสำเร็จอย่าหากิจกรรมที่ยากโดยเฉพาะครั้งแรกๆเพราะถ้าทำไม่สำเร็จอาจทำให้เครือข่ายที่เริ่มก่อตัวเกิดการแตกสลายได้ 4 จัดให้มีและกระตุ้นให้มีการสื่อสารระหว่างกันอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ 5 สนับสนุนสมาชิกทุกกลุ่มและทุกด้านที่ต้องการความช่วยเหลือเน้นการช่วยเหลือกลุ่มสมาชิกที่ยังอ่อนแอให้สามารถช่วยตนเองได้ 6 สร้างความสัมพันธ์ของบุคลากรในเครือข่าย 7 สนับสนุนให้สมาชิกได้พัฒนางานอย่างเต็มกำลังตามศักยภาพและความชำนาญที่มีอยู่โดยร่วมกันตั้งเป้าหมายในการพัฒนางานให้กับสมาชิกแต่ละกลุ่มส่งผลให้สมาชิกแต่ละกลุ่มมีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านเป็นพื้นฐานในการสร้างความหลากหลายและเข้มแข็งให้กับเครือข่าย 8 สร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นระหว่างบุคลากรทุกระดับของสมาชิกในเครือข่ายในลักษณะความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อน 9 จัดกิจกรรมให้สมาชิกใหม่ของเครือข่ายเพื่อเชื่อมต่อกันกับคนรุ่นเก่ากับคนรุ่นใหม่ในการสืบทอดความเป็นเครือข่ายต่อไป 8 วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ปีที่ 1 ฉบับที่ 3 กันยายนธันวาคม 2561 10 จัดให้มีเวทีระหว่างคนทำงานเพื่อพัฒนาหรือแก้ปัญหาในการทางานด้านต่างๆอย่างสม่ำเสมอรวมทั้งการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน 11 จัดให้มีช่องทางการทำงานร่วมกันการสื่อสารที่ง่ายต่อการเข้าถึง
และผลประโยชน์ที่เคยกระจุกตัวอยู่ที่ภาครัฐไปเป็นรูปแบบของความสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกันกับเครือข่ายที่มาจากภาคส่วนอื่นต้องวางสถานะของตนเองเทียบเท่ากับประชาชนในการเป็นสมาชิกเครือข่ายยอมรับอำนาจของตนเองลงให้กับองค์กรอื่นที่เขามาร่วมมือโดยที่แต่ละองค์กรจะไม่สูญเสียความเป็นอิสระในการจัดการองค์กรของตนเองไม่มีโครงสร้างของสายการบังคับบัญชาไม่มีการแข่งขันภายในเครือข่ายแต่มีความสัมพันธ์ในเชิงร่วมมือกันในการ	การจัดการเครือข่ายไม่ใช่เรื่องง่ายเพราะเครือข่ายคือความร่วมมือของหน่วยงานที่มีอิสระแยกตัวซึ่งกันและกันจำเป็นต้องอาศัยความลงตัวของการสร้างแนวร่วมของการทำงานอย่างลงตัวแนวคิดว่าการจัดการเครือข่ายจึงเป็นแนวทางการบริหารให้สามารถจัดการความร่วมมือเพื่อการจัดการกิจการสาธารณะของภาครัฐอันเป็นการลดความเสี่ยงของการจัดการภาครัฐการจัดการเครือข่ายการจัดการเครือข่ายเป็นแนวคิดการบริหารจัดการแบบใหม่ New Governance ที่มีความแตกต่างจากการบริหารจัดการของรัฐในยุคเดิมที่เน้นความสัมพันธ์แบบสายการบังคับบัญชา Hierarchy ซึ่งมีลักษณะของการสั่งการมีความไม่เท่าเทียมกันทางอำนาจมีผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งการจัดการเครือข่ายได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบทางอำนาจเป็นรูปแบบของความสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกันของตัวกระทำที่หลากหลาย Diverse Actors ซึ่งมีคุณลักษณะความสัมพันธ์ทั้งในลักษณะที่หลายองค์กรที่มีความแตกต่างกันในทรัพยากรและศักยภาพมาร่วมมือกันภายใต้เป้าหมายอย่างเดียวกันโดยที่แต่ละองค์กรไม่ได้สูญเสียความเป็นอิสระในการจัดการองค์กรของตนเองไม่มีโครงสร้างของสายการบังคับบัญชาไม่มีการแข่งขันภายในเครือข่ายแต่มีความสัมพันธ์ในเชิงร่วมมือกัน Collaboration ในการตัดสินใจจัดการบางอย่างร่วมกันทั้งนี้จึงมีความแตกต่างกับสายการบังคับบัญชาและตลาด Market ที่มีตัวกระทำที่หลากหลายในตลาดซึ่งเน้นการแข่งขันกันและไม่มีสายการบังคับบัญชาพิจารณาความแตกต่างซึ่งผู้เขียนได้สรุปตามแนวคิดของ Bevir ได้ Bevir 2009 121 ดังนี้ 148 Walailak Abode of Culture Journal สารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายซึ่งจะนำไปสู่การให้และการรับรวมถึงการระดมทรัพยากรการให้การสนับสนุนเงินงบประมาณเพื่อให้งานที่เครือข่ายดำเนินการร่วมกันนั้นบรรลุเป้าหมาย๒การจัดระบบเครือข่ายที่ดีเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จะช่วยให้เครือข่ายดำเนินไปได้อย่างราบรื่นโดยการจัดโครงสร้างองค์กรที่มีความชัดเจนในอำนาจหน้าที่วิธีการทำงานตลอดจนการประสานงานระหว่างสมาชิกมีการร่วมกันกำหนดเป้าหมายการทำงานและ	สมาชิกมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายซึ่งจะช่วยให้ทุกฝ่ายหันหน้าเข้าหากันและพึ่งพากันมากขึ้นรวมถึงการระดมทรัพยากรเพื่อให้งานที่เครือข่ายดำเนินการร่วมกันนั้นบรรลุถึงเป้าหมายโดยการสำรวจเครือข่ายทุนในระดับชุมชนตำบลอำเภอจังหวัดและระดับประเทศที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในทุกด้านพิจารณาว่ากลุ่มบุคคลหน่วยงานองค์กรที่เป็นแหล่งวิชาการและแหล่งทุนที่สนใจจะเข้าร่วมเป็นเครือข่ายมีคุณสมบัติที่เหมาะสมและติดต่อสานสัมพันธ์เพื่อชักชวนให้เข้าร่วมเป็นเครือข่าย 3 ขั้นสร้างพันธมิตรสัญญาเป็นขั้นตอนสร้างความผูกพันด้วยการทำข้อสัญญาที่จะทำงานเพื่อตอบสนองความต้องการการแก้ไขปัญหาหรือการพัฒนาจนสอดคล้องกับแนวคิดของ Saksdi Yam Si 2000 ที่ได้กล่าวไว้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนคือการที่ประชาชนที่อยู่ร่วมกันในชุมชนแสดงออกถึงความประสงค์ที่จะมีส่วนร่วมในการให้ความร่วมมือเพื่อให้กิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมได้รับการแก้ไขหรือปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพชุมชนที่ต้องดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันต่อไปโดยปกติสุขโดยมีการประสานเครือข่ายกลุ่มบุคคลชุมชนหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชนหรือกลุ่มเครือข่ายที่ตอบรับเข้าร่วมเป็นเครือข่ายการดำเนินงานจัดทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่างกัน MOU ในการร่วมพัฒนางานด้านสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ 4 ขั้นบริหารจัดการมีแนวทางการดำเนินงานโดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุโดยเข้ามามีส่วนร่วมวางแผนการร่วมปฏิบัติการร่วมประเมินผลและร่วมชื่นชม
ร่วมได้แม้มีเวลาจำกัดด้วยมีงานประจำที่ต้องรับผิดชอบนอกจากนี้การมีระบบการช่วยเหลือและช่วยแก้ไขปัญหาก็ช่วยให้เครือข่ายที่อาจเกิดปัญหาระหว่างการดำเนินงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งเครือข่ายที่เพิ่งเริ่มดำเนินการใหม่ๆการมีที่ปรึกษาที่ดีคอยให้คำแนะนำและคอยช่วยเหลือจะช่วยให้เครือข่ายสามารถดำเนินการต่อไปได้และช่วยหนุนเสริมให้เครือข่ายเกิดความเข้มแข็งยิ่งขึ้นควรมีที่ปรึกษาเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือให้คำแนะนำเป็นแหล่งข้อมูล	ไม่คืบหน้าอาจให้ระงับทุนได้ 5 การให้ความช่วยเหลือและช่วยแก้ไขปัญหาก็ช่วยให้เครือข่ายอาจเกิดปัญหาระหว่างการดำเนินงานได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครือข่ายที่เพิ่งเริ่มดำเนินการใหม่ๆการมีที่ปรึกษาที่ดีคอยให้คำแนะนำและคอยช่วยเหลือจะช่วยให้เครือข่ายสามารถดำเนินการต่อไปได้และช่วยหนุนเสริมให้เครือข่ายเกิดความเข้มแข็งยิ่งขึ้นควรมีที่ปรึกษาเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือให้คำแนะนำเป็นแหล่งข้อมูลให้ศึกษาค้นคว้าและช่วยอบรมภาวะผู้นำให้กับสมาชิกเครือข่าย 6 การสร้างผู้นำรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่ององค์กรหรือเครือข่ายที่เคยประสบความสำเร็จกลับต้องประสบกับความล้มเหลวอย่างรุนแรงเมื่อเวลาผ่านไปเพราะไม่ได้สร้างคนขึ้นมารับไม้ผลัดต่อจากคนรุ่นก่อนเพื่อสานต่อภารกิจของเครือข่ายจำเป็นต้องสร้างผู้นำรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่องเพื่อสืบสานหน้าที่ต่อไปเมื่อสมาชิกแกนหลักต้องหมดวาระไปบทสรุปยุทธศาสตร์เครือข่ายความร่วมมือถือเป็นเครื่องมือประเภทหนึ่งในการบริหารจัดการในยุคใหม่ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับพื้นที่ระดับประเทศรวมถึงในระดับโลกความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายและการดำรงรักษาเครือข่ายไว้อย่างยั่งยืนเป็นสิ่งที่ต้องควบคู่ไปกับการสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่ายโดยจะต้องเริ่มต้นที่สร้างความ 11 Journal of Multidisciplinary in Humanities and Social Sciences Vol 1 No 3 September December 2018 ตระหนักร่วมกันในบทบาทและความสำคัญของภารกิจเครือข่ายที่จะต้องร่วมมือกันทุกฝ่ายอย่างเท่าเทียมมีการค้นหาปัญหาร่วมกันวางแผนร่วมกันและร่วมตัดสินใจสำหรับการสร้างเครือข่าย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
จัดทำสิ่งจูงใจบนพื้นฐานความแตกต่างของบุคคลในแต่ละกลุ่มย่อยของสมาชิกเครือข่ายกลุ่มของสิ่งจูงใจอาจเป็นคำตอบแทนเกียรติยศชื่อเสียงหรือการได้รับการยอมรับชื่นชมทั้งนี้หากใช้เป็นคำตอบแทนควรเป็นการแลกเปลี่ยนกับผลงานที่สนับสนุนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการพัฒนาเครือข่ายมากกว่าการให้ผลตอบแทนในลักษณะเหมาจ่ายและควรแบ่งให้เป็นงวดๆตามผลงานรวมทั้งควรมีการทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรให้ชัดเจนเพื่อสร้างทักษะผูกพันระหว่างผู้รับทุน	มีการจัดกิจกรรมที่มีจุดประสงค์เพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกโดยเฉพาะและควรจัดอย่างสม่ำเสมอไม่ใช่ว่าในช่วงที่มีปัญหาเกิดขึ้นเท่านั้น 3 การกำหนดกลไกสร้างระบบจูงใจสมาชิกจะยังเข้าร่วมกิจกรรมของเครือข่ายตราบนานเท่าที่ยังมีสิ่งจูงใจเพียงพอที่จะดึงดูดให้เขาไปมีส่วนร่วมดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดกลไกบางประการที่จะช่วยจูงใจให้สมาชิกเกิดความสนใจอยากเข้ามีส่วนร่วมซึ่งตามทฤษฎีแรงจูงใจแล้วปัจเจกต่างก็มีสิ่งจูงใจที่ต่างกันดังนั้นควรหาการวิเคราะห์เพื่อปัจจัยที่แตกต่างหลากหลายในแต่ละบุคคลแล้วหาการจัดกลุ่มของสิ่งจูงใจที่ใกล้เคียงกันออกเป็นกลุ่มๆ อาทิคำตอบแทนเกียรติยศชื่อเสียงการยอมรับ ฯลฯ อันจะนำไปสู่มาตรการในการสร้างแรงจูงใจสำหรับบุคคลในแต่ละกลุ่มอย่างเฉพาะเจาะจงถ้าจำเป็นจะต้องให้คำตอบแทนเพื่อเป็นสิ่งจูงใจควรเป็นการแลกเปลี่ยนกับผลงานมากกว่าการให้ผลตอบแทนในลักษณะเหมาจ่ายกล่าวคือผู้รับคำตอบแทนต้องสร้างผลงานเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนโดยผลงานที่ได้นั้นสนับสนุนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการพัฒนาเครือข่ายและควรมีการทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรให้ชัดเจนเพื่อสร้างทักษะผูกพันระหว่างผู้รับทุนและผู้ให้ทุนการให้คำตอบแทนก็ไม่ควรให้ทั้งหมดในงวดเดียวทั้งนี้เพื่อให้มีการปรับลดคำตอบแทนได้หากผู้รับทุนไม่ดำเนินการตามสัญญา 184 วารสารนิเทศศาสตร์ปริทัศน์ปีที่ 25 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน 2564 4 การจัดหาทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอหลายเครือข่ายต้องหยุดดำเนินการไปเนื่องจากขาดแคลนทรัพยากรสนับสนุนการดำเนินงานที่เพียงพอทั้งด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้และบุคลากรที่สำคัญคือเงินทุนในการดำเนินงานซึ่งเปรียบ
๒๒ระหว่างสมาชิกเป็นไปได้อย่างสะดวกสบายรวดเร็วสม่ำเสมอและทั่วถึงทั้งในช่วงเวลาปกติและช่วงที่มีภาวะวิกฤติแบบแผนการมีกิจกรรมร่วมกันกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอให้สมาชิกของเครือข่ายได้กระทำร่วมกันเป็นกลไกสำคัญที่จะดึงดูดสมาชิกของเครือข่ายให้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์ต่อกันสร้างความมั่นใจในการคงอยู่ของเครือข่ายให้กับสมาชิกเครือข่ายการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องที่สร้างความยั่งยืนของเครือข่ายควรถูกพัฒนาจนกลายเป็นแบบแผน pattern ของการกระทำ	วามเข้มแข็งมีวุฒิภาวะสูงมีความเป็นทีมประสิทธิภาพสูงมีการรวมตัวของสมาชิกในกลุ่มสูงมีการสื่อสารทั่วถึงและโปร่งใสมีความไวต่อข้อเสนอแนะระหว่างสมาชิกใช้กระบวนการการตัดสินใจแบบให้ทุกคนมีส่วนร่วมเคารพความคิดเห็นซึ่งกันและกันมีการประสานงานระหว่างสมาชิกให้ครบถ้วนไม่ดกหล่นและเป็นเอกภาพประสานงานกับองค์กรภายนอกเครือข่ายได้เป็นอย่างดีการรักษาเครือข่ายตราบนานได้ทั้งภารกิจเครือข่ายยังไม่สำเร็จย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องรักษาเครือข่ายไว้ระดับประคองให้เครือข่ายสามารถดำเนินต่อไปได้และบางกรณีหลังจากเครือข่ายได้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายแล้วก็จำเป็นต้องรักษาความสำเร็จของเครือข่ายไว้หลักการรักษาความสำเร็จของเครือข่ายมีดังนี้ 9 Journal of Multidisciplinary in Humanities and Social Sciences Vol 1 No 3 September December 2018 1 การจัดกิจกรรมร่วมที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องเครือข่ายจะก้าวไปสู่ช่วงชีวิตที่ถดถอยหากไม่มีกิจกรรมใดๆที่สมาชิกของเครือข่ายสามารถกระทำร่วมกันทั้งนี้เนื่องจากเมื่อไม่มีกิจกรรมก็ไม่มีกลไกที่จะดึงดูดสมาชิกเข้าหากันสมาชิกของเครือข่ายก็จะไม่มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กันเมื่อการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกลดลงก็ส่งผลให้เครือข่ายเริ่มอ่อนแอสมาชิกจะเริ่มสงสัยในการคงอยู่ของเครือข่ายบางคนอาจพาลคิดไปว่าเครือข่ายล้มเลิกไปแล้วความยั่งยืนของเครือข่ายจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อได้มีการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งกิจกรรมดังกล่าวกลายเป็นแบบแผน pattern ของการกระทำที่สมาชิกของเครือข่ายยอมรับโดยทั่วกันด้วยเหตุนี้การที่จะรักษาเครือข่ายไว้ได้ต้องมีการกำหนดโครงสร้างและตารางกิจกรรมไว้ให้ชัดเจนทั้งในแง่ของเวลา

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ทำที่สมาชิกเครือข่ายยอมรับโดยทั่วกันมีการกำหนดโครงสร้างของกิจกรรมที่น่าสนใจและสามารถตอบสนองกับความต้องการของกลุ่มสมาชิกย่อยกิจกรรมมีความหลากหลายเพียงพอที่จะดึงดูดสมาชิกให้เข้าร่วมได้ตามความสมัครใจมีการกำหนดตารางกิจกรรมไว้ชัดเจนทั้งในแง่ของเวลาความถี่และกิจกรรมเหล่านี้ยังคงอยู่ในทิศทางที่จะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายของเครือข่ายกิจกรรมอาจจัดในรูปแบบที่เป็นทางการเช่นการวางแผนงานร่วมกันการพบปะเพื่อประเมินผลร่วมกัน	ล้มเลิกไปแล้วความยั่งยืนของเครือข่ายจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อได้มีการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งกิจกรรมดังกล่าวกลายเป็นแบบแผน pattern ของการกระทำที่สมาชิกของเครือข่ายยอมรับโดยทั่วกันด้วยเหตุนี้การที่จะรักษาเครือข่ายไว้ได้ต้องมีกำหนดโครงสร้างและตารางกิจกรรมไว้ให้ชัดเจนทั้งในแง่ของเวลาความถี่และต้องเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจเพียงพอที่จะดึงดูดสมาชิกให้เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวไม่จำเป็นต้องเป็นกิจกรรมเดียวที่ใช้สำหรับสมาชิกทุกคนในสำรวจดูความต้องการเฉพาะของสมาชิกในระดับย่อยลงไปในแต่ละคนและแต่ละกลุ่มกล่าวคือควรจะมีกิจกรรมย่อยที่หลากหลายเพียงพอที่จะตอบสนองความสนใจของสมาชิกกลุ่มย่อยในเครือข่ายด้วยโดยที่กิจกรรมเหล่านี้ก็ยังคงอยู่ในทิศทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายของเครือข่ายกิจกรรมเหล่านี้อาจจัดในรูปแบบที่เป็นทางการเช่นการวางแผนงานร่วมกันการพบปะเพื่อประเมินผลร่วมกันประจำทุกเดือนฯลฯหรือจัดในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการเช่นจัดกีฬาสังสรรค์การระหว่างสมาชิกจัดงานประเพณีท้องถิ่นร่วมกันเป็นต้นในกรณีที่เครือข่ายครอบคลุมพื้นที่ที่กว้างขวางมากกิจกรรมไม่ควรรวมศูนย์อยู่เฉพาะส่วนกลางควรกระจายจุดพบปะสังสรรค์หมุนเวียนกันไปเพื่อให้สมาชิกเข้าร่วมได้โดยสะดวก 2 การรักษาสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่ายสัมพันธ์ภาพที่ดีเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งในการรักษาเครือข่ายให้ยั่งยืนต่อไปความสัมพันธ์ที่ดีเป็นเสมือนน้ำมันที่คอยหล่อเลี้ยงการทำงานร่วมกันให้ดำเนินไปอย่างราบรื่นเมื่อใดที่สมาชิกของเครือข่ายเกิดความรู้สึกขาดท่วงไม่เข้าใจกันหรือเกิดความขัดแย้งระหว่างกันโดยหาข้อตกลงไม่ได้สัมพันธ์ภาพ
ทุกเดือนหรือจัดในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการเช่นกีฬาสังสรรค์การระหว่างสมาชิกงานประเพณีท้องถิ่นร่วมกันเป็นต้นกรณีที่เครือข่ายครอบคลุมพื้นที่กว้างขวางมากควรกระจายจุดพบปะสังสรรค์หมุนเวียนกันไปเพื่อให้สมาชิกเข้าร่วมได้โดยสะดวกและทั่วถึง๓การจัดระบบสารสนเทศในการจัดการเครือข่ายควรมีหน่วยงานที่เป็นแกนกลางทำหน้าที่จัดระบบฐานข้อมูลโดยรวบรวมข้อมูลทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายรูปแบบวิธีการความสำเร็จปัญหาอุปสรรคและข้อมูลอื่นๆที่จำเป็นรวมทั้งผลการวิจัยทฤษฎีโครงการ	การก่อเกิดและการขับเคลื่อนของเครือข่ายผู้สูงอายุจังหวัดเชียงรายภาพที่ 4 การขับเคลื่อนของเครือข่ายผู้สูงอายุจังหวัดเชียงรายแนวทางการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายผู้สูงอายุจังหวัดเชียงรายในอนาคต 1 การสื่อสารผ่านรูปแบบกิจกรรมที่จัดอย่างสม่ำเสมอและมากพอที่จะทำให้สมาชิกได้ทำงานร่วมกันเป็นกิจกรรมที่ต้องแน่ใจว่าทำได้และกระจายงานได้ทั่วถึงจนกระทั่งกิจกรรมดังกล่าวกลายเป็นแบบแผน Pattern ของการกระทำที่สมาชิกของเครือข่ายยอมรับโดยทั่วกันการวางแผนงานร่วมกันการพบปะเพื่อประเมินผลร่วมกันประจำทุกเดือนฯลฯหรือจัดในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการเช่นจัดกีฬาสังสรรค์การระหว่างสมาชิกจัดงานประเพณีท้องถิ่นร่วมกันเป็นต้นในกรณีที่เครือข่ายครอบคลุมพื้นที่ที่กว้างขวางมากกิจกรรมไม่ควรรวมศูนย์อยู่เฉพาะส่วนกลางควรกระจายจุดพบปะสังสรรค์หมุนเวียนกันไปเพื่อให้สมาชิกเข้าร่วม 197 Journal of Management Science Chiangrai Rajabhat University Vol14 No2 July December 2019 ๓๒โดยสะดวก 2 การจัดให้มีและกระตุ้นให้มีการสื่อสารระหว่างกันอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอสมาชิกในเครือข่ายต้องทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันเช่นมีการติดต่อกันผ่านทาง การเขียนการพบปะพูดคุยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันหรือมีกิจกรรมประชุมสัมมนาร่วมกันโรงเรียนผู้สูงอายุ 3 จัดให้มีช่องทางการทำงานร่วมกันการสื่อสารผ่านหลายช่องทางที่ง่ายต่อการเข้าถึงที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบันเช่นการสื่อสารผ่านสื่อสังคม 4 การสื่อสารที่ใช่มี 2 ประเภทคือการสื่อสารที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ 41 แบบที่เป็นทางการคือใช้วิธีการเดินสายประชุมจัดกิจกรรมประชุมพูดคุยแล้วนำนโยบายวาระต่างๆมาคุยกัน 42
ความสัมพันธ์เพื่อการก่อรูปเครือข่ายการนำข้อมูลสมาชิกเครือข่ายและความสัมพันธ์มาเขียนเป็นแผนภาพต่างๆเพื่อจะได้ทราบถึงจำนวน๑๑ปราชญ์วัยเสถียรกระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนากรุงเทพมหานครโครงการส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข๒๕๕๓	บทสรุปผู้บริหารกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารระยะพศ๒๕๕๒๕๖๓ของประเทศไทยICT๒๐๒๐๒๕๕๕นั้นที่ยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาการพัฒนาดิจิทัลของกรุงเทพมหานครเอ็กซ์เพอร์เน็ท๒๕๕๙ 25 349364indd 362 17 5 2562 22 15 36 363 สังคมดิจิทัลสีเขียวของประเทศไทยและการเสริมสร้างเครือข่ายของชุมชนในจังหวัดภาคเหนือดินธรรมิเทศเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการพัฒนาชนบทอย่างยั่งยืนกรุงเทพมหานครโรงพิมพ์แสงดาว๒๕๕๖วัฒนธรรมพิกังแนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาจากความมั่งคั่งทางวัตถุสู่ความอยู่ดีมีสุขขอนแก่นโรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น๒๕๖๑ปราชญ์วัยเสถียรและคณะกรรมการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนากรุงเทพมหานครโครงการส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุขสร๒๕๕๒พระสุธีรัตนบัณฑิต LIST Model for Research and Social Development สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์สาขาวังพัฒนา

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
๒๕๒๒แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ SWOT Analysis มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการวิเคราะห์ SWOT ไว้มากมายดังนี้๒๒หลักการวิเคราะห์ SWOT อัลเบิร์ตฮัมฟรีย์ Albert Humphrey ได้ให้ความหมายไว้ว่าการวิเคราะห์ SWOT คือการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกประกอบด้วยวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนเพื่อให้รู้ตนเองรู้เรารู้จักสภาพแวดล้อมรู้เขาชัดเจนและวิเคราะห์โอกาสอุปสรรคการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆทั้งภายนอกและภายในองค์กรซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารขององค์กรทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นภายนอกองค์กรทั้ง	การของสถานศึกษาทั้งนี้ปัจจัยที่ผลกระทบต่อการดำเนินการขององค์กรใดก็ตามย่อมมีทั้งปัจจัยภายนอก External Factor และปัจจัยภายใน Internal Factor โดยที่ปัจจัยภายนอกถือว่าเป็นปัจจัยที่ควบคุมได้ยากหรือไม่สามารถควบคุมได้เช่นการเมืองการปกครองสภาพเศรษฐกิจกฎหมายเทคโนโลยีเป็นต้นส่วนปัจจัยภายในเป็นปัจจัยที่สถานศึกษาสามารถควบคุมได้เช่นโครงสร้างของการบริหารงานบุคลากรงบประมาณการบริหารจัดการ เป็นต้นพินิจมีคาทอง 2559 หลักการสำคัญของ SWOT ก็คือการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาโดยการสำรวจสภาพแวดล้อมทั้ง 2 ด้านคือด้านสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกดังนั้นการวิเคราะห์ SWOT จึงเรียกได้ว่าเป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมสถานศึกษาซึ่งเป็นการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนเพื่อให้รู้สถานภาพของตนเองที่ชัดเจนและวิเคราะห์โอกาสอุปสรรคการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆทั้งภายนอกและภายในสถานศึกษาซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาและทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นภายนอกสถานศึกษาทั้งสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้วและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตรวมทั้งผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ที่มีต่อสถานศึกษาและจุดแข็งจุดอ่อนและความสามารถด้านต่างๆที่สถานศึกษามีอยู่ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการกำหนดวิสัยทัศน์การกำหนดกลยุทธ์และการดำเนินการตามกลยุทธ์ของสถานศึกษาที่เหมาะสมต่อไปปีที่ 9 ฉบับที่ 3 กันยายนธันวาคม 2562 114 SWOT มาจากตัวอักษรย่อของค 4 คคือ Strengths จุดแข็ง Weaknesses จุดอ่อน Opportunities โอกาส Threats อุปสรรค SWOT คือเทคนิคการวิเคราะห์สถานการณ์ของสถานศึกษาเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและแนวทางการพัฒนาสถานศึกษาอีกเหตุผลหนึ่งที่ SWOT ได้รับความนิยมไปทั่วโลกและยังนิยมมาจนถึงทุกวันนี้คือ SWOT นั้นสามารถประยุกต์ใช้ได้
สิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้วและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตรวมทั้งผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ที่มีต่อองค์กรธุรกิจและจุดแข็งจุดอ่อนและความสามารถด้านต่างๆที่องค์กรมีอยู่ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการกำหนดวิสัยทัศน์การกำหนดกลยุทธ์และการดำเนินการตามกลยุทธ์ขององค์กรระดับองค์กรที่เหมาะสมต่อไป 13 ๑๕สมคิดบางไม่ได้ให้ความหมายไว้ว่าการวิเคราะห์ SWOT Analysis เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อให้ผู้บริหารจุดแข็งจุด	ขึ้นแล้วและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตรวมทั้งผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ที่มีต่อสถานศึกษาและจุดแข็งจุดอ่อนและความสามารถด้านต่างๆที่สถานศึกษามีอยู่ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการกำหนดวิสัยทัศน์การกำหนดกลยุทธ์และการดำเนินการตามกลยุทธ์ของสถานศึกษาที่เหมาะสมต่อไปปีที่ 9 ฉบับที่ 3 กันยายนธันวาคม 2562 114 SWOT มาจากตัวอักษรย่อของค 4 คคือ Strengths จุดแข็ง Weaknesses จุดอ่อน Opportunities โอกาส Threats อุปสรรค SWOT คือเทคนิคการวิเคราะห์สถานการณ์ของสถานศึกษาเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและแนวทางการพัฒนาสถานศึกษาอีกเหตุผลหนึ่งที่ SWOT ได้รับความนิยมไปทั่วโลกและยังนิยมมาจนถึงทุกวันนี้คือ SWOT นั้นสามารถประยุกต์ใช้ได้กับทั้งทางธุรกิจและการบริหารจัดการศึกษาทุกระดับแม้กระทั่งทุกวันนี้ในยุคที่ทุกอย่างถูกนำเข้าสู่ระบบออนไลน์ SWOT ก็สามารถนำมาใช้ได้กับธุรกิจออนไลน์ได้รวมถึงมีบรรดาผู้ผลิต Software ผลิต Application ออกมาเพื่อช่วยให้การใช้งานเทคนิค SWOT ทำได้ง่ายมากขึ้นการวิเคราะห์ปัจจัยหรือสถานการณ์ภายในสถานศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยหรือสถานการณ์ภายในของสถานศึกษาเป็นการประเมินศักยภาพของการดำเนินงานของสถานศึกษาที่ผ่านมาในอดีต Post experiences และในปัจจุบันว่าประสบผลสำเร็จมีผลสัมฤทธิ์หรือมีปัญหาคือจุดอ่อน Weaknesses มีจุดเด่น Strengths หรือจุดแข็งตรวจสอบสถานะเสี่ยงของการดำเนินงานภายในสถานศึกษาหรือมีศักยภาพการดำเนินงานในสถานศึกษาเป็นอย่างไรบ้างตามหลักการวิเคราะห์ 2S4M พินิจมีคาทอง 2559 ดังนี้ 1 โครงสร้างและนโยบายของสถานศึกษา Structure S1 เช่นโครงสร้างนโยบายระบบงานของสถาน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
มีปัญหาดูอ่อนภายในหลายประการดังนั้นทางเลือกที่ดีที่สุดคือกลยุทธ์การตั้งรับหรือป้องกันตัว Defensive Strategy เพื่อพยายามลดหรือหลบหลีกภัยอุปสรรคต่างๆที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดจนหามาตรการที่จะทำให้องค์กรเกิดความสูญเสียที่น้อยที่สุด๑๕ Humphrey The education of a public man My life and politics New York Doubleday ๑๙๖๐พ๙๖๑สมคิดนางโมองค์กรและการจัดการพิมพ์ครั้งที่๑๑กรุงเทพมหานครวิทยพัฒน์๒๕๕๕หน้า๕๑๗แรงศรัทธัยแสนทองการบริหารงาน	และโอกาสอุปสรรคจากการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกด้วยการประเมินสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกแล้วให้นำจุดแข็งจุดอ่อนภายในมาเปรียบเทียบกับโอกาสอุปสรรคภายนอกเพื่อดูว่าองค์กรกำลังเผชิญสถานการณ์เช่นใดและภายใต้สถานการณ์เช่นนั้นสถานศึกษาควรหาอย่างไรกับผลการวิเคราะห์ SWOT ดังกล่าวในสถานการณ์ 4 รูปแบบดังนี้ลองเสี่ยงปรับปรุงเพิ่มช่องทางเร่งขยายงานทบทวนลดเลิกเปลี่ยนโอนย้ายไม่เสี่ยงรักษาสภาพปีที่ 9 ฉบับที่ 3 กันยายนธันวาคม 2562 120 สถานการณ์ที่ 1 จุดแข็งโอกาสสถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่พึงปรารถนาที่สุดเนื่องจากองค์กรค่อนข้างจะมีหลายอย่างดังนี้ผู้บริหารขององค์กรควรกำหนดกลยุทธ์ในเชิงรุก Aggressive Strategy เพื่อดึงเอาจุดแข็งที่มีอยู่มาเสริมสร้างและปรับใช้และจกฉวยโอกาสต่างๆที่เปิดมาหาประโยชน์อย่างเต็มที่สถานการณ์ที่ 2 จุดอ่อนภัยอุปสรรคสถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุดเนื่องจากองค์กรกำลังเผชิญภัยกับอุปสรรคภายนอกและมีปัญหาดูอ่อนภายในหลายประการดังนั้นทางเลือกที่ดีที่สุดคือกลยุทธ์การตั้งรับหรือป้องกันตัว Defensive Strategy เพื่อพยายามลดหรือหลบหลีกภัยอุปสรรคต่างๆที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดจนหามาตรการที่จะทำให้องค์กรเกิดความสูญเสียที่น้อยที่สุดสถานการณ์ที่ 3 จุดอ่อนโอกาสสถานการณ์องค์กรมีโอกาสเป็นข้อได้เปรียบด้านการแข่งขันอยู่หลายประการแต่ติดขัดอยู่ตรงที่มีปัญหาอุปสรรคที่เป็นจุดอ่อนอยู่หลายอย่างเช่นกันดังนั้นทางออกคือกลยุทธ์การพลิกตัว TurnaroundOriented Strategy
การขยายตัวทางเศรษฐกิจนโยบายการเงินการงบประมาณสภาพแวดล้อมทางสังคมเช่นระดับการศึกษาการตั้งถิ่นฐานและการอพยพของประชาชนลักษณะชุมชนชนบทธรรมเนียมประเพณีค่านิยมความเชื่อและวัฒนธรรมสภาพแวดล้อมทางการเมืองเช่นบทบัญญัติกฎหมายต่างๆมติคณะรัฐมนตรีและสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีหมายถึงกรรมวิธีใหม่ๆและการพัฒนาการทางด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและการบริการทั้งนี้สามารถสรุปได้ว่าการวิเคราะห์ SWOT หรือ SWOT Matrix เป็นเทคนิคการวางแผนเชิงกลยุทธ์ที่บุคคลหรือองค์กรใช้ในการระบุ	การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก\ n องค์กรนั้นสามารถค้นหาโอกาสและอุปสรรคทางการดำเนินงานขององค์กรที่ได้รับผลกระทบจาก\ n สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจทั้งในและระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรเช่น\ n อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจนโยบายการเงินการงบประมาณสภาพแวดล้อม\ n ทางสังคมเช่นระดับการศึกษาและอัตรารู้หนังสือของประชาชนการตั้งถิ่นฐานและการอพยพของ\ n ประชาชนลักษณะชุมชนชนบทธรรมเนียมประเพณีค่านิยมความเชื่อและวัฒนธรรมสภาพแวดล้อม\ n ทางการเมืองเช่นพระราชบัญญัติพระราชกฤษฎีกามติคณะรัฐมนตรีและสภาพแวดล้อมทาง\ n เทคโนโลยีหมายถึงกรรมวิธีใหม่ๆและการพัฒนาการทางด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่จะช่วยเพิ่ม\ n ประสิทธิภาพในการผลิตและให้บริการ-โอกาสทางสภาพแวดล้อม(O- Opportunities)เป็น\ n การวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกองค์กรปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบประโยชน์ทั้งทางตรงและ\ n ทางอ้อมต่อการดำเนินการขององค์กรในระดับมหภาคและองค์กรสามารถฉกฉวยข้อดีเหล่านี้มา\ n เสริมสร้างให้หน่วยงานเข้มแข็งขึ้นได้-อุปสรรคทางสภาพแวดล้อม(T- Threats)เป็นการวิเคราะห์\ n ว่าปัจจัยภายนอกองค์กรปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบในระดับมหภาคในทางที่จะก่อให้เกิด\ n ความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อมซึ่งองค์กรจะต้องหลีกเลี่ยงหรือปรับสภาพองค์กรให้มีความ\ n แข็งแกร่งพร้อมที่จะเผชิญแรงกระทบดังกล่าวได้\ n 21 \ n3 .ระบุสถานการณ์จากการประเมินสภาพแวดล้อมเมื่อได้ข้อมูลเกี่ยวกับจุดแข็ง-\ n จุดอ่อนโอกาส-อุปสรรคจากการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกด้วยการประเมินสภาพ\ n สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกแล้วให้นำจุดแข็ง-จุดอ่อนภายในมาเปรียบเทียบกับ\ n โอกาส-อุปสรรคภายนอกเพื่อดูว่าองค์กรกำลังเผชิญสถานการณ์เช่นใดและภายใต้สถานการณ์\ n เช่นนั้นองค์กรควรหาอย่างไรโดยทั่วไปในการวิเคราะห์ SWOT

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
หมายถึงสภาพแวดล้อมที่ผู้บริหารเข้าใจและสามารถควบคุมได้เป็นสภาพแวดล้อมที่เป็นเงื่อนไขของการทำงานและเกิดขึ้นจากโครงสร้างและวัฒนธรรมขององค์กรเองอำนาจชี้ระนิช 19 ๒๑ได้กล่าวว่าสภาพแวดล้อมภายในองค์กรหมายถึงเงื่อนไขและพลังผลักดันจากภายในองค์กรเช่นผู้ถือหุ้นกรรมการบริษัทบุคลากรและวัฒนธรรมองค์กรซึ่งสภาพแวดล้อมภายในนี้ถือเป็นปัจจัยที่องค์กรสามารถควบคุมได้ในด้านการจัดการผู้จัดการต้องทำการศึกษาปัจจัยเหล่านี้เพื่อประเมินจุดแข็ง Strengths และจุดอ่อน Weakness ขององค์กร	ถึงความรู้สึกของคนที่มี ๓ ต่องานและผู้ร่วมงานหากสภาพแวดล้อมในการทำงานมีความเหมาะสมพนักงานก็จะสามารถ ๓ ทำงานได้อย่างเป็นสุขและนำมาซึ่งความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานแต่ในทาง ๓ ตรงข้ามหากสภาพแวดล้อมภายในองค์กรนั้นไม่เหมาะสมก็จะเป็นสิ่งที่ไปบั่นทอนสุขภาพทั้งร่างกาย ๓ และจิตใจของพนักงานดังนั้นสภาพแวดล้อมภายในองค์กรจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อผลการปฏิบัติงาน ๓ ของพนักงานและองค์กรเป็นอย่างยิ่ง๓2.1.1 ความหมายของสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ๓ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมภายในองค์กรได้มี ๓ นักวิชาการให้ความหมายไว้หลากหลายดังนี้ ๓ วิทยาด้านธารงกุล(2546 : 73)ได้ให้ความหมายว่าสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ๓ หมายถึงสภาพแวดล้อมที่ผู้บริหารเข้าใจและสามารถควบคุมได้เป็นสภาพแวดล้อมที่เป็นเงื่อนไข ๓ ของการทำงานและเกิดขึ้นจากโครงสร้างและวัฒนธรรมขององค์กรเอง ๓ 7 ๓ อานาจชี้ระนิช(2547 : 66)ได้กล่าวว่าสภาพแวดล้อมภายในองค์กรหมายถึงเงื่อนไข ๓ และพลังผลักดันจากภายในองค์กรเช่นผู้ถือหุ้นกรรมการบริษัทบุคลากรและวัฒนธรรมองค์กร ๓ ซึ่งสภาพแวดล้อมภายในนี้ถือเป็นปัจจัยที่องค์กรสามารถควบคุมได้ในด้านการจัดการผู้จัดการต้อง ๓ ทาการศึกษาปัจจัยเหล่านี้เพื่อประเมินจุดแข็ง(Strengths)และจุดอ่อน(Weakness)ขององค์กร ๓ จินตนาบุญบงการ(2550 : 4)ได้กล่าวว่าสภาพแวดล้อมภายในองค์กรหมายถึงพลัง ๓ ของสภาพแวดล้อมภายนอกมีอิทธิพลอย่างมากต่อองค์กรอย่างมากต่อองค์กรก็จริงแต่ผู้บริหารต้อง ๓ ดาเนินการต่อพลังภายในองค์กรด้วยธุรกิจจึงจะบรรลุเป้าหมายพลังภายในองค์กรประกอบด้วย ๓ เจ้าของและผู้ถือหุ้นคณะกรรมการบริหารลูกจ้างและวัฒนธรรมองค์กร ๓ ทิพวรรณเหลือสุวรรณรัตน์(2550 : 122)ได้อธิบายความหมายของสภาพแวดล้อม ๓ องค์กรว่าหมาย
๒๘ดาเนินการต่อพลังภายในองค์กรด้วยธุรกิจจึงจะบรรลุเป้าหมายพลังภายในองค์กรประกอบด้วยเจ้าของและผู้ถือหุ้นคณะกรรมการบริหารลูกจ้างและวัฒนธรรมองค์กรทิพวรรณเหลือสุวรรณรัตน์ 21 ๒๓ได้อธิบายความหมายของสภาพแวดล้อมองค์กรว่าหมายถึงปัจจัยที่อยู่รอบองค์กรและสามารถส่งผลกระทบต่อการทำงานและการเข้าถึงทรัพยากรที่หายากได้แก่วัตถุดิบคนงานที่มีความเชี่ยวชาญข้อมูลข่าวสารที่ใช้ในการปรับปรุงเทคโนโลยีการสนับสนุนจากลูกค้าและผู้มีส่วนร่วมสถาบันการเงินและคู่แข่ง	แวดล้อมภายในองค์กรหมายถึงพลัง ๓ ของสภาพแวดล้อมภายนอกมีอิทธิพลอย่างมากต่อองค์กรอย่างมากต่อองค์กรก็จริงแต่ผู้บริหารต้อง ๓ ดาเนินการต่อพลังภายในองค์กรด้วยธุรกิจจึงจะบรรลุเป้าหมายพลังภายในองค์กรประกอบด้วย ๓ เจ้าของและผู้ถือหุ้นคณะกรรมการบริหารลูกจ้างและวัฒนธรรมองค์กร ๓ ทิพวรรณเหลือสุวรรณรัตน์(2550 : 122)ได้อธิบายความหมายของสภาพแวดล้อม ๓ องค์กรว่าหมายถึงปัจจัยที่อยู่รอบองค์กรและสามารถส่งผลกระทบต่อการทำงานและการเข้าถึง ๓ ทรัพยากรที่หายากได้แก่วัตถุดิบคนงานที่มีความเชี่ยวชาญข้อมูลข่าวสารที่ใช้ในการปรับปรุง ๓ เทคโนโลยีการสนับสนุนจากลูกค้าและผู้มีส่วนร่วมสถาบันการเงินและคู่แข่งเป็นต้น ๓ ศิริพรเลิศยียศ(2553 : 54)ได้สรุปความหมายของสภาพแวดล้อมภายในองค์กรว่า ๓ หมายถึงสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์กรทั้งทางบวกและทางลบโดย ๓ สภาพแวดล้อมประกอบด้วยสภาพแวดล้อมที่อยู่ภายนอกองค์กรที่ผู้บริหารไม่สามารถควบคุมได้ ๓ และสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่ผู้บริหารสามารถควบคุมได้ ๓ ศศิธรเวชไชโย(2553 : 64 - 65)ได้กล่าวว่าสภาพแวดล้อมภายในองค์กรหมายถึง ๓ บรรยากาศต่อองค์กรที่มีผลต่อการดำเนินงานหรือระดับการปฏิบัติงานและเป็นปัจจัยภายในที่ขึ้นกับ ๓ ทรัพยากรและความสามารถขององค์กรองค์กรจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับตัวให้เข้ากับ ๓ สถานการณ์ความคิดสร้างสรรค์จะเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยเกิดเป็น ๓ นวัตกรรมใหม่ผลงานใหม่และการให้บริการระบบใหม่ที่จะตอบสนองความต้องการของลูกค้า ๓ ผู้บริหารจึงควรแสวงหาความคิดและองค์ความรู้ใหม่ๆเพื่อพัฒนาองค์กรต่อไปให้ประสบผลสำเร็จ ๓ จากความหมายดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายของสภาพแวดล้อมภายใน ๓ ๓

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
เป็นต้นศิริพลเลิศยังยศ 22 ๒๕ ได้สรุปความหมายของสภาพแวดล้อมภายในองค์กรว่าหมายถึงสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์กรทั้งทางบวกและทางลบโดยสภาพแวดล้อมประกอบด้วยสภาพแวดล้อมที่อยู่ภายนอกองค์กรที่ผู้บริหารไม่สามารถควบคุมได้และสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่ผู้บริหารสามารถควบคุมได้ ศศิธรเวชไชโย 23 ๒๕ ได้กล่าวว่าสภาพแวดล้อมภายในองค์กรหมายถึงบรรยากาศขององค์กรที่มีผลต่อการดำเนินงานหรือระดับการปฏิบัติงานและเป็นปัจจัยภายในที่ขึ้น	ผู้จัดการต้อง\ n ทาการศึกษาปัจจัยเหล่านี้เพื่อประเมินจุดแข็ง(Strengths)และจุดอ่อน(Weakness)ขององค์กร\ n จินตนาบุญบงการ(2550 : 4)ได้กล่าวว่าสภาพแวดล้อมภายในองค์กรหมายถึงพลัง\ n ของสภาพแวดล้อมภายนอกก็มีอิทธิพลอย่างมากต่อองค์กรอย่างมากต่อองค์กรก็จริงแต่ผู้บริหารต้อง\ n ดาเนินการต่อพลังภายในองค์กรด้วยธุรกิจจึงจะบรรลุเป้าหมายพลังภายในองค์กรประกอบด้วย\ n เจ้าของและผู้ถือหุ้นคณะกรรมาการบริหารลูกจ้างและวัฒนธรรมองค์กร\ n ทิพวรรณหล่อสุวรรณรัตน์(2550 : 122)ได้อธิบายความหมายของสภาพแวดล้อม\ n องค์กรว่าหมายถึงปัจจัยที่อยู่รอบองค์กรและสามารถส่งผลกระทบต่อการทำงานและการเข้าถึง\ n ทรัพยากรที่หายากได้แก่วัตถุดิบคนงานที่มีความเชี่ยวชาญข้อมูลข่าวสารที่ใช้ในการปรับปรุง\ n เทคโนโลยีการสนับสนุนจากลูกค้าและผู้มีส่วนร่วมสถาบันการเงินและคู่แข่งเป็นต้น\ n ศิริพลเลิศยังยศ(2553 : 54)ได้สรุปความหมายของสภาพแวดล้อมภายในองค์กรว่า\ n หมายถึงสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์กรทั้งทางบวกและทางลบ โดย\ n สภาพแวดล้อมประกอบด้วยสภาพแวดล้อมที่อยู่ภายนอกองค์กรที่ผู้บริหารไม่สามารถควบคุมได้\ n และสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่ผู้บริหารสามารถควบคุมได้\ n ศศิธรเวชไชโย(2553 : 64 - 65)ได้กล่าวว่าสภาพแวดล้อมภายในองค์กรหมายถึง\ n บรรยากาศขององค์กรที่มีผลต่อการดำเนินงานหรือระดับการปฏิบัติงานและเป็นปัจจัยภายในที่ขึ้นกับ\ n ทรัพยากรและความสามารถขององค์กรองค์กรจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับตัวให้เข้ากับ\ n สถานการณ์ความคิดสร้างสรรค์จะเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยเกิดเป็น\ n นวัตกรรมใหม่ผลงานใหม่และการให้บริการระบบใหม่ที่จะตอบสนองความต้องการของลูกค้า\ n ผู้
ปัจจุบันการตัดสินใจโดยใช้เหตุผลในเชิงธุรกิจแต่เพียงอย่างเดียวไม่อาจทำให้องค์กรภาคธุรกิจประสบผลสำเร็จได้ผู้บริหารจำเป็นต้องคำนึงสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กรโดยเฉพาะสภาพแวดล้อมภายในองค์กรนั้นเป็นสิ่งที่ผู้บริหารสามารถควบคุมได้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ผลกระทบของสภาพแวดล้อมต่องานด้านการผลิตบริการการตลาดการบริหารงานบุคคลและการวางแผนกลยุทธ์ในการดำเนินการขององค์กรโดยรวมเพื่อให้การดำเนินการขององค์กรเป็นไปอย่าง	เช่นโครงสร้างองค์กรเทคโนโลยีเครื่องจักรและพนักงานเป็นต้นศิริวรรณเสรีรัตน์ 2545 ได้ให้ความหมายไว้ว่าสภาพแวดล้อมภายในองค์กรเป็นแรงกดดันภายในองค์กรซึ่งมีอิทธิพลต่อองค์กรและการทำงานขององค์กรซึ่งประกอบด้วยเจ้าของกิจการและผู้ถือหุ้นคณะกรรมาการบริหารพนักงานวัฒนธรรมองค์กรหน้าที่งานต่างๆขององค์กรระบบการบริหารจัดการและโครงสร้างขององค์กรหน้าที่ทางเศรษฐกิจขององค์กรธุรกิจจะต้องสัมพันธ์กับบทบาทของสังคมและการเมืององค์กรธุรกิจเองต้องจัดระเบียบตัวเองเพื่อสนองตอบหน้าที่ความรับผิดชอบใหม่ซึ่งในปัจจุบันการตัดสินใจโดยใช้เหตุผลในเชิงเศรษฐกิจหรือในเชิงธุรกิจแต่เพียงอย่างเดียวไม่อาจทำให้องค์กรธุรกิจประสบความสำเร็จได้ผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมในเรื่องอื่นๆที่มีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อธุรกิจด้วยและต้องทำความเข้าใจในสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กรผู้บริหารจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กรให้ดีเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ผลกระทบของสภาพแวดล้อมต่องานด้านการเงินการตลาดการบริหารงานบุคคลและการวางแผนกลยุทธ์ในการดำเนินงานขององค์กรเพื่อให้การดำเนินการขององค์กรเป็นไปอย่างราบรื่นและบรรลุเป้าหมายอำนาจธีระวินิช 2549 สภาพแวดล้อมในองค์กรเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญกับความสำเร็จขององค์กรนั้นอย่างมากเพราะแม้พลังผลักดันจากสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรจะมีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์กรโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์แต่ผู้จัดการจะต้องมีการติดตามและจัดการกับผลกระทบของพลังเหล่านี้ภายในกรอบขององค์กรดังนั้นปัจจัยภายในองค์กรจึงมีความสำคัญต่อการปรับเปลี่ยนองค์กรให้สอดคล้องและอยู่ในแนว

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ราบรื่นและบรรลุเป้าหมายศิริพรเลิศยังยศ 25 ๒๗ได้กล่าวว่าสภาพแวดล้อมภายในองค์กร Internalenvironment เป็นสภาพแวดล้อมที่อยู่ภายในองค์กรสามารถควบคุมได้เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจโดยตรงหรือแรงกดดันที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจในด้านบริหารจัดการผู้บริหารสามารถศึกษาและวิเคราะห์องค์กรโดยการค้นหาจุดอ่อนหรือสถานการณ์ที่ต่อความสามารถในองค์กรเพื่อนำมาเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานซึ่งสภาพแวดล้อมภายในองค์กรประกอบด้วยเจ้าของกิจการและผู้	ความเอาใจใส่ต่อพนักงานผู้ปฏิบัติงานเป็นอย่างมากเพื่อเป็นแรงผลักดันในการสนับสนุนให้ n บุคลากรขององค์กรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและปัจจัยที่มีผล\ n ต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานในองค์กรนั้นก็คือสภาพแวดล้อมองค์กร\ n ซึ่งประกอบด้วยสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร(External Environment)เป็นสภาพแวดล้อมที่อยู่\ n ภายนอกองค์กรไม่สามารถควบคุมได้แต่เป็นปัจจัยหรือแรงกดดันที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจ\ n ในด้านการบริหารจัดการส่วนสภาพแวดล้อมภายในองค์กร(Internal Environment)เป็น\ n สภาพแวดล้อมที่อยู่ภายในองค์กรสามารถควบคุมได้ อีกทั้งยังเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ\ n ในการดำเนินธุรกิจโดยตรงและเป็นแรงกดดันที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจในด้านการบริหาร\ n จัดการซึ่งผู้บริหารสามารถศึกษาและวิเคราะห์องค์กรโดยการค้นหาจุดแข็งหรือความสามารถ\ n ภายในองค์กรเพื่อนำมาเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานและจุดอ่อนหรือสถานการณ์ที่ต่อ\ n ความสามารถในการดำเนินงานได้แก่เจ้าของกิจการและผู้ถือหุ้นคณะกรรมการบริหารพนักงาน\ n วัฒนธรรมองค์กรหน้าที่ต่างๆขององค์กรและโครงสร้างองค์กร(ศิริพรเลิศยังยศ, 2553 : 55 - 69)\ n จากปัจจัยที่ได้กล่าวมานั้นสภาพแวดล้อมองค์กรจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการปฏิบัติงาน\ n ของพนักงานในองค์กรเพื่อให้การปฏิบัติงานสำเร็จตามที่องค์กรตั้งไว้โดยเฉพาะสภาพแวดล้อม\ n ภายในองค์กร(Internal Environment)คือพลังและเงื่อนไขทั้งหมดที่มีศักยภาพในการสร้าง\ n ผลกระทบต่อการดำเนินงานและนำมาซึ่งความสำเร็จและความล้มเหลวในการบรรลุเป้าหมาย\ n องค์กร(อานาจธีรวณิช, 2547 : 65)เนื่องจากสภาพแวดล้อมภายในองค์กรเป็นสิ่งที่อยู่รอบๆตัวที่\ n เกี่ยวพันกับพนักงานโดยตรงและต้องสัมผัสทุกวันสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงานจะกระตุ้น
องค์กรให้เกิดความเหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพโดยการบริหารองค์กรอย่างมีอาชีวะพนักงาน employee เป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวต่อการดำเนินงานขององค์กรเพราะองค์กรจะสามารถขับเคลื่อนได้ต้องอาศัยพนักงานในการสร้างผลงาน๒๗ศิริพรเลิศยังยศองค์กรและการจัดการคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา๕๕๓	องค์กรอย่างมีอาชีวะ\ n3)พนักงาน(employee)เป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวต่อ\ n การดำเนินงานขององค์กรเพราะองค์กรจะสามารถขับเคลื่อนได้ต้องอาศัยพนักงานในการสร้าง\ n ผลงานอย่างมีประสิทธิภาพดังนั้นผู้บริหารองค์กรจึงต้องเปิดโอกาสให้พนักงานได้มีส่วนร่วมใน\ n การแสดงความคิดเห็นในการปรับปรุงพัฒนาองค์กรและพยายามโน้มน้าวใจให้พนักงานได้ใช้\ n ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ภายในตัวออกมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำไปสู่การบรรลุ\ n เป้าหมายขององค์กรต่อไป\ n4)วัฒนธรรมองค์กร(organizational culture)เป็นทัศนคติความเชื่อและค่านิยมร่วมที่\ n มีการพัฒนาขึ้นภายในองค์กรมีอิทธิพลต่อองค์กรและเป็นเครื่องชี้นำพฤติกรรมของสมาชิกซึ่งไม่\ n สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลใดกลุ่มบุคคลหนึ่งแต่เป็นระบบที่\ n สมาชิกในองค์กรร่วมกันกำหนดขึ้นมาและเป็นบรรทัดฐานในสังคมที่ทุกคนนามาปฏิบัติดังนั้น\ n ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมองค์กรด้วยการประเมินสภาพของวัฒนธรรมองค์กรที่\ n เป็นอยู่และประเมินความเหมาะสมหรือคุณค่าที่มีต่อองค์กรเพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง\ n วัฒนธรรมองค์กรที่เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลใดกลุ่มบุคคลหนึ่งแต่เป็นระบบที่สมาชิกในองค์กรร่วมกันกำหนดขึ้นมาและเป็นบรรทัดฐานในสังคมที่ทุกคนมาปฏิบัติ ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมองค์กรด้วยการประเมินสภาพของวัฒนธรรมองค์กรที่เป็นอยู่และประเมินความเหมาะสมหรือคุณค่าที่มีต่อองค์กรเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรตัวอย่างวัฒนธรรมที่เกิดจากผู้ก่อตั้งและสมาชิกเริ่มแรกขององค์กรจะกำหนดมาตรฐานพฤติกรรม	ในองค์กรให้เกิดความ\ n เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพโดยการบริหารองค์กรอย่างมืออาชีพ\ n3)พนักงาน(employee)เป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวต่อ\ n การดำเนินงานขององค์กรเพราะองค์กรจะสามารถขับเคลื่อนได้ต้องอาศัยพนักงานในการสร้าง\ n ผลงานอย่างมีประสิทธิภาพดังนั้นผู้บริหารองค์กรจึงต้องเปิดโอกาสให้พนักงานได้มีส่วนร่วมใน\ n การแสดงความคิดเห็นในการปรับปรุงพัฒนาองค์กรและพยายามโน้มน้าวใจให้พนักงานได้ใช้\ n ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ภายในตัวออกมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำไปสู่การบรรลุ\ n เป้าหมายขององค์กรต่อไป\ n4)วัฒนธรรมองค์กร(organizational culture)เป็นทัศนคติความเชื่อและค่านิยมร่วมที่\ n มีการพัฒนาขึ้นภายในองค์กรมีอิทธิพลต่อองค์กรและเป็นเครื่องชี้นำพฤติกรรมของสมาชิกซึ่งไม่\ n สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลใดกลุ่มบุคคลหนึ่งแต่เป็นระบบที่\ n สมาชิกในองค์กรร่วมกันกำหนดขึ้นมาและเป็นบรรทัดฐานในสังคมที่ทุกคนมาปฏิบัติ ดังนั้น\ n ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมองค์กรด้วยการประเมินสภาพของวัฒนธรรมองค์กรที่\ n เป็นอยู่และประเมินความเหมาะสมหรือคุณค่าที่มีต่อองค์กรเพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง\ n วัฒนธรรมองค์กรที่เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรตัวอย่างวัฒนธรรมที่เกิดจากผู้\ n ก่อตั้งและสมาชิกเริ่มแรกขององค์กรจะกำหนดมาตรฐานพฤติกรรมบางอย่างขึ้นมาเช่นนายเรย์\ n ครัวค(Ray Kroc)ผู้ก่อตั้ง Mcdonald ได้รับคำนิยมในเรื่องสินค้าที่ต้องมีคุณค่ามีราคาที่เหมาะสมมี\ n ความสะอาดและมีบริการที่ดี\ n5)หน้าที่ในงานต่างๆขององค์กร(functions)จะถูกกำหนดขึ้นมาเพื่อให้การดำเนินงาน\ n ขององค์กรบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ประกอบด้วย\ n5.1
แผนตัดสินใจและบริหารงานขององค์กรธุรกิจและกรรมการบริหารอาจเป็นพนักงานที่ทำงานเต็มเวลาขององค์กรธุรกิจเรียกว่ากรรมการบริหารภายใน inside directors หรืออาจเป็นคณะกรรมการที่ไม่ใช่เป็นพนักงานเต็มเวลาขององค์กรธุรกิจแต่ได้รับเลือกเข้ามาเพื่อให้คำปรึกษาในเรื่องที่สำคัญเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์กรธุรกิจเรียกว่ากรรมการบริหารภายนอก outside directors ๗พนักงานหรือลูกจ้างคือกลุ่มบุคคลที่ผู้บริหารองค์กรได้ทำการคัดเลือกมาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่างๆในองค์กรเพื่อให้องค์กรประสบผลสำเร็จดัง	directors)หรืออาจเป็นคณะกรรมการที่ไม่ใช่เป็นพนักงานเต็มเวลา\ n ขององค์กรธุรกิจแต่ได้รับเลือกเข้ามาเพื่อให้คำปรึกษาในเรื่องที่สำคัญเกี่ยวกับการบริหารงาน\ n ขององค์กรธุรกิจเรียกว่ากรรมการบริหารภายนอก(outside directors)\ n3)พนักงานหรือลูกจ้างคือกลุ่มบุคคลที่ผู้บริหารองค์กรได้ทำการคัดเลือกมาเพื่อปฏิบัติ\ n หน้าที่ต่างๆในองค์กรเพื่อให้องค์กรประสบผลสำเร็จดังเป้าหมายที่ได้วางไว้ซึ่งการปฏิบัติงานของ\ n พนักงานหรือลูกจ้างจะมีผลกระทบต่อกำหนดค่าขององค์กรโดยตรงการปฏิบัติงานของพนักงาน\ n ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ลูกค้านั้นหมายถึงรายได้หรือผลกำไรต่อองค์กรธุรกิจแต่ในทางตรงกัน\ n ข้ามถ้าลูกค้าไม่พึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรธุรกิจก็อาจประสบความล้มเหลวได้\ n ดังนั้นพนักงานหรือลูกจ้างจึงเป็นสิ่งแวดล้อมภายในที่มีอิทธิพลต่อองค์กรธุรกิจ\ n4)วัฒนธรรมขององค์กรคือความเชื่อค่านิยมที่สมาชิกในองค์กรถือปฏิบัติไปใน\ n ทิศทางเดียวกันวัฒนธรรมขององค์กรจึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารองค์กรต้องศึกษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจ\ n เพื่อประโยชน์ในการวางแผนการบริหารงานต่างๆเพื่อให้ได้รับความร่วมมือจากสมาชิกในองค์กร\ n เป็นอย่างดีถ้าวัฒนธรรมนั้นเป็นสิ่งที่ดีแต่ถ้าวัฒนธรรมขององค์กรใดเป็นสิ่งที่ไม่ดีหรือไม่ดี\ n 14 \ n ประโยชน์ต่อองค์กรผู้บริหารองค์กรจะต้องสร้างวัฒนธรรมใหม่ให้แก่องค์กรเพื่อให้สมาชิกใน\ n องค์กรได้ปฏิบัติแล้วเกิดผลดีและดำรงอยู่กับองค์กรต่อไป\ n Mosley \, Pietri & Megginson (1996 : 78)กล่าวถึงลักษณะโดยรวมของสภาพแวดล้อม\ n ภายในองค์กรประกอบไปด้วยตัวแปรต่างๆที่สำคัญดังนี้\ n1)ทรัพยากรบุคคลซึ่งประกอบด้วย\ n (1)เจ้าของและผู้ถือหุ้น(Owners and Shareholders)เป็นบุคคลที่เจ้าของกิจการขาย\ n หุ้นของตนให้เมื่อธุรกิจเจริญก้าวหน้าขึ้นและต้องการระดม

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
เป้าหมายที่ได้วางไว้ซึ่งการปฏิบัติงานของพนักงานหรือลูกจ้างจะมีผลกระทบต่อลูกค้าขององค์กรโดยตรงการปฏิบัติงานของพนักงานก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ลูกค้านั้นหมายถึงรายได้หรือผลกำไรต่อองค์กรธุรกิจแต่ในทางตรงกันข้ามถ้าลูกค้าไม่พึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรธุรกิจก็อาจประสบความล้มเหลวได้ดังนั้นพนักงานหรือลูกจ้างจึงเป็นสิ่งแวดล้อมภายในที่มีอิทธิพลต่อองค์กรธุรกิจ ๔ วัฒนธรรมขององค์กรคือความเชื่อค่านิยมที่สมาชิกในองค์กร	ผู้ถือหุ้นที่ได้รับการคัดเลือกมาจากผู้ถือหุ้นทั้งหมด\ n ของบริษัทเพื่อทำหน้าที่ในการบริหารงานได้แก่ทำหน้าที่ในการวางแผนตัดสินใจและบริหารงาน\ n ขององค์กรธุรกิจคณะกรรมการบริหารอาจเป็นพนักงานที่ทำงานเต็มเวลาขององค์กรธุรกิจเรียกว่า\ n กรรมการบริหารภายใน(inside directors)หรืออาจเป็นคณะกรรมการที่ไม่ใช่เป็นพนักงานเต็มเวลา\ n ขององค์กรธุรกิจแต่ได้รับเลือกเข้ามาเพื่อให้คำปรึกษาในเรื่องที่สำคัญๆเกี่ยวกับการบริหารงาน\ n ขององค์กรธุรกิจเรียกว่ากรรมการบริหารภายนอก(outside directors)\ n3)พนักงานหรือลูกจ้างคือกลุ่มบุคคลที่ผู้บริหารองค์กรได้ทำการคัดเลือกมาเพื่อปฏิบัติ\ n หน้าที่ต่างๆในองค์กรเพื่อให้องค์กรประสบผลสำเร็จดังเป้าหมายที่ได้วางไว้ซึ่งการปฏิบัติงานของ\ n พนักงานหรือลูกจ้างจะมีผลกระทบต่อลูกค้าขององค์กรโดยตรงการปฏิบัติงานของพนักงาน\ n ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ลูกค้านั้นหมายถึงรายได้หรือผลกำไรต่อองค์กรธุรกิจแต่ในทางตรงกัน\ n ข้ามถ้าลูกค้าไม่พึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรธุรกิจก็อาจประสบความล้มเหลวได้\ n ดังนั้นพนักงานหรือลูกจ้างจึงเป็นสิ่งแวดล้อมภายในที่มีอิทธิพลต่อองค์กรธุรกิจ\ n4)วัฒนธรรมขององค์กรคือความเชื่อค่านิยมที่สมาชิกในองค์กรถือปฏิบัติไปใน\ n ทิศทางเดียวกันวัฒนธรรมขององค์กรจึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารองค์กรต้องศึกษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจ\ n เพื่อประโยชน์ในการวางแผนการบริหารงานต่างๆเพื่อให้ได้รับความร่วมมือจากสมาชิกในองค์กร\ n เป็นอย่างดีถ้าวัฒนธรรมนั้นเป็นสิ่งที่ดีแต่ถ้าวัฒนธรรมขององค์กรใดเป็นสิ่งที่ไม่ดีหรือไม่ดี\ n 14 \ n ประโยชน์ต่อองค์กรผู้บริหารองค์กรจะต้องสร้างวัฒนธรรมใหม่ให้แก่องค์กรเพื่อให้
ขายหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้นไม่ก็คนผู้ถือหุ้นอาจจะแต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร Board of Directors ขึ้นมาเพื่อกำกับดูแลจัดการองค์กรสำหรับธุรกิจขนาดย่อมเจ้าของถือว่าเป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์กรเพราะเป็นผู้มีอำนาจเพียงกลุ่มเดียวที่คุมการทำงานทั้งหมดในองค์กรแต่ในองค์กรขนาดใหญ่ผู้ถือหุ้นถือเป็นกลุ่มคนที่มีบทบาทในองค์กรอีกกลุ่มหนึ่งเพราะคนกลุ่มนี้เป็นผู้เลือกคณะกรรมการของกิจการ	ธีระวณิช 2549 สภาพแวดล้อมในองค์กรเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญกับความสำเร็จขององค์กรนั้นๆอย่างมากเพราะแม้พลังผลักดันจากสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรจะมีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์กรโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์แต่ผู้จัดการจะต้องมีการติดตามและจัดการกับผลกระทบของพลังเหล่านี้ภายในกรอบขององค์กรดังนั้นปัจจัยภายในองค์กรจึงมีความสำคัญต่อการปรับเปลี่ยนองค์กรให้สอดคล้องและอยู่ในแนวเดียวกับสภาพแวดล้อมภายนอกซึ่งสภาพแวดล้อมภายในองค์กรประกอบด้วยอำนาจธีระวณิช 2547 ศิริวรรณเสรีรัตน์ 2545 1 เจ้าของและผู้ถือหุ้น 2 คณะกรรมการ 3 บุคลากร 4 วัฒนธรรมองค์กร 5 หน้าที่งานต่างๆ 6 ระบบบริหารจัดการ 7 โครงสร้างขององค์กร 148 วารสารวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 กรกฎาคมธันวาคม 2557 1 เจ้าของและผู้ถือหุ้น Owner and Shareholders ในธุรกิจขนาดย่อมเจ้าของกิจการถือเป็นผู้มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อองค์กรและการดำเนินงานในทุกๆการเมื่อองค์กรเติบโตขึ้นและมีความต้องการเงินทุนมากขึ้นเจ้าของอาจขายหุ้นของกิจการให้กับบุคคลหรือองค์กรอื่นซึ่งผู้ลงทุนเหล่านี้ถือว่าเป็นผู้ถือหุ้นในธุรกิจขนาดย่อมผู้ถือหุ้นอาจมีเพียงไม่กี่รายแต่สำหรับในกิจการขนาดใหญ่แล้วผู้ถือหุ้นอาจมีหลายพันรายซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่ผู้ถือหุ้นทุกรายจะเข้าไปจัดการและดำเนินงานในกิจการโดยตรงดังนั้นเพื่อปกป้องผลประโยชน์ผู้ถือหุ้นจึงได้เลือกคณะกรรมการของกิจการ Board of Directors ขึ้นมาเพื่อกำกับดูแลการจัดการองค์กรสำหรับธุรกิจขนาดย่อมเจ้าของถือว่าเป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์กรเพราะเป็นผู้

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
อนุมัติเป้าหมายและแผนการดำเนินงานที่สำคัญขององค์กรและในองค์กรไม่แสวงกำไรจำนวนมากคณะกรรมการอาจเข้าไปดำเนินงานโดยเข้าไปกำกับดูแลและกำหนดทิศทางนโยบายลำดับความสำคัญก่อนหลังในการดำเนินงานขององค์กรโดยตรงส่วนในองค์กรแสวงหาผลกำไรนั้นกรรมการของกิจการสามารถแบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภทคือกลุ่มที่ทำงานเต็มเวลาในบทบาทผู้บริหารระดับสูงกับกลุ่มที่กำกับดูแลจากภายนอกคณะกรรมการจึงถือว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในฐานะตัวแทนของ	ขององค์กรโดยตรงส่วนในองค์กรที่แสวงหาผลกำไรกรรมการของกิจการสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือกลุ่มที่ทำงานเต็มเวลาในบทบาทผู้บริหารระดับสูงกับกลุ่มที่กำกับดูแลจากภายนอกคณะกรรมการจึงถือว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในฐานะตัวแทนของผู้ถือหุ้นอำนาจชี้ระณิข 2547 3 บุคลากร Employee เมื่อผู้จัดการได้เลือกบุคคลเข้ามาปฏิบัติงานในองค์กรบุคลากรเหล่านี้ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในในบางกรณีบุคลากรอาจเป็นเจ้าของกรรมการหรือผู้ถือหุ้นก็ได้แต่มีบทบาทในฐานะบุคลากรของกิจการเพราะได้เข้ามาปฏิบัติงานประจำในหน้าที่ต่างๆขององค์กรซึ่งแตกต่างจากบทบาทในฐานะที่เป็นเจ้าของกรรมการหรือผู้ถือหุ้นโดยทั่วไปการที่บุคลากรในฐานะที่ปฏิบัติงาน 149 วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายปีที่ 9 ฉบับที่ 2 กรกฎาคมธันวาคม 2557 ประจำเป็นผู้ที่มีบทบาทโดยตรงในการมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงานโดยปฏิบัติงานเพื่อสร้างผลงานและส่งมอบคุณค่าให้กับลูกค้าบุคคลกลุ่มนี้จึงถือเป็นกลุ่มคนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จและล้มเหลวของกิจการอำนาจชี้ระณิข 2547 4 วัฒนธรรมองค์กร Organizational Culture สภาพแวดล้อมภายในอีกประการหนึ่งซึ่งถือเป็นพลังที่มีความสำคัญต่อองค์กรได้แก่วัฒนธรรมองค์กรซึ่งเป็นชุดของค่านิยม Value และบรรทัดฐาน Norms ที่สมาชิกองค์กรมีส่วนร่วมในการกำหนดขึ้นมาซึ่งถือเป็นรากฐานของระบบการจัดการและการปฏิบัติของบุคลากรค่านิยมร่วม Shared Value ของวัฒนธรรมองค์กรที่มีผลต่อรูปแบบเชิงพฤติกรรมซึ่งกลายมาเป็นบรรทัดฐานที่ให้แนวทางปฏิบัติแก่บุคลากรขององค์กรหนึ่งๆอำนาจชี้ระณิข 2547 5
ผู้ถือหุ้นพนักงาน Employee เป็นบุคลากรที่ผู้จัดการได้เลือกเข้ามาปฏิบัติงานในองค์กรและบุคลากรเหล่านี้ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์กรในบางกรณีบุคลากรอาจเป็นเจ้าของกรรมการหรือผู้ถือหุ้นก็ได้แต่มีบทบาทในฐานะบุคลากรของกิจการเพราะได้เข้ามาปฏิบัติงานประจำในหน้าที่ต่างๆขององค์กรซึ่งแตกต่างจากบทบาทในฐานะที่เป็นเจ้าของกรรมการหรือผู้ถือหุ้นโดยทั่วไปการที่บุคลากรในฐานะที่ปฏิบัติงานประจำเป็นผู้ที่มีบทบาทโดยตรงใน	\ n ความสำคัญก่อนหลังในการดำเนินงานขององค์กรโดยตรงส่วนในองค์กรแสวงหาผลกำไรนั้น\ n กรรมการของกิจการสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือกลุ่มที่ทำงานเต็มเวลาในบทบาท\ n ผู้บริหารระดับสูงกับกลุ่มที่กำกับดูแลจากภายนอกคณะกรรมการจึงถือว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญใน\ n ในฐานะตัวแทนของผู้ถือหุ้น\ n (3)พนักงาน(Employee)เป็นบุคลากรที่ผู้จัดการได้เลือกเข้ามาปฏิบัติงานในองค์กร\ n และบุคลากรเหล่านี้ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์กรในบางกรณีบุคลากร\ n อาจเป็นเจ้าของกรรมการหรือผู้ถือหุ้นก็ได้แต่มีบทบาทในฐานะบุคลากรของกิจการเพราะได้เข้า\ n มาปฏิบัติงานประจำในหน้าที่ต่างๆขององค์กรซึ่งแตกต่างจากบทบาทในฐานะที่เป็นเจ้าของ\ n กรรมการหรือผู้ถือหุ้นโดยทั่วไปการที่บุคลากรในฐานะที่ปฏิบัติงานประจำเป็นผู้ที่มีบทบาท\ n โดยตรงในการมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงานโดยปฏิบัติงานเพื่อสร้างผลงานและส่ง\ n 15 \ n มอบคุณค่าให้กับลูกค้าบุคคลกลุ่มนี้จึงถือเป็นกลุ่มคนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จและความล้มเหลว\ n ของกิจการ\ n 2)วัฒนธรรมองค์กร(Organizational Culture)เป็นสภาพแวดล้อมภายในองค์กรอีก\ n ประการหนึ่งซึ่งถือเป็นพลังที่มีความสำคัญต่อองค์กรวัฒนธรรมองค์กรได้แก่ค่านิยม(Values)\ n บรรทัดฐาน(Norms)ที่สมาชิกองค์กรมีส่วนร่วมในการกำหนดขึ้นมาซึ่งถือเป็นรากฐานของระบบ\ n การจัดการและการปฏิบัติของบุคลากรค่านิยมร่วม(Shared Value)ของวัฒนธรรมองค์กรที่มีผลต่อ\ n รูปแบบเชิงพฤติกรรมซึ่งกลายมาเป็นบรรทัดฐานที่ให้แนวทางปฏิบัติแก่บุคลากรขององค์กรหนึ่งๆ\ n ในกิจการที่ดำเนินการมาเป็นเวลานานพอสมควรจะมีการพัฒนาวัฒนธรรมของตนขึ้นมาเป็น\ n ระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติตน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
การมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงานโดยปฏิบัติงานเพื่อสร้างผลงานและส่งมอบคุณค่าให้กับลูกค้าบุคคลกลุ่มนี้จึงถือเป็นกลุ่มคนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของกิจการวัฒนธรรมองค์กร Organizational Culture เป็นสภาพแวดล้อมภายในองค์กรอีกประการหนึ่งซึ่งถือเป็นพลังที่มีความสำคัญต่อองค์กรวัฒนธรรมองค์ได้แก่ค่านิยม Values บรรทัดฐาน Norms ที่สมาชิกองค์กรมีส่วนร่วมในการกำหนดขึ้นมา ซึ่งถือเป็นรากฐานของระบบการจัดการและการปฏิบัติ	และกำหนดทิศทางนโยบายลำดับ\ n ความสำคัญก่อนหลังในการดำเนินงานขององค์กรโดยตรงส่วนในองค์กรแสวงหาผลกำไรนั้น\ n กรรมการของกิจการสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือกลุ่มที่ทำงานเต็มเวลาในบทบาท\ n ผู้บริหารระดับสูงกับกลุ่มที่กำกับดูแลจากภายนอกคณะกรรมการจึงถือว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญใน\ n ฐานะตัวแทนของผู้ถือหุ้น\ n (3)พนักงาน(Employee)เป็นบุคลากรที่ผู้จัดการได้เลือกเข้ามาปฏิบัติงานในองค์กร\ n และบุคลากรเหล่านี้ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์กรในบางกรณีบุคลากร\ n อาจเป็นเจ้าของของการหรือผู้ถือหุ้นก็ได้แต่มีบทบาทในฐานะบุคลากรของกิจการเพราะได้เข้า\ n มาปฏิบัติงานประจำวันในหน้าที่ต่างๆขององค์กรซึ่งแตกต่างจากบทบาทในฐานะที่เป็นเจ้าของ\ n กรรมการหรือผู้ถือหุ้นโดยทั่วไปการที่บุคลากรในฐานะที่ปฏิบัติงานประจำเป็นผู้ที่มีบทบาท\ n โดยตรงในการมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงานโดยปฏิบัติงานเพื่อสร้างผลงานและส่ง\ n 15 \ n มอบคุณค่าให้กับลูกค้าบุคคลกลุ่มนี้จึงถือเป็นกลุ่มคนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จและความล้มเหลว\ n ของกิจการ\ n2)วัฒนธรรมองค์กร(Organizational Culture)เป็นสภาพแวดล้อมภายในองค์กรอีก\ n ประการหนึ่งซึ่งถือเป็นพลังที่มีความสำคัญต่อองค์กรวัฒนธรรมองค์ได้แก่ค่านิยม(Values)\ n บรรทัดฐาน(Norms)ที่สมาชิกองค์กรมีส่วนร่วมในการกำหนดขึ้นมาซึ่งถือเป็นรากฐานของระบบ\ n การจัดการและการปฏิบัติของบุคลากรค่านิยมร่วม(Shared Value)ของวัฒนธรรมองค์กรที่มีผลต่อ\ n รูปแบบเชิงพฤติกรรมซึ่งกลายมาเป็นบรรทัดฐานที่ให้แนวทางปฏิบัติแก่บุคลากรขององค์กรหนึ่งๆ\ n ในกิจการที่ดำเนินการมาเป็นเวลานานพอสมควรจะมีการพัฒนาวัฒนธรรมของตนขึ้นมาเป็น\ n ระเบียบ
ของบุคลากรค่านิยมร่วม Shared Value ของวัฒนธรรมองค์กรที่มีผลต่อรูปแบบเชิงพฤติกรรมซึ่งกลายมาเป็นบรรทัดฐานที่ให้แนวทางปฏิบัติแก่บุคลากรขององค์กรหนึ่งๆในกิจการที่ด้า๓๐ Mosley DC PH Pietri and LC Megginson Management Leadership in Action ๕th ed New York Harper Collins College Publishers ๑๙๙๖	คัยต่อองค์กรวัฒนธรรมองค์ได้แก่ค่านิยม(Values)\ n บรรทัดฐาน(Norms)ที่สมาชิกองค์กรมีส่วนร่วมในการกำหนดขึ้นมาซึ่งถือเป็นรากฐานของระบบ\ n การจัดการและการปฏิบัติของบุคลากรค่านิยมร่วม(Shared Value)ของวัฒนธรรมองค์กรที่มีผลต่อ\ n รูปแบบเชิงพฤติกรรมซึ่งกลายมาเป็นบรรทัดฐานที่ให้แนวทางปฏิบัติแก่บุคลากรขององค์กรหนึ่งๆ\ n ในกิจการที่ดำเนินการมาเป็นเวลานานพอสมควรจะมีการพัฒนาวัฒนธรรมของตนขึ้นมาเป็น\ n ระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติตนการติดต่อสื่อสารและการแต่งกายซึ่งเป็นแบบอย่างปฏิบัติตาม\ n กันมาสำหรับในกิจการขนาดเล็กวัฒนธรรมในองค์กรอาจไม่มีอิทธิพลและอาจเปลี่ยนแปลงได้ง่าย\ n แต่ในกิจการที่มีขนาดใหญ่และดำเนินการมาเป็นระยะเวลานานวัฒนธรรมองค์กรจะมีอิทธิพลมาก\ n ในการกำหนดระเบียบแบบแผนของพนักงานและการบริหาร\ n3)เทคโนโลยี(Technology)ในปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีเป็นไปอย่าง\ n รวดเร็วซึ่งมีผลทั้งทางด้านบวกและลบต่อองค์กรการดำเนินงานขององค์กรจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการ\ n ทางงาน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
๓๔เป็นการมาเป็นเวลานานพอสมควรจะมีการพัฒนาวัฒนธรรมของคนขึ้นมาเป็นระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติงานการติดต่อสื่อสารและการแต่งกายซึ่งเป็นแบบอย่างปฏิบัติตามกันมาสำหรับในกิจการขนาดเล็กวัฒนธรรมในองค์กรอาจไม่มีอิทธิพลและอาจเปลี่ยนแปลงได้ง่ายแต่ในกิจการที่มีขนาดใหญ่และดำเนินการมาเป็นระยะเวลานานวัฒนธรรมองค์กรจะมีอิทธิพลมากในการกำหนดระเบียบแบบแผนของพนักงานและการบริหารเทคโนโลยี Technology ในปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีเป็น	วัฒนธรรมในองค์กรอาจไม่มีอิทธิพลและอาจเปลี่ยนแปลงได้ง่าย\ n แต่ในกิจการที่มีขนาดใหญ่และดำเนินการมาเป็นระยะเวลานานวัฒนธรรมองค์กรจะมีอิทธิพลมาก\ n ในการกำหนดระเบียบแบบแผนของพนักงานและการบริหาร\ n3)เทคโนโลยี(Technology)ในปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีเป็นไปอย่าง\ n รวดเร็วซึ่งมีผลทั้งทางด้านบวกและลบต่อองค์กรการดำเนินองค์กรจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการ\ n ทางงานให้ทันกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอโดยเฉพาะเทคโนโลยีทางด้านสารสนเทศ\ n (Information Technology)การสื่อสารทางไกล(Telecommunication)เทคโนโลยีระบบหลายสื่อ\ n (Multimedia)และการสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือทางด่วนข้อมูลข่าวสาร(Information \ nSuperhighway)\ n4)ระบบการบริหารจัดการ(Management System)เป็นระบบที่เกี่ยวข้องกับการวาง\ n ระบบการบริหารจัดการที่องค์กรนำมาใช้ในการบริหารเป็นกระบวนการการออกแบบและรักษาซึ่ง\ n สภาวะแวดล้อมซึ่งบุคคลทำงานร่วมกันในกลุ่มให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมี\ n ประสิทธิภาพหรือหมายถึงกระบวนการเพื่อให้บรรลุจุดหมายขององค์กรโดยการวางแผน\ n (Planning)การจัดองค์กร(Organizing)การชักนำ(Leading)และการควบคุม(Controlling)มนุษย์\ n สิ่งแวดล้อมทางกายภาพการเงินทรัพยากรข้อมูลขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล\ n5)โครงสร้างขององค์กร(Organizational Structure)เป็นรูปแบบระบบการติดต่อสื่อสาร\ n และอำนาจบังคับบัญชาที่เชื่อมต่อคนและกลุ่มคนเข้าด้วยกันเพื่อทำงานร่วมกันจนบรรลุเป้าหมาย\ n ขององค์กรโครงสร้างองค์กรทำให้รู้เครือข่ายงานการรายงานและความสัมพันธ์ระหว่างคนและ\ n กลุ่มคนลักษณะสำคัญประกอบด้วยการแบ่งงานกันทำและการประสานงาน
รักษาซึ่งสภาวะแวดล้อมซึ่งบุคคลทำงานร่วมกันในกลุ่มให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือหมายถึงกระบวนการเพื่อให้บรรลุจุดหมายขององค์กรโดยการวางแผน Planning การจัดองค์กร Organizing การชักนำ Leading และการควบคุม Controlling มนุษย์สิ่งแวดล้อมทางกายภาพการเงินทรัพยากรข้อมูลขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล\ n โครงสร้างขององค์กร Organizational Structure เป็นรูปแบบระบบการติดต่อสื่อสารและอำนาจบังคับบัญชาที่เชื่อมต่อคนและกลุ่มคนเข้าด้วยกันเพื่อทำงานร่วมกันจนบรรลุเป้าหมายขององค์กรโครงสร้าง	อาจไม่มีอิทธิพลและอาจเปลี่ยนแปลงได้ง่าย\ n แต่ในกิจการที่มีขนาดใหญ่และดำเนินการมาเป็นระยะเวลานานวัฒนธรรมองค์กรจะมีอิทธิพลมาก\ n ในการกำหนดระเบียบแบบแผนของพนักงานและการบริหาร\ n3)เทคโนโลยี(Technology)ในปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีเป็นไปอย่าง\ n รวดเร็วซึ่งมีผลทั้งทางด้านบวกและลบต่อองค์กรการดำเนินองค์กรจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการ\ n ทางงานให้ทันกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอโดยเฉพาะเทคโนโลยีทางด้านสารสนเทศ\ n (Information Technology)การสื่อสารทางไกล(Telecommunication)เทคโนโลยีระบบหลายสื่อ\ n (Multimedia)และการสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือทางด่วนข้อมูลข่าวสาร(Information \ nSuperhighway)\ n4)ระบบการบริหารจัดการ(Management System)เป็นระบบที่เกี่ยวข้องกับการวาง\ n ระบบการบริหารจัดการที่องค์กรนำมาใช้ในการบริหารเป็นกระบวนการการออกแบบและรักษาซึ่ง\ n สภาวะแวดล้อมซึ่งบุคคลทำงานร่วมกันในกลุ่มให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมี\ n ประสิทธิภาพหรือหมายถึงกระบวนการเพื่อให้บรรลุจุดหมายขององค์กรโดยการวางแผน\ n (Planning)การจัดองค์กร(Organizing)การชักนำ(Leading)และการควบคุม(Controlling)มนุษย์\ n สิ่งแวดล้อมทางกายภาพการเงินทรัพยากรข้อมูลขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล\ n5)โครงสร้างขององค์กร(Organizational Structure)เป็นรูปแบบระบบการติดต่อสื่อสาร\ n และอำนาจบังคับบัญชาที่เชื่อมต่อคนและกลุ่มคนเข้าด้วยกันเพื่อทำงานร่วมกันจนบรรลุเป้าหมาย\ n ขององค์กรโครงสร้างองค์กรทำให้รู้เครือข่ายงานการรายงานและความสัมพันธ์ระหว่างคนและ\ n กลุ่มคนลักษณะสำคัญประกอบด้วยการแบ่งงานกันทำและการประสานงานการปฏิบัติงานเข้า\ n ด้วยกันโดยเป็นรูปแบบของการจัดวางแผนภูมิเกี่ยวกับตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบในการ\ n ปฏิบัติงานและอำนาจหน้าที่ที่จะทำให้งานสามารถดำเนินการไปได้\ n 16 \ n

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
องค์กรทำให้เครือข่ายงานการรายงานและความสัมพันธ์ระหว่างคนและกลุ่มคนลักษณะสำคัญประกอบด้วยการแบ่งงานกันทำและการประสานงานการปฏิบัติงานเข้าด้วยกันโดยเป็นรูปแบบของการจัดวางแผนภูมิเกี่ยวกับตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานและอำนาจหน้าที่ที่จะทให้งานสามารถดำเนินการไปได้จากการศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กรดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าสภาพแวดล้อมภายในองค์กรสภาพแวดล้อมภายใน Internal Environments ปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรง	)เป็นระบบที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน\ ระบบการบริหารจัดการที่องค์กรนำมาใช้ในการบริหารเป็นกระบวนการการออกแบบและรักษาซึ่ง\ n สภาวะแวดล้อมซึ่งบุคคลทำงานร่วมกันในกลุ่มให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมี\ n ประสิทธิภาพหรือหมายถึงกระบวนการเพื่อให้บรรลุจุดหมายขององค์กรโดยการวางแผน\ n (Planning)การจัดองค์กร(Organizing)การชักนำ(Leading)และการควบคุม(Controlling)มนุษย์\ n สิ่งแวดล้อมทางกายภาพการเงินทรัพยากรข้อมูลขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล\ n5)โครงสร้างขององค์กร(Organizational Structure)เป็นรูปแบบระบบการติดต่อสื่อสาร\ n และอำนาจบังคับบัญชาที่เชื่อมต่อกันและกลุ่มคนเข้าด้วยกันเพื่อทำงานร่วมกันจนบรรลุเป้าหมาย\ n ขององค์กรโครงสร้างองค์กรทำให้เครือข่ายงานการรายงานและความสัมพันธ์ระหว่างคนและ\ n กลุ่มคนลักษณะสำคัญประกอบด้วยการแบ่งงานกันทำและการประสานงานการปฏิบัติงานเข้า\ n ด้วยกันโดยเป็นรูปแบบของการจัดวางแผนภูมิเกี่ยวกับตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบในการ\ n ปฏิบัติงานและอำนาจหน้าที่ที่จะทให้งานสามารถดำเนินการไปได้\ n 16 \ n จากการศึกษาขององค์ประกอบของสภาพแวดล้อมภายในองค์กรดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัย\ n สามารถสรุปได้ว่าสภาพแวดล้อมภายในองค์กรประกอบด้วย 3 ด้านได้แก่\ n1)ด้านวัฒนธรรมองค์กรหมายถึงความเชื่อหรือค่านิยมค่านิยมร่วมที่สมาชิกใน\ n องค์กรถือเป็นรากฐานของระบบการจัดการและการปฏิบัติของสมาชิกไปในทิศทางเดียวกันโดย\ n สมาชิกในองค์กรมีส่วนร่วมในการกำหนดขึ้นมาและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยบุคคลใดบุคคล\ n หนึ่งหรือกลุ่มบุคคลใดกลุ่มบุคคลหนึ่งเช่นความเคารพในระบบอาวุโสการยอมรับฟังคำแนะนำ\ n ข้อคิดเห็นและความภาคภูมิใจที่ได้ปฏิบัติงานในองค์กรเป็นต้น\ n2
และกฎหมาย Political Component P เป็นการวิเคราะห์นโยบายและกฎเกณฑ์ต่างๆของภาครัฐบาลที่นำจะมีผลทั้งในเชิงบวกและลบต่อการดำเนินกิจการตัวอย่างเช่นนโยบายการเงินการคลังการนำเข้าการส่งออกการส่งเสริมการลงทุนการควบคุมพิษการประกันสังคมการประกันราคากฎหมายลิขสิทธิ์กฎหมายแรงงานเศรษฐกิจ Economic Component E เป็นการวิเคราะห์เศรษฐกิจระดับมหภาคเช่นผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติอัตราการว่างงานอัตราดอกเบี้ยอัตราเงินเพื่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศด้านที่ดินสิ่งก่อสร้างแหล่งราคาพลังงานค่าวัสดุอุปกรณ์สังคมวัฒนธรรม Sociocultural Component	ขององค์กรหมายถึงการวิเคราะห์\ n สภาพแวดล้อมภายในองค์กรเพื่อกำหนดจุดแข็งขององค์กร(Organizational Strengths หรือ S)\ n จุดอ่อนขององค์กร(Organizational Weaknesses หรือ W)และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก\ n เพื่อดูโอกาส(Environmental Opportunities หรือ O)และอุปสรรคหรือความเสี่ยง(Environmental \ nThreats หรือ T)(ศิริวรรณ, 2546)\ n สภาพแวดล้อมภายนอก\ n ผู้บริหารจะต้องวิเคราะห์และพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกทั้ง\ n สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปได้แก่สังคมวัฒนธรรมเศรษฐกิจกฎหมายการเมืองและเทคโนโลยี\ n และสภาพแวดล้อมการดำเนินงานได้แก่คู่แข่งรายใหม่อำนาจการเจรจาต่อรองของผู้ซื้อผลิตภัณฑ์\ n ทดแทนอำนาจการเจรจาของผู้จำหน่ายวัตถุดิบการแข่งขันระหว่างคู่แข่งที่มีอยู่และพลังของสหภาพ\ n พลังงานที่ก่อให้เกิดโอกาส(Opportunities)และอุปสรรค(Threats)ต่อองค์กรธุรกิจทั้งในปัจจุบัน\ n และอนาคต(สมยศ, 2538)\ n1 .การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมโดยทั่วไป(General Environment)(ปรกรณ์, 2546)\ n หลักนิยมทั่วไปคือใช้หลักที่เรียกกันย่อๆว่า PEST Analysis คือ\ n1.1การเมือง(Political Component หรือ P)เป็นการวิเคราะห์นโยบายและกฎเกณฑ์ต่างๆ\ n ของภาครัฐที่นำจะมีผลทั้งในเชิงบวกและลบต่อการดำเนินกิจการตัวอย่างเช่นนโยบายการเงินการคลังการนำเข้าการส่งออกการส่งเสริมการลงทุนการควบคุมพิษการประกันสังคมการประกันราคา\ n กฎหมายลิขสิทธิ์กฎหมายแรงงานการส่งเสริมใช้วัตถุดิบในประเทศเป็นต้น\ n1.2เศรษฐกิจ(Economic Component หรือ E)เป็นการวิเคราะห์เศรษฐกิจระดับมหภาค\ n เช่นผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติอัตราการว่างงานอัตราดอกเบี้ยอัตราแลกเปลี่ยน\ n เงินตราต่างประเทศด้านที่ดินสิ่งก่อสร้างแหล่งและราคาพลังงานค่าวัสดุอุปกรณ์เป็นต้น\ n1.3สังคมและวัฒนธรรม(Sociocultural Component หรือ S)เป็นการวิเคราะห์

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
๓๗ประกาศกระทรวงกฎกระทรวงนโยบายหน่วยงานต้นสังกัดการ แทรกแซงทางการเมืองที่มีผลกระทบทั้งเชิงบวกและเชิงลบต่อภารกิจของ การท่องเที่ยว๓แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว๑๑ความหมายการท่องเที่ยว เที่ยวในปีพศ๒๕๐๖องค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมว่าด้วยการเดินทาง และท่องเที่ยวระหว่างประเทศขึ้นที่กรุงโรมประเทศอิตาลีและได้ให้คำจำกัด ความของคำว่าการท่องเที่ยวไว้ว่าการเดินทางเพื่อความบันเทิงรื่นเริงใจ เยี่ยมญาติหรือการไปร่วมประชุมแต่มิใช่เพื่อการประกอบอาชีพเป็นหลักฐาน หรือไม่พำนั	ทำให้เกิดกระบวนการประชาธิปไตยอย่างแท้จริงสรุปได้ว่าลักษณะของการ มีส่วนร่วมของประชาชนคือการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น หรือความสามารถในลักษณะของการร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาตลอดจน การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นร่วมกันมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆเช่นมี ส่วนร่วมในการวางแผนการกำหนดนโยบายการติดตามและประเมินผลการ บำรุงรักษาทรัพยากรหรือการแสดงออกด้วยวิธีอื่นจะมีส่วนร่วมแบบเป็น ทางการหรือไม่ทางการก็ได้และการมีส่วนร่วมของชุมชนนั้นมีขั้นตอนได้แก่ 1 การมีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหาร่วมกันหาสาเหตุของปัญหารวมถึง แนวทางการแก้ไขปัญหา 2 ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตัดสินใจเลือก แนวทางและวางแผนในกิจกรรมพัฒนาของชุมชนเอง 3 ประชาชนมีส่วน ร่วมในการปฏิบัติงานตามแผนกิจกรรมพัฒนาและ 4 มีส่วนร่วมในการ ติดตามและประเมินผลในกิจกรรมพัฒนาแนวคิดและทฤษฎีการท่องเที่ยว และการพัฒนาท่องเที่ยวการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเดิน ทางแต่ปัญหาอยู่ที่ว่าการเดินทางไม่ใช่การท่องเที่ยวเสมอไปดังนั้นจึงเป็น สิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ควรจะต้องรู้ถึงความหมายของการท่องเที่ยวซึ่งเป็น อุตสาหกรรมที่สร้างรายได้อย่างมากมหาศาลให้แก่ประเทศเมื่อเปรียบเทียบกับ อุตสาหกรรมประเภทอื่นๆทั้งนี้ยังได้มีนิยามความหมายไว้อย่างมากมาย เมื่อในปีพศ 2506 คศ 1963 องค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมว่าด้วยการ เดินทางและท่องเที่ยวระหว่างประเทศขึ้นที่กรุงโรมประเทศอิตาลีและได้ให้ คำจำกัดความของคำว่าการท่องเที่ยวไว้ว่าการเดินทางเพื่อความบันเทิง รื่นเริงใจเยี่ยมญาติหรือการไปร่วมประชุมแต่มิใช่เพื่อการประกอบอาชีพเป็น หลักฐานหรือไม่พำนัอยู่เป็นการถาวรซึ่งสอดคล้องกับองค์การท่องเที่ยว โลก The United Nation World Tourism
อยู่เป็นการถาวรองค์การท่องเที่ยวโลก World Tourism Organization WTO ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า Tourism comprises the activities of the person travelling to and staying in places outside their usual environment for not more than one consecutive year for leisure business and other purpose จาก ความหมายนี้สรุปได้ว่าการท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทางของบุคคลจากที่ อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราวเป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจติดต่อธุรกิจและวัตถุประสงค์ใดๆก็ได้แต่ไม่ใช่เพื่อ การประกอบอาชีพหรือ	มาเยือนชั่วคราวและอยู่ในประเทศที่มาเยือนน้อยกว่า 24 ชั่วโมงและไม่ได้ ใช้บริการสถานที่พักแรมแหล่งท่องเที่ยวที่นั่นๆเช่นผู้เดินทางมาขึ้นเรือสำ ราญ(Cruise)โดยแยกตามลักษณะของนักท่องเที่ยวได้เป็นทานองเดียวกัน คือ 2 .ก.2.1ก International Excursionist หมายถึงนักท่องเที่ยวระหว่าง ประเทศ 2 .ก.2.2ก Domestic Excursionist หมายถึงนักท่องเที่ยวภายใน ประเทศสรุปนักท่องเที่ยวหมายถึงบุคคลที่เดินทางไปยังสถานที่ที่ไม่ใช่ที่ อยู่อาศัยปกติเป็นการเดินทางไปยังสถานที่ที่นั่นๆเพียงชั่วคราวโดยใช้เวลา ตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไปแต่ไม่เกิน 1 ปีเป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ การเดินทางเป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆก็ตามที่ไม่ใช่การประกอบ อาชีพหรือการหารายได้องค์การท่องเที่ยวโลก(United Nation World Tourism Organization : UNWTO)ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยว ดังนี้ Tourism comprises the activities of the person traveling to and staying in places outside their usual environment for not more than one consecutive year for leisure , business and other purpose .จากความหมายนี้สรุปได้ว่าการท่องเที่ยวหมายถึงการ เดินทางของบุคคลจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว(ไม่ มากกว่า 1 ปีติดต่อกัน)เดินทางด้วยความสมัครใจเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ติดต่อธุรกิจและวัตถุประสงค์ใดๆก็ได้แต่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหา รายได้สรุปการท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทางไปยังสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง ไปเพื่อพักผ่อนหรือวัตถุประสงค์ใดๆก็ตามที่ไม่ใช่การประกอบอาชีพหรือหา รายได้องค์ประกอบของการท่องเที่ยวชนกฤตสังขเลย(2550)ได้กล่าว ว่านักท่องเที่ยวจะประสบความสำเร็จได้นั้นแหล่งท่องเที่ยวต้องมีองค์ ประกอบที่สำคัญ 5 ประการหรือที่เรียกกันว่า 5As ได้แก่ 1 .กลึงดึงดูดใจ ทางการท่องเที่ยว(Attraction)หมาย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ท่องเที่ยวของสหประชาชาติ World Tourism Organization WTO กำหนดไว้ว่าการท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทางโดยระยะทางมากกว่า๘๐กิโลเมตรจากบ้านเพื่อจุดประสงค์ในการพักผ่อนหย่อนใจ ไพฑูรย์พงศ์บุตรและวิลาสวงศ์พงศ์บุตร 32 ๓๔ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า Tourism หมายถึงการเดินทางไปเยือนสถานที่ต่างถิ่นซึ่งไม่ใช่เป็นที่พำนักอาศัยประจำของบุคคลนั้นและเป็นการไปเยือนชั่วคราวโดยไม่ใช่เพื่อเป็นการประกอบอาชีพหารายได้จากคำนิยามและความหมายของการท่องเที่ยว Tourism ดังนี้๓๓วรรณางษ์วานี	ในการมาท่องเที่ยวและวิธีการเดินทางมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01 P . Widhayananantarnom . Journal of Logistics and Digital Supply Chain 1 (3) 39 องค์ประกอบโลจิสติกส์ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้งและแหล่งข้อมูลในการมาท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01,.01และ.05ตามลำดับ3.2แนวคิดด้านการท่องเที่ยวในปีพ.ศ. 2506 องค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยวระหว่างประเทศขึ้นที่กรุงโรมประเทศอิตาลีและได้ให้คำจำกัดความของคำว่ากรท่องเที่ยวไว้ว่าการท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทางเพื่อความบันเทิงรื่นเริงใจเยี่ยมญาติหรือการไปร่วมประชุมแต่มิใช่เพื่อการประกอบอาชีพเป็นหลักฐานหรือไม่พำนักอยู่เป็นการถาวรซึ่งไพฑูรย์พงศ์บุตรและวิลาสวงศ์พงศ์บุตร(2542)ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยว(Tourism)หมายถึงการเดินทางไปเยือนสถานที่ต่างถิ่นซึ่งไม่ใช่เป็นที่พำนักอาศัยประจำของบุคคลนั้นและเป็นการไปเยือนชั่วคราวโดยไม่ใช่เพื่อเป็นการประกอบอาชีพหารายได้สอดคล้องกับองค์การท่องเที่ยวโลก(การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2565)ที่ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทางของบุคคลจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว(ไม่มากกว่า 1 ปีติดต่อกัน)เดินทางด้วยความสมัครใจเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจติดต่อดูธรรมชาติและวัตถุประสงคใดก็ได้แต่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้ดังนั้นการท่องเที่ยวจึงเป็นการเดินทางที่เกิดขึ้นตามเงื่อนไขดังนี้ 1)เป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว 2)เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจและ 3
๓๘การท่องเที่ยว Tourism หมายถึงการเดินทางของมนุษย์จากสถานที่ใดสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งหรือการเดินทางจากถิ่นพำนักที่อาศัยไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจไปและเป็นการเดินทางด้วยเหตุผลของการท่องเที่ยวมิใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้เช่นการเดินทางเพื่อพักผ่อนการเดินทางเพื่อไปชมการแข่งขันกีฬาอาชีพการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์โอลิมปิกเป็นต้นการเดินทางเพื่อการศึกษาการเดินทางเพื่อประชุมสัมมนาการเดินทางเพื่อเยี่ยมเยียนญาติพี่น้องหรือเพื่อนการ	ในการท่องเที่ยวศาสนสถานเชิงพุทธของวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราชประกอบเนื้อหาวิทยานิพนธ์โดยสรุปเป็นขั้นตอน ดังนี้ 1 การเก็บรวบรวมข้อมูล 11 ข้อมูลจากเอกสารชั้นปฐมภูมิ Primary Source คือคัมภีร์พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พศ 2539 และข้อมูลทุติยภูมิ Secondary Source คือหนังสือเอกสารวารสารวิทยานิพนธ์บทความและงานวิชาการอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการวิจัยรวมถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อถือได้ 12 สัมภาษณ์พระภิกษุสงฆ์และประชากรรวมทั้งนักท่องเที่ยวจำนวน 12 รูปคนแบ่งเป็นพระภิกษุ 3 รูป ข้าราชการ 4 ท่านผู้ประกอบการร้านขายของที่ระลึก 1 ท่านและนักท่องเที่ยวอีก 4 ท่าน 2 ขั้ววิเคราะห์ข้อมูล 21 เรียบเรียงข้อมูลโดยการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกันทั้งในส่วนข้อมูลที่ได้จากเอกสารต่างๆและข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ภาคสนาม 22 วิเคราะห์ข้อมูลที่ไดมาทั้งหมดตามจุดประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ 23 สรุปผลการวิจัยอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ 3648 Journal of MCU Nakhondhat Vol6 No7 September 2019 24 เรียบเรียงเป็นเล่มวิทยานิพนธ์แล้วนำเสนอผลการวิจัยผลการศึกษผลการวิจัย 1 ศึกษาลักษณะและประเภทของการท่องเที่ยวผลการศึกษาพบว่ากรท่องเที่ยว Tourism หมายถึงการเดินทางของมนุษย์จากสถานที่ใดสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งหรือการเดินทางจากถิ่นพำนักที่อาศัยไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจไปและเป็นการเดินทางด้วยเหตุผลของการท่องเที่ยวมิใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้เช่นการเดินทางเพื่อการพักผ่อนการเดินทางเพื่อไปชมการแข่งขันกีฬาอาชีพการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส์โอลิมปิกเป็นต้นการเดินทางเพื่อการศึกษาการเดินทางเพื่อประชุมสัมมนาการเดินทาง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนในวันหยุด HolidayMass Popular Individual เป็นการเดินทางในวันหยุดเพื่อพักผ่อนโดยไม่ทำอะไรอันเป็นการขจัดความเมื่อยล้าทางร่างกายและจิตใจจากการทำงานให้หมดไปและเรียกพลกำลังกลับคืนมาสำหรับเริ่มต้นทำงานในวันใหม่บางคนอาจจะไปพักผ่อนเพราะป่วยไข้มักจะถือเอาภาวะอากาศเป็นเกณฑ์ตัดสินใจว่าจะไปท่องเที่ยวที่ใดเช่นสถานที่๓๕พรทิพย์กิจเจริญไพศาลการศึกษาทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนชาวมอญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง	ออกได้เป็น 9 ประเภทคือ(รัตนกรณปริตาสหิจิตต,ม.ป.ป.) 1 .การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนในวันหยุดเป็นการเดินทางในวันหยุดเพื่อพักผ่อนโดยไม่ทำอะไรอันเป็นการขจัดความเมื่อยล้าทางร่างกายและจิตใจจากการทำงานให้หมดไปและเรียกพลกำลังกลับคืนมาสำหรับเริ่มต้นทำงานในวันใหม่บางคนอาจจะไปพักผ่อนเพราะป่วยไข้มักจะถือเอาภาวะอากาศเป็นเกณฑ์ตัดสินใจว่าจะไปท่องเที่ยวที่ใดเช่นสถานที่ชายทะเลที่มีลมพัดฉิวอยู่เป็นนิจหรือสถานที่บนเขาที่อากาศหนาวเย็นหรืออาจรักษาโรคผิวหนังใกล้บริเวณบ่อน้ำร้อนเป็นต้นทั้งนี้วัตถุประสงค์ในการเดินทางของนักท่องเที่ยวเพื่อความเพลิดเพลินและการพักผ่อนจะแตกต่างกันในรายละเอียดและเป็นตัวระบุกิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการตัวอย่างประกอบเช่นวัตถุประสงค์เพื่อต้องการหลีกเลี่ยงจากชีวิตประจำวันดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวได้แก่น้ำตกชายทะเลอุทยานแห่งชาติสวนสาธารณะหากเป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการหาประสบการณ์ที่แปลกใหม่ได้แก่กิจกรรมกลางแจ้งทัศนศึกษาหมู่บ้านชาวเขาสวนสนุกเฉพาะทาง 2 .การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรมและศาสนาเป็นการเดินทางที่ปรารถนาจะเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือศาสนาของประเทศต่างๆที่น่าสนใจเช่นการศึกษาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนชมศิลปะนาฏกรรมในหอศิลป์ชมการแสดงดนตรีหรือละครของประเทศต่างๆนั้มีการศุนย์ศาสนาที่สำคัญเพื่อร่วมปฏิบัติศาสนากิจเป็นต้น 3 .การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาเป็นการเดินทางเพื่อทำการวิจัยหรือสอนหนังสือหรือเข้าศึกษาหรือดูงานในประเทศที่พัฒนาแล้วซึ่งมักจะพักอยู่ในประเทศนั้นเป็นเวลานานนับเดือนเช่นไปทำการวิจัยด้านสังคมวิทยาที่ประเทศอินเดียไปดูงานที่ยุโรปไปบรรยายวิชาการท่องเที่ยวที่ประเทศสิงคโปร์ไปฝึกอบรมระยะสั้นเกี่ยวกับวิชาการโรงแรมที่ประเทศฝรั่งเศสเป็นต้น 4 .การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาและความบันเทิงเป็นการเดินทางที่ปรารถนาจะไปชมการแข่งขันกีฬาหรือเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาหรือเล่นกีฬาในท้องถิ่นนั้นเช่นการชมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาเขตการไปเล่นสกีในฤดูหนาวเป็นต้นหรือเป็นการเดินทางเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินเช่นการเปลี่ยนบรรยากาศไปยัง 19 สถานที่ที่เยี่ยมสงบการชมทิวทัศน์ที่สวยงามการไปชมการแสดงโอเปร่าการไปชมการแสดงโขนเป็นต้น 5 .การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษเป็นการเดินทางที่ปรารถนาจะไปชมโบราณสถานที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์เช่นปราสาทหินพิมายโครงการะดุมมนุษย์โบราณเป็นต้น 6 .การท่องเที่ยวเพื่องานอดิเรกเป็นการเดินทางเพื่อทำงานอดิเรกเช่นไปวาดรูปบนภูเขาไปขี่ม้าที่ชายหาดไปเล่นสกีเป็นต้น 7 .การท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมญาติมิตรเป็นการเดินทางเพื่อเยี่ยมญาติมิตรอันเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพให้ดียิ่งขึ้นเช่นไปเยี่ยมเพื่อนที่ประเทศอังกฤษไปเยี่ยมลูกที่ประเทศฝรั่งเศสเป็นต้น 8 .การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจในประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกาแคนาดาและสหราชอาณาจักรประชากรมักจะเดินทางเพื่อธุรกิจเป็นวัตถุประสงค์หลักจึงเปรียบเสมือนว่าธุรกิจกับการเดินทางต้องอยู่คู่กันเสมอแม้ว่าการเดินทางเกี่ยวข้องกับธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวข้องกับการทำงานแต่ก็จัดเป็นการท่องเที่ยวอีกรูป
ทิวทัศน์ที่สวยงามการไปชมการแสดงโอเปร่าการไปชมการแสดงโขนการท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ Historical and Special Interests เป็นการเดินทางที่ปรารถนาจะไปเข้าชมโบราณสถานที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์เช่นปราสาทหินพิมายโครงการะดุมมนุษย์โบราณการท่องเที่ยวเพื่องานอดิเรก Hobbies เป็นการเดินทางเพื่อทำงานอดิเรกเช่นไปวาดรูปบนภูเขาไปขี่ม้าที่ชายหาดไปเล่นสกีการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ Business ในประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกาแคนาดาและสหราชอาณาจักรประชากรมักจะ	ศาสนากิจเป็นต้น 3 .การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาเป็นการเดินทางเพื่อทำการวิจัยหรือสอนหนังสือหรือเข้าศึกษาหรือดูงานในประเทศที่พัฒนาแล้วซึ่งมักจะพักอยู่ในประเทศนั้นเป็นเวลานานนับเดือนเช่นไปทำการวิจัยด้านสังคมวิทยาที่ประเทศอินเดียไปดูงานที่ยุโรปไปบรรยายวิชาการท่องเที่ยวที่ประเทศสิงคโปร์ไปฝึกอบรมระยะสั้นเกี่ยวกับวิชาการโรงแรมที่ประเทศฝรั่งเศสเป็นต้น 4 .การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาและความบันเทิงเป็นการเดินทางที่ปรารถนาจะไปชมการแข่งขันกีฬาหรือเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาหรือเล่นกีฬาในท้องถิ่นนั้นเช่นการชมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาเขตการไปเล่นสกีในฤดูหนาวเป็นต้นหรือเป็นการเดินทางเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินเช่นการเปลี่ยนบรรยากาศไปยัง 19 สถานที่ที่เยี่ยมสงบการชมทิวทัศน์ที่สวยงามการไปชมการแสดงโอเปร่าการไปชมการแสดงโขนเป็นต้น 5 .การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษเป็นการเดินทางที่ปรารถนาจะไปชมโบราณสถานที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์เช่นปราสาทหินพิมายโครงการะดุมมนุษย์โบราณเป็นต้น 6 .การท่องเที่ยวเพื่องานอดิเรกเป็นการเดินทางเพื่อทำงานอดิเรกเช่นไปวาดรูปบนภูเขาไปขี่ม้าที่ชายหาดไปเล่นสกีเป็นต้น 7 .การท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมญาติมิตรเป็นการเดินทางเพื่อเยี่ยมญาติมิตรอันเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพให้ดียิ่งขึ้นเช่นไปเยี่ยมเพื่อนที่ประเทศอังกฤษไปเยี่ยมลูกที่ประเทศฝรั่งเศสเป็นต้น 8 .การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจในประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกาแคนาดาและสหราชอาณาจักรประชากรมักจะเดินทางเพื่อธุรกิจเป็นวัตถุประสงค์หลักจึงเปรียบเสมือนว่าธุรกิจกับการเดินทางต้องอยู่คู่กันเสมอแม้ว่าการเดินทางเกี่ยวข้องกับธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวข้องกับการทำงานแต่ก็จัดเป็นการท่องเที่ยวอีกรูป

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ของการท่องเที่ยว Pike Steven กล่าวถึงคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวว่าแหล่งท่องเที่ยวเป็นการผสมผสานระหว่างผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวประสบการณ์และการนำเสนอทรัพยากรที่จับต้องไม่ได้อื่นๆแก่ผู้บริโภคสิ่งสำคัญคือแหล่งท่องเที่ยวเป็นสถานที่ซึ่งนักท่องเที่ยวจะเดินทางมาเยี่ยมชมหรือพักอาศัยดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวควรประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ประการ 6A s ดังต่อไปนี้ Pike Steven D Destination Marketing anintegrated marketing communication approach Butterworth Heinmann Burlington MA ๒๐๐๘	กับองค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกล่าวถึงคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวว่าแหล่งท่องเที่ยวเป็นการผสมผสานระหว่างผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวประสบการณ์และการนำเสนอทรัพยากรที่จับต้องไม่ได้อื่นๆแก่ผู้บริโภคสิ่งสำคัญคือแหล่งท่องเที่ยวเป็นสถานที่ซึ่งนักท่องเที่ยวจะเดินทางมาเยี่ยมชมหรือพักอาศัยดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวควรประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ประการ 6A s ดังต่อไปนี้ 1 ความสามารถในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว Available Package เป็นการจัดการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวรู้สึกถึงความสะดวกรวดเร็วถึงแหล่งท่องเที่ยวในสถานที่ที่จะเดินทางไปเพื่อให้ครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว 2 ความสามารถในการเข้าถึง Accessibility ได้แก่การมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมเช่นสนามบินระบบคมนาคมตลอดจนบริการด้านอุตสาหกรรมขนส่งเช่นการขนส่งทางอากาศทางบกและทางน้ำซึ่งจะเอื้ออำนวยให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปถึงจุดหมายปลายทางหรือแหล่งท่องเที่ยว Attraction ได้อย่างสะดวกรวดเร็วและปลอดภัย 3 สิ่งดึงดูดใจ Attraction นับเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญที่สุดเพราะเป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวอาจเป็นแหล่งธรรมชาติที่มีความโดดเด่นหรือแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ 4 สิ่งอำนวยความสะดวก Amenities ได้แก่โรงแรมรีสอร์ทและโฮมสเตย์ Bed Breakfast และ Guest House โดยที่พักแรมประเภทต่างๆจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับที่แตกต่างกันซึ่งจะทำให้มีราคาและบริการในระดับต่างกันอีกด้วย เช่นภัตตาคารบาร์ฟิตเนสเซ็นเตอร์สรวายน้ำชา
สิ่งดึงดูดใจ Attraction นับเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญที่สุดเพราะเป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวอาจเป็นแหล่งธรรมชาติที่มีความโดดเด่นหรือแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ ๔ สิ่งอำนวยความสะดวก Amenities ได้แก่โรงแรมรีสอร์ทและโฮมสเตย์ Bed Breakfast และ Guest House โดยที่พักแรมประเภทต่างๆจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับที่แตกต่างกันซึ่งจะทำให้มีราคาและบริการในระดับต่างกันอีกด้วย เช่นภัตตาคารบาร์ฟิตเนสเซ็นเตอร์สรวายน้ำชาและสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวประสบการณ์และการนำเสนอทรัพยากรที่จับต้องไม่ได้อื่นๆแก่ผู้บริโภคสิ่งสำคัญคือแหล่งท่องเที่ยวเป็นสถานที่ซึ่งนักท่องเที่ยวจะเดินทางมาเยี่ยมชมหรือพักอาศัยดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวควรประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ประการ 6A s ดังต่อไปนี้ 1 ความสามารถในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว Available Package เป็นการจัดการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวรู้สึกถึงความสะดวกรวดเร็วถึงแหล่งท่องเที่ยวในสถานที่ที่จะเดินทางไปเพื่อให้ครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว 2 ความสามารถในการเข้าถึง Accessibility ได้แก่การมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมเช่นสนามบินระบบคมนาคมตลอดจนบริการด้านอุตสาหกรรมขนส่งเช่นการขนส่งทางอากาศทางบกและทางน้ำซึ่งจะเอื้ออำนวยให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปถึงจุดหมายปลายทางหรือแหล่งท่องเที่ยว Attraction ได้อย่างสะดวกรวดเร็วและปลอดภัย 3 สิ่งดึงดูดใจ Attraction นับเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญที่สุดเพราะเป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวอาจเป็นแหล่งธรรมชาติที่มีความโดดเด่นหรือแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ 4 สิ่งอำนวยความสะดวก Amenities ได้แก่โรงแรมรีสอร์ทและโฮมสเตย์ Bed Breakfast และ Guest House โดยที่พักแรมประเภทต่างๆจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับที่แตกต่างกันซึ่งจะทำให้มีราคาและบริการในระดับต่างกันอีกด้วย เช่นภัตตาคารบาร์ฟิตเนสเซ็นเตอร์สรวายน้ำชาและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆเป็นต้น 5 กิจกรรม Activities นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเช่นกันในยุคปัจจุบันซึ่งการท่องเที่ยวได้หมายเพียงแคการเดินทางไปชมโบราณสถานอนุสาวรีย์ความงดงามของป่าไม้ธรรมชาติหากความสำคัญสำหรับผู้มาเยือนคือการได้มีโอกาสหา

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ความสะอาดอื่นๆ เป็นต้น ๕ กิจกรรม Activities นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเช่นกัน ในยุคปัจจุบันซึ่งการท่องเที่ยวมีได้หมายเพียงแค่การเดินทางไปชมโบราณสถานอนุสาวรีย์ความงดงามของป่าไม้ธรรมชาติหากความสำคัญสำหรับผู้มาเยือนคือการได้มีโอกาสทำกิจกรรมต่างๆ อาทิเช่น การเดินป่าเพื่อศึกษาระบบนิเวศเขตเส้นศูนย์สูตรในป่าดิบชื้นการล่องแก่งในแม่น้ำของท้องถิ่นการปีนหน้าผาการดำน้ำรูปแบบ Scuba Diving หรือ Snorkeling การพายเรือแคนูบริเวณป่าชายเลนการตกปลาหมึกในทะเลลึกตลอดจนการร่วม	มีราคาและบริการในระดับต่างกันอีกด้วยเช่นกัตาคารบาร์ฟิตเนสเซ็นเตอร์สรวายน้ำชาวน้ำและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เป็นต้น 5 กิจกรรม Activities นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเช่นกันในยุคปัจจุบันซึ่งการท่องเที่ยวมีได้หมายเพียงแค่การเดินทางไปชมโบราณสถานอนุสาวรีย์ความงดงามของป่าไม้ธรรมชาติหากความสำคัญสำหรับผู้มาเยือนคือการได้มีโอกาสทำกิจกรรมต่างๆ อาทิเช่น การเดินป่าเพื่อศึกษาระบบนิเวศเขตเส้นศูนย์สูตรในป่าดิบชื้นการล่องแก่งในแม่น้ำของท้องถิ่นการปีนหน้าผาการดำน้ำรูปแบบ Scuba Diving หรือ Snorkeling การพายเรือแคนูบริเวณป่าชายเลนการตกปลาหมึกในทะเลลึกตลอดจนการร่วมทำกิจกรรมกับชุมชนท้องถิ่นเช่นการไถนาการดำนาการเกี่ยวข้าวการร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดจะเป็นประสบการณ์ที่อยู่ในความทรงจำของนักท่องเที่ยวและกิจกรรมดังกล่าวมักก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น 6 การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว Ancillary Service ได้แก่ทั้งหมดที่มีให้นักท่องเที่ยว อาทิเช่น บริการด้านร้านอาหารโรงพยาบาลประโยชน์สถานบริการน้ำมันร้านค้าร้านขายของที่ระลึกห้องสุขา เป็นต้นสรุปได้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นแหล่งที่ช่วยกระตุ้นให้มีการนำเอาทรัพยากรของประเทศไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดซึ่งประกอบไปด้วยธุรกิจและการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่างจากแนวความคิดดังกล่าวคณะผู้วิจัยจึงนำตัวแปรมาเกี่ยวกับที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของอุตสาหกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดชายฝั่งอันดามันซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 6 ประการ 6A s ได้แก่ความสามารถในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว Available Package ความสามารถในการเข้าถึง
ทำกิจกรรมกับชุมชนท้องถิ่นเช่นการไถนาการดำนาการเกี่ยวข้าวการร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดจะเป็นประสบการณ์ที่อยู่ในความทรงจำของนักท่องเที่ยวและกิจกรรมดังกล่าวมักก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น ๖ การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว Ancillary Service ได้แก่ทั้งหมดที่มีให้นักท่องเที่ยว อาทิเช่น บริการด้านร้านอาหารโรงพยาบาลประโยชน์สถานบริการน้ำมันร้านค้าร้านขายของที่ระลึกห้องสุขา เป็นต้น จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าองค์ประกอบของการท่องเที่ยวใน	น้ำของท้องถิ่นการปีนหน้าผาการดำน้ำรูปแบบ Scuba Diving หรือ Snorkeling การพายเรือแคนูบริเวณป่าชายเลนการตกปลาหมึกในทะเลลึกตลอดจนการร่วมทำกิจกรรมกับชุมชนท้องถิ่นเช่นการไถนาการดำนาการเกี่ยวข้าวการร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดจะเป็นประสบการณ์ที่อยู่ในความทรงจำของนักท่องเที่ยวและกิจกรรมดังกล่าวมักก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น 6 การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว Ancillary Service ได้แก่ทั้งหมดที่มีให้นักท่องเที่ยว อาทิเช่น บริการด้านร้านอาหารโรงพยาบาลประโยชน์สถานบริการน้ำมันร้านค้าร้านขายของที่ระลึกห้องสุขา เป็นต้นสรุปได้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นแหล่งที่ช่วยกระตุ้นให้มีการนำเอาทรัพยากรของประเทศไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดซึ่งประกอบไปด้วยธุรกิจและการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ จากแนวความคิดดังกล่าวคณะผู้วิจัยจึงนำตัวแปรมาเกี่ยวกับที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของอุตสาหกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดชายฝั่งอันดามันซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 6 ประการ 6A s ได้แก่ความสามารถในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว Available Package ความสามารถในการเข้าถึง Accessibility สิ่งดึงดูดใจ Attraction สิ่งอำนวยความสะดวก Amenities กิจกรรม Activities การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว Ancillary Service และการจะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวขึ้นให้มีความสมบูรณ์มากที่สุดหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนควรที่จะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อสร้างความร่วมมือร่วมกันวางแผนและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวด้วยวัตถุประสงค์การวิจัย 1 เพื่อศึกษาศักยภาพของการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอันดามัน 2 เพื่อศึกษาความได้เปรียบเชิงการแข่งขันของการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอันดามัน 3

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
แหล่งท่องเที่ยวที่มีองค์ประกอบหลัก 6 ประการ 6 A s ได้แก่ความสามารถในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว Available Package ความสามารถในการเข้าถึง Accessibility สิ่งดึงดูดใจ Attraction สิ่งอำนวยความสะดวก Amenities กิจกรรม Activities การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว Ancillary Service และการจะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสมบูรณ์มากที่สุดหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนควรที่จะต้องมีหน้าที่ความรับผิดชอบเพื่อสร้างความร่วมมือร่วมกันวางแผนและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวด้วย ๒๔ ประเภทของการท่องเที่ยว	กับที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของอุตสาหกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดชายฝั่งอันดามันซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 6 ประการ 6 A s ได้แก่ความสามารถในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว Available Package ความสามารถในการเข้าถึง Accessibility สิ่งดึงดูดใจ Attraction สิ่งอำนวยความสะดวก Amenities กิจกรรม Activities การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว Ancillary Service และการจะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสมบูรณ์มากที่สุดหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนควรที่จะต้องมีหน้าที่ความรับผิดชอบเพื่อสร้างความร่วมมือร่วมกันวางแผนและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวด้วยวัตถุประสงค์การวิจัย 1 เพื่อศึกษาศักยภาพของการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอันดามัน 2 เพื่อศึกษาความได้เปรียบเชิงการแข่งขันของการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอันดามัน 3 เพื่อพัฒนารูปแบบกลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอันดามันระเบียบวิธีการวิจัยการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธีทั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาและสำรวจเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ 1 การวิจัยเชิงปริมาณเป็นการสังเคราะห์หาความรู้จากหน่วยตัวอย่างจำนวนมากโดยข้อมูลเป็นลักษณะปริมาณและคุณภาพนำไปวิเคราะห์และตีความในเชิงตัวแบบตามหลักสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานในเชิงเหตุและผล causality knowledge สามารถนำความรู้ที่ได้ในลักษณะนี้ไปอนุมาณใช้กับประชากรได้วิธีการเก็บข้อมูลในงานวิจัยนี้ใช้ข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิ Primary Data โดยเครื่องมือคือแบบสอบถามที่พัฒนามาจากการทบทวนวรรณกรรมและใช้กับกลุ่มตัวอย่างคือนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอันดามันประเด็นคำถามในการวัดประกอบด้วยทัศนคติพฤติกรรมและระดับความคิดเห็นในตัวแปรทางการตลาดในธุรกิจบริการ
พื้นฐานและแนวความคิดของการวางแผนการจัดการและการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวหลักการแบ่งลักษณะนี้ใช้ลักษณะทางกายภาพพื้นที่ Physical Setting ลักษณะทางสังคม Social Setting และลักษณะการจัดการพื้นที่ Managerial setting เดิมนั้นการท่องเที่ยวจะเป็นไปตามแหล่งท่องเที่ยวที่มีโดยธรรมชาติต่อมาได้มีการพัฒนาขึ้นเรื่อยๆจนถึงขั้นที่มนุษย์จัดสร้างแหล่งท่องเที่ยวหรือดัดแปลงให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวแบบใหม่ๆขึ้นมาเองเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้จัดแบ่งแหล่ง	ต่างๆที่ได้กล่าวมามาส่ององค์ประกอบหลัก 11 6 ประการซึ่งบุฮาลิส (Buhalis , 2000)ได้เพิ่มเติมไว้โดยองค์ประกอบสำคัญที่จะต้องคำนึงถึง 6 ประการ(6 As)ได้แก่ 1 .สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว(Attraction)หมายถึงรวมถึงแหล่งท่องเที่ยวหรือทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสิ่งทีมนุษย์สร้างขึ้นอันมีลักษณะเด่นหรือมีเอกลักษณ์เป็นที่ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวชมยังแหล่งท่องเที่ยวได้(ศิริพรคงจินดา, 2552)แต่เดิมการท่องเที่ยวนั้นมักจะเป็นการท่องเที่ยวไปตามแหล่งท่องเที่ยวที่มีโดยธรรมชาติต่อมาได้มีการพัฒนาขึ้นเรื่อยๆเช่นมนุษย์จัดสร้างแหล่งท่องเที่ยวหรือดัดแปลงให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวแบบใหม่ขึ้นมาเพื่อสนองความต้องการเป็นต้น(อารีयरเวชธนกุล, 2546)โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้จัดแบ่งแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 7 ประเภท คือ 1.1แหล่งท่องเที่ยวประเภทโบราณสถาน 1.2แหล่งท่องเที่ยวประเภทความสำคัญในทางประวัติศาสตร์รวมทั้งอนุสาวรีย์ต่างๆ 1.3แหล่งท่องเที่ยวประเภทศาสนสถาน 1.4แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ 1.5แหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมและการศึกษา 1.6แหล่งท่องเที่ยวประเภทสถานเริงรมย์เช่นโรงภาพยนตร์โรงละคร เป็นต้น 1.7แหล่งท่องเที่ยวประเภทอุตสาหกรรมและหัตถกรรม 2 .ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว(Accessibility)เป็นอีกปัจจัยที่สำคัญของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ต้องมีเส้นทางหรือโครงข่ายคมนาคมที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้โดยสะดวกสบายตลอดจนสามารถเชื่อมโยงกันระหว่างแหล่งท่องเที่ยวกับบริเวณใกล้เคียงได้(บุญเลิศจิตต์วัฒนา, 2542)ได้แก่การขนส่งทางคมนาคมที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับสนามบินตัวเมืองสถานีขนส่งสถานีรถไฟรวมถึงคุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานของพื้นที่ได้แก่ถนนทางหลวงโครงข่ายคมนาคม

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
๔๒๔แหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมและการศึกษาได้แก่ พิพิธภัณฑ์ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีประจำท้องถิ่น๕แหล่งท่องเที่ยวประเภทสถานเริงรมย์ได้แก่โรงพยาบาลนครโรงแห่งท่องเที่ยวประเภทอุตสาหกรรมและหัตถกรรมได้แก่อุตสาหกรรมเครื่องจักรสานการทอผ้าทอเป็นต้น๗แหล่งท่องเที่ยวประเภทอื่นๆได้แก่สวนสัตว์สวนสาธารณะสวนสนุกสวนกีฬาหรือยานท่องเที่ยวอันเกิดกิจกรรมของประชาชนแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดนี้อาจเป็นแหล่งท่องเที่ยวถาวรหรือมีกิจกรรมท่องเที่ยวตลอดทั้งปีสม่ำเสมอและแหล่งท่องเที่ยวชั่วคราวที่มีขึ้นตามช่วงเวลาที่มีเทศกาล	ยังแหล่งท่องเที่ยวได้(บุญเลิศจิตติวัฒนา\\, 2542 อ้างถึงในศิริพรคงจินดา\\, 2552)แหล่งท่องเที่ยวเป็นหัวใจขององค์ประกอบการท่องเที่ยวอาจเป็นแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติวัฒนธรรมงานหัตถกรรมประเพณีท้องถิ่นตลอดจนวิถีชีวิตของชุมชนเจ้าของบ้าน(พยอมธรรมบุตร\\, 2549)โดยประเภทของแหล่งท่องเที่ยวได้มีการแบ่งไว้หลายแบบดังเช่นอุษณีย์ศรีภูมิ\\, 2544 อ้างถึงในอารีวรเวชชกุล\\, 2546 กล่าวว่าเดิมนั้นการท่องเที่ยวมักจะเป็นการท่องเที่ยวไปตามแหล่งท่องเที่ยวที่มีโดยธรรมชาติต่อมา มีการพัฒนาขึ้นเรื่อยๆจนถึงขั้นที่มนุษย์จัดสร้างแหล่งท่องเที่ยวหรือดัดแปลงให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวแบบใหม่ๆขึ้นมาเองเพื่อสนองความต้องการอย่างไรก็ตามการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้จัดแบ่งแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 7 ประเภทคือแหล่งท่องเที่ยวประเภทโบราณสถานได้แก่พระราชวังสิ่งก่อสร้างและอาคารที่มีความสำคัญในทางประวัติศาสตร์รวมทั้งอนุสาวรีย์ต่างๆด้วยแหล่งท่องเที่ยวประเภทศาสนสถานได้แก่วัดโบสถ์เจดีย์ศูนย์กิจกรรมทางศาสนาแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติได้แก่ทะเลป่าไม้ภูเขาน้ำตกแหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมและการศึกษาได้แก่พิพิธภัณฑ์ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีประจำท้องถิ่นแหล่งท่องเที่ยวประเภทสถานเริงรมย์ได้แก่โรงพยาบาลนครโรงแห่งท่องเที่ยวประเภทอุตสาหกรรมและหัตถกรรมได้แก่อุตสาหกรรมเครื่องจักรสานการทอผ้าทอเป็นต้น 11 แหล่งท่องเที่ยวประเภทอื่นๆได้แก่สวนสัตว์สวนสาธารณะสวนสนุกสวนกีฬาหรือยานท่องเที่ยวอันเกิดจากกิจกรรมของประชาชนแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดนี้อาจเป็นแหล่งท่องเที่ยวถาวรหรือมีกิจกรรมท่องเที่ยวตลอดทั้งปีอย่างสม่ำเสมอและแหล่งท่องเที่ยวชั่วคราวที่มีขึ้นตามช่วงเวลาที่มีเทศกาลเท่านั้นความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว(Accessibility
รูปแบบดังนี้ประเภทของการท่องเที่ยวในที่นี้หมายถึงประสบการณ์ในการท่องเที่ยวกล่าวคือในการจำแนกจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว Type of Destination แหล่งท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มหรือประเภทของประสบการณ์ Travel Experience ที่นักท่องเที่ยวได้รับออกเป็น๗ประเภทคือการท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ Ethnic Tourism เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ที่จะสังเกตการแสดงออกทางวัฒนธรรมและแบบแผนการใช้ชีวิตของประชากรต่างเผ่าพันธุ์ซึ่งจะรวมไปถึงการไปเยือนบ้านเกิดเมืองนอนการเข้าร่วมพิธีกรรมรำฟ้อนและเข้าร่วมพิธีทางศาสนาต่างๆ	(Mass tourism)เพราะสามารถไปครั้งละมากเป็นการท่องเที่ยวเพื่อประชาชน(Popular tourism)เพราะเป็นที่นิยมของประชาชนและการท่องเที่ยวเพื่อสังคม(Social tourism)ประเภทของการท่องเที่ยวดาเงิงโททองและคณะ(2550 ,หน้า 13 - 14)ได้กล่าวถึงการจำแนกประเภทของการท่องเที่ยวว่าการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่มนุษย์ใช้เป็นกิจกรรมนันทนาการการเรียนรู้ไปในโลกกว้างตลอดจนการเสริมสร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัวหรือการศึกษาทำงานในหน่วยงานการหลากหลายรูปแบบดังนี้ประเภทของการท่องเที่ยวในที่นี้หมายถึงประสบการณ์ในการท่องเที่ยวกล่าวคือในการจำแนกจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว(Type of Destination)หรือแหล่ง 23 ท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มหรือประเภทของประสบการณ์(Travel Experience)ที่นักท่องเที่ยวได้รับออกเป็น 6 ประเภทคือ 1 .การท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์(Ethnic Tourism)เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ที่จะสังเกตการแสดงออกทางวัฒนธรรมและแบบแผนการใช้ชีวิตของประชากรต่างเผ่าพันธุ์ซึ่งจะรวมไปถึงการไปเยือนบ้านเกิดเมืองนอนการเข้าร่วมพิธีกรรมระฟ้อนและเข้าร่วมพิธีทางศาสนาต่างๆ 2 .การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรม(Cultural Tourism)เป็นการเดินทางเพื่อสัมผัสและบางกรณีก็เข้าร่วมใช้วิถีชีวิตดั้งเดิมที่ได้สูญหายไปหมดแล้วกลับมาสร้างสีสันดึงดูดใจนักท่องเที่ยวซึ่งอาจจัดหาอาหารงานเทศกาลเครื่องแต่งกายตามประเพณีการร่าเริงบ้านการแสดงศิลปะและหัตถกรรมรุ่นโบราณๆไว้บริการด้วยเป็นต้น 3 .การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์(Historical Tourist)เป็นการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์สถานและโบสถ์เก่าๆที่เน้นความรุ่งเรืองของอดีตเป็นการเยือนอนุสาวรีย์โบสถ์วิหารวังต่างๆการแสดงแสงเสียงเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆในประวัติศาสตร์เป็นต้น 4 .การท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม(Environmental Tourism)คล้ายคลึง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
๔๓๔การท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม Environmental Tourism คล้ายคลึงกับการท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์กล่าวคือดึงดูดนักท่องเที่ยวมาจากแดนไกลแต่การท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมเน้นสิ่งดึงดูดใจที่เป็นสิ่งธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากกว่าที่จะเน้นชาติพันธุ์มนุษย์การกลับคืนสู่ธรรมชาติและการชื่นชมต่อความสัมพันธ์ของผู้คนกับพื้นที่ก็พกอยู่ในกลุ่มนี้ซึ่งจะรวมการถ่ายภาพการเดินทางไกลการบินเข้าการล่องเรือเล็กและการตั้งแคมป์ เป็นต้น๕การท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ Recreational Tourism เป็นการเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬา	2021 มีความคล้ายคลึงกับการท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์แต่การท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมจะเป็นการดึงดูดใจนักท่องเที่ยวจากแดนไกลให้เข้ามาท่องเที่ยวซึ่งมีการเน้นสิ่งดึงดูดใจ Attractions ที่เป็นสิ่งธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากกว่าการท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ที่จะเน้นชาติพันธุ์มนุษย์การกลับคืนสู่ธรรมชาติและการชื่นชมความสัมพันธ์ของผู้คนพื้นที่ก็พกอยู่ในกลุ่มนี้ซึ่งจะรวมการถ่ายภาพการเดินทางไกลการบินเข้าการล่องเรือเล็กและรวมไปถึงการตั้งแคมป์ 2 การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรม Cultural tourism ซึ่งการท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรมเป็นการเดินทางเพื่อสัมผัสและการเข้าร่วมในวิถีชีวิตเก่าๆที่กำลังจะสูญหายไปใบบางท้องถิ่นเพื่อให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงประวัติความเป็นมาและการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันไปจากวัฒนธรรมของตนเช่นการแสดงศิลปวัฒนธรรมและประเพณีหรืองานเทศกาลต่างๆ เป็นต้น 3 การท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ Ethnic tourism ซึ่งการท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์นั้นเป็นการท่องเที่ยวที่ประสงค์ที่จะสังเกตการแสดงออกทางวัฒนธรรมและแบบแผนการใช้ชีวิตของประชากรต่างเผ่าพันธุ์และจะรวมไปถึงการไปเยี่ยมเยียนบ้านเกิดเมืองนอนของตนรวมไปถึงการเข้าร่วมพิธีกรรม การรำฟ้อนการเข้าร่วมพิธีทางศาสนาต่างๆ การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ Business tourism ซึ่งการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจนั้นมีลักษณะเด่นคือการประชุมหรือการพบปะกันหรือการสัมมนาซึ่งมักรวมตัวกันเอาการท่องเที่ยวประเภทอื่นเข้ามาไว้ด้วยซึ่งเมื่อมีการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจเกิดขึ้นนั้นแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละแห่งจะมีการท่องเที่ยวได้หลายประเภทบางแห่งเป็นทั้งแหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมแล้วแต่นักท่องเที่ยวจะต้องการการท่องเที่ยวประเภทใดอย่างไร 5 การท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ
น้ำพุแร่รักษาโรคการอาบน้ำแดดและการเข้าร่วมสมาคมเพื่อผ่อนคลายจิตตามสถานที่ต่างๆอาทิเช่นหาดทรายชายทะเลชายหาดที่แนวต้นปาล์มไสวสนามกอล์ฟชั้นเยี่ยมหรือสนามเทนนิสชั้นเลิศการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มนี้จะดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนหย่อนใจโดยเฉพาะเป็นต้น๖การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ Business Tourism มีลักษณะเด่นคือการประชุมหรือการพบปะกันหรือการสัมมนาซึ่งมักจะรวมเอาการท่องเที่ยวประเภทอื่นเข้ามาไว้ด้วยเมื่อมีการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจเกิดขึ้นแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง	วิหารวังต่างๆการแสดงแสงเสียงเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆในประวัติศาสตร์ เป็นต้น 4 .การท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม(Environmental Tourism)คล้ายคลึงกับการท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์กล่าวคือดึงดูดนักท่องเที่ยวมาจากแดนไกลแต่การท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมเน้นสิ่งดึงดูดใจ(Attractions)ที่เป็นสิ่งธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากกว่าที่จะเน้นชาติพันธุ์มนุษย์การกลับคืนสู่ธรรมชาติและชื่นชมความสัมพันธ์ของผู้คนกับพื้นที่ก็พกอยู่ในกลุ่มนี้ซึ่งจะรวมการถ่ายภาพการเดินทางไกลการบินเข้าการล่องเรือเล็กและการตั้งแคมป์ เป็นต้น 5 .การท่องเที่ยวเพื่อสันทนาการ(Recreational Tourism)เป็นการเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาน้ำพุแร่รักษาโรคการอาบน้ำแดดและการเข้าร่วมสมาคมเพื่อผ่อนคลายจิตตามสถานที่ต่างๆเช่นหาดทรายชายทะเลชายหาดที่แนวต้นปาล์มไสวสนามกอล์ฟชั้นเยี่ยมหรือสนามเทนนิสชั้นเลิศการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มนี้จะดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนหย่อนใจโดยเฉพาะ 6 .การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ(Business Tourism)มีลักษณะเด่นคือการประชุมหรือการพบปะกันหรือการสัมมนาซึ่งมักจะรวมเอาการท่องเที่ยวประเภทอื่นเข้ามาไว้ด้วยเมื่อมีการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจเกิดขึ้นแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งจะมีการท่องเที่ยวได้หลายประเภทบางแห่งเป็นทั้งแหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมทั้งนี้แล้วแต่ความต้องการของนักท่องเที่ยว 7 .การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล(Incentive Tourism)เป็นการท่องเที่ยวที่จัดขึ้นเพื่อเป็นรางวัลแก่พนักงานเพื่อเป็นสวัสดิการของหน่วยงานและบริษัทห้างร้านต่างๆเพื่อการดูงาน 24 ประชุมศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมและเพื่อสันทนาการโดยหน่วยงานและบริษัทห้างร้านจะเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับค่า

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
จะมีการท่องเที่ยวได้หลายประเภทบางแห่งเป็นทั้งแหล่งท่องเที่ยวเพื่อ นันทนาการสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมทั้งนี้แล้วแต่ความต้องการของนัก ท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล Incentive Tourism เป็นการ ท่องเที่ยวที่จัดขึ้นเพื่อเป็นรางวัลแก่พนักงานเพื่อเป็นสวัสดิการของหน่วย งานและบริษัทห้างร้านต่างๆเพื่อการดูงานประชุมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อนันทนาการโดยหน่วยงานและบริษัทห้างร้านจะเป็นผู้รับผิดชอบ เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทั้งหมดจากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ประเภทของการท่องเที่ยวคือกิจกรรมที่	Business tourism มีลักษณะเด่นคือการประชุมการหารือการพบปะกัน หรือการสัมมนาซึ่งมักรวมตัวกันเอาการท่องเที่ยวประเภทอื่นเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งเมื่อมีการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจเกิดขึ้นนั้นแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละแห่งจะมี การท่องเที่ยวได้หลายประเภท 15 การท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ Recreational tourism เป็นการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาการรักษารอคการ อาบแดดและการสมาคมกันในสิ่งแวดล้อมที่จะผ่อนคลายจิตใจซึ่งการส่ง เสริมแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มนี้จะดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อน หย่อนใจโดยเฉพาะวารสารสมาคมนักวิจัยปีที่ 26 ฉบับที่ 3 กรกฎาคม กันยายน 2564 P a g e 20 Journal of the Association of Researchers Vol 26 No3 July September 2021 16 การท่องเที่ยว เพื่อประวัติศาสตร์ Historical tourism การท่องเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์และ โบราณวัตถุเก่าๆที่มีความเน้นความรุ่งเรืองที่เกิดขึ้นในอดีตอาจเป็นการ ประชุมอนุสาวรีย์โบสถ์วิหารหรือวังต่างๆอาจรวมไปถึงการแสดงแสงเสียง เหตุการณ์ที่สำคัญและมีความโดดเด่นที่เกิดขึ้นจริงในอดีตกาล 17 การท่องเที่ยว เพื่อเป็นรางวัล Incentive tourism ซึ่งการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล นั้นเป็นการท่องเที่ยวที่จัดขึ้นเพื่อเป็นรางวัลมอบให้แก่พนักงานท่องเที่ยวเพื่อ เป็นสวัสดิการแก่หน่วยงานและบริษัทห้างร้านต่างๆเพื่อนันทนาการและเพื่อ การดูงานประชุมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมโดยหน่วยงานและบริษัทห้างร้าน นั้นจะเป็นผู้รับผิดชอบในค่าใช้จ่ายต่างๆทั้งหมดฉลองศรีพิมลสมพงศ์ 2551 หน้า 3334 Chalong Sripimon Sompong 2008 pages 3334 2 แนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมบทร 2549 หน้า 13 Phayom Thammabut 2006 pp 13 ได้กล่าวถึงกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ความ ต้องการของนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาองค์ประกอบของการท่องเที่ยวซึ่ง แหล่งท่องเที่ยวต้องมีการพัฒนาปัจจัย 5 ประการดังนี้
กันจนเป็นพันธมิตรโดยเฉพาะองค์กรคู่แข่งให้หันหน้าเข้าหากันจนเป็น พันธมิตรในเชิงธุรกิจที่เอื้อประโยชน์ต่อกันและกันเป็นพันธมิตรแห่งดวงดาว ซึ่งมีผู้ประกอบการได้แก่มุ่งหมายร่วมกันบุคคลในเครือข่ายมีจิตสำนึกร่วมมือ ส่วนร่วมในกระบวนการทำงานและได้รับผลประโยชน์จากการเป็นสมาชิก การเชื่อมโยงการทำงานของเครือข่ายการสร้างความรู้สึกร่วมในเครือข่ายมี จิตสำนึกร่วมการพัฒนาระบบที่โปร่งใสตรวจสอบได้และการจัดระบบข้อมูล ข่าวสารการติดต่อสื่อสาร	ที่เคยเป็นคู่แข่งให้หันหน้าเข้าหากันผนวกความร่วมมือจนเป็นพันธมิตรใน เชิงธุรกิจที่เอื้อประโยชน์ต่อกันและกันแทนการทุ่มเทในการแข่งขันที่เป็น มาในอดีตโดยยึดจุดหมายร่วมและการจัดสรรผลประโยชน์ระหว่างกันซึ่ง แนวคิดดังกล่าวก่อให้เกิดประเด็นเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญต่อการจัดการ เครือข่ายซึ่งมี 6 ประการโดยมีการประสานสอดคล้องกันอย่างเหมาะสมเพื่อ ให้เกิดการเชื่อมโยงเป็นแสงสว่างแห่งดวงดาวคือ 19 1 จุดมุ่งหมายร่วมการ ทำงานเครือข่ายจะเกิดประสิทธิภาพสูงหากทุกฝ่ายสามารถกำหนดจุด หมายร่วมกันได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งจุดหมายที่ทุกฝ่ายเห็นและต้องการให้ เกิดขึ้น 2 บุคคลในการทำงานของเครือข่ายนั้นบุคคลในเครือข่ายจะต้องมี จิตสำนึกร่วมมีความถนัดในงานที่ทำและมีส่วนร่วมในกระบวนการทำงาน รวมทั้งได้รับผลประโยชน์จากความเป็นสมาชิกในเครือข่าย 3 การเชื่อมโยง การทำงานของเครือข่ายจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์ในการเชื่อมโยงที่เหมาะสม โดยอาจเชื่อมต่อกันผ่านการกระทำกิจกรรมต่างๆการเชื่อมต่อโดยมีศูนย์ ประสานงานและการเชื่อมต่อโดยเทคโนโลยี 4 การสร้างความรู้สึกร่วมหลัง จากการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายและทุกฝ่ายจะต้องมีความรู้สึกร่วมกันกับ กระบวนการทำงานของเครือข่ายเพื่อให้เกิดพลังในการผลักดันเป้าหมาย 5 การพัฒนาระบบที่โปร่งใสตรวจสอบได้ระบบการทำงานของเครือข่ายจะ ต้องสามารถและพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการที่โปร่งใสและตรวจ สอบได้จากทุกฝ่ายซึ่งจะเป็นการสร้างความรู้สึที่ดีต่อทุกฝ่ายและผู้ที่จะ เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่าย 6 การจัดระบบข้อมูลข่าวสารระบบการ ติดต่อสื่อสารและสารสนเทศเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อความยั่งยืนของเครือ ข่ายเพราะจะช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
กระบวนการจัดการงานประกอบด้วยหน้าที่ต่างๆ๕ประการคือการวางแผน Planning หมายถึงการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ต่างๆที่จะมีผลกระทบต่อบุคคลและกำหนดขึ้นเป็นแผนการปฏิบัติงานหรือวิถีทางที่จะปฏิบัติขึ้นไว้เป็นแนวทางการทำงานในอนาคต๒การจัดองค์กร Organizing หมายถึงการจัดให้มีโครงสร้างของงานต่างๆและอำนาจหน้าที่ให้อยู่ในส่วนประกอบที่เหมาะสมที่จะช่วยให้งานขององค์กรบรรลุผลสำเร็จ๓การบังคับบัญชา Commanding หมายถึงการสั่งการงานต่างๆแก่ผู้	เดียนนอกจากนี้ยังต้องพัฒนาระบบจิตใจคนงานเพื่อกระตุ้นให้ใ้งานมากที่สุดหลักการบริหารของเฮนรีเฟย์โวลสามารถสรุปได้ดังนี้ Henri Fayol 1964 1 หลักเกี่ยวกับหน้าที่การจัดการ Management Functions ประกอบด้วยหน้าที่ 5 ประการหรือที่เรียกว่า POCCC ซึ่งเป็นการรวมตัวอักษรตัวแรกของหน้าที่แต่ละด้านวารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์ Journal of Buddhistic Sociology 97 11 การวางแผน Planning หมายถึงการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ต่างๆที่จะมีผลกระทบต่อบุคคลและกำหนดขึ้นเป็นแผนการปฏิบัติงานหรือวิถีทางที่จะปฏิบัติไว้เป็นแนวทางการทำงานในอนาคต 12 การจัดองค์กร Organizing หมายถึงการจัดให้มีโครงสร้างของงานต่างๆและอำนาจหน้าที่ให้อยู่ในส่วนประกอบที่เหมาะสมที่จะช่วยให้งานขององค์กรบรรลุผลสำเร็จได้ 13 การบังคับบัญชาสั่งการ Commanding หมายถึงการสั่งการต่างๆแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งผู้บริหารจะต้องกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีและต้องเข้าใจผู้ปฏิบัติงานด้วยตลอดจนเข้าใจถึงข้อขัดข้องในการทำงานของคนงานและองค์กรที่มีอยู่รวมถึงการติดต่อสื่อสารภายในองค์กรด้วย 14 การประสานงาน Coordinating หมายถึงการเชื่อมโยงงานของทุกคนให้เข้าด้วยกันและไปสู่เป้าหมายในที่สุด 15 การควบคุม Controlling หมายถึงการที่จะต้องกำกับให้สามารถประกันได้ว่ากิจกรรมต่างๆที่ทำไปนั้นสามารถเข้ากันได้กับแผนที่วางไว้แล้ว 2 เกี่ยวกับหลักการจัดการ management Principles ซึ่งเฟย์โวลได้กำหนดหลักทั่วไปที่ใช้ในการจัดการซึ่งเป็นที่ยอมรับกันที่เรียกว่าหลัก 14 ประการของเฟย์โวลได้แก่ 21 หลักอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ Authority and Responsibility ความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจ
ได้บังคับบัญชาซึ่งผู้บริหารจะต้องกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีและต้องเข้าใจผู้ปฏิบัติงานด้วยตลอดจนเข้าใจถึงข้อขัดข้องในการทำงานของคนงานและองค์กรที่มีอยู่รวมถึงการติดต่อสื่อสารภายในองค์กรด้วย๔การประสานงาน Coordinating หมายถึงการเชื่อมโยงงานของทุกคนให้เข้ากันได้และไปสู่เป้าหมายเดียวกันในที่สุด๕การควบคุม Controlling หมายถึงการที่จะต้องกำกับให้สามารถประกันได้ว่ากิจกรรมต่างๆที่ทำไปนั้นสามารถเข้ากันได้กับแผนที่วางไว้ นอกจากนี้ Fayol ได้วางหลักการจัดการ	การจัดองค์กร Organizing หมายถึงการจัดให้มีโครงสร้างของงานต่างๆและอำนาจหน้าที่ให้อยู่ในส่วนประกอบที่เหมาะสมที่จะช่วยให้งานขององค์กรบรรลุผลสำเร็จได้ 13 การบังคับบัญชาสั่งการ Commanding หมายถึงการสั่งการต่างๆแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งผู้บริหารจะต้องกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีและต้องเข้าใจผู้ปฏิบัติงานด้วยตลอดจนเข้าใจถึงข้อขัดข้องในการทำงานของคนงานและองค์กรที่มีอยู่รวมถึงการติดต่อสื่อสารภายในองค์กรด้วย 14 การประสานงาน Coordinating หมายถึงการเชื่อมโยงงานของทุกคนให้เข้าด้วยกันและไปสู่เป้าหมายในที่สุด 15 การควบคุม Controlling หมายถึงการที่จะต้องกำกับให้สามารถประกันได้ว่ากิจกรรมต่างๆที่ทำไปนั้นสามารถเข้ากันได้กับแผนที่วางไว้แล้ว 2 เกี่ยวกับหลักการจัดการ management Principles ซึ่งเฟย์โวลได้กำหนดหลักทั่วไปที่ใช้ในการจัดการซึ่งเป็นที่ยอมรับกันที่เรียกว่าหลัก 14 ประการของเฟย์โวลได้แก่ 21 หลักอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ Authority and Responsibility ความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ เป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้ควรจะมีควบคู่กันเมื่อผู้ใดได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบต่องานใดงานหนึ่งผู้นั้นก็ควรได้รับมอบหมายหน้าที่เพียงพอที่จะใช้ปฏิบัติงานนั้นให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี 22 หลักของการมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว Unity of Command ผู้บังคับบัญชาแต่ละคนควรจะได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวเท่านั้นเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในคำสั่ง 23 หลักของการไปในทิศทางเดียวกัน Unity of Direction กิจกรรมของกลุ่มควรมีแผนงานเดียวกันและจะต้องดำเนินไปในทิศทางเดียวกันตามแผนงานที่กำหนดเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบรรลุเป้าหมาย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
Principles of management ๑๕ ข้อคือหลักที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ Authority and responsibilities Fayol เชื่อว่าอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่แยกจากกันมิได้และอำนาจหน้าที่ควรมีเท่ากับความรับผิดชอบนั่นคือเมื่อผู้ใดได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบต่องานใดงานหนึ่งผู้นั้นก็ควรจะได้รับมอบหมายอำนาจหน้าที่เพียงพอที่จะใช้ปฏิบัติงานนั้นให้สำเร็จลุล่วงไปได้เป็นอย่างดีหลักของการมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว Unity of command การทำงานใด	ให้อยู่ในส่วนประกอบที่เหมาะสมที่จะช่วยให้งานขององค์กรบรรลุผลสำเร็จได้ 13 การบังคับบัญชาสั่งการ Commanding หมายถึงการสั่งการต่างๆแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งผู้บริหารจะต้องกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีและต้องเข้าใจผู้ปฏิบัติงานด้วยตลอดจนเข้าใจถึงข้อขัดข้องในการทำงานของคนงานและองค์กรที่มีอยู่รวมถึงการติดต่อสื่อสารภายในองค์กรด้วย 14 การประสานงาน Coordinating หมายถึงการเชื่อมโยงงานของทุกคนให้เข้าด้วยกันและไปสู่เป้าหมายในที่สุด 15 การควบคุม Controlling หมายถึงการที่จะต้องกำกับให้สามารถประกันได้ว่ากิจกรรมต่างๆที่ทำไปนั้นสามารถเข้ากันได้กับแผนที่วางไว้แล้ว 2 เกี่ยวกับหลักการจัดการ management Principles ซึ่งเฟโยลได้กำหนดหลักทั่วไปที่ใช้ในการจัดการซึ่งเป็นที่ยอมรับกันที่เรียกว่าหลัก 14 ประการของเฟโยลได้แก่ 21 หลักอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ Authority and Responsibility ความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้ควรจะมีควบคู่กันเมื่อผู้ใดได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบต่องานใดงานหนึ่งผู้นั้นก็ควรได้รับมอบหมายหน้าที่เพียงพอที่จะใช้ปฏิบัติงานนั้นให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี 22 หลักของการมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว Unity of Command ผู้ใต้บังคับบัญชาแต่ละคนควรจะได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวเท่านั้นเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในคำสั่ง 23 หลักของการไปในทิศทางเดียวกัน Unity of Direction กิจกรรมของกลุ่มควรมีแผนงานเดียวกันและจะต้องดำเนินไปในทิศทางเดียวกันตามแผนงานที่กำหนดเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบรรลุเป้าหมายขององค์กร 24 หลักสายบังคับบัญชา Scalar Chain การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาจากระดับสูง
๔๙ หลักการธารงไวซึ่งสายงาน Scalar chain ซึ่งคือสายการบังคับบัญชาจากระดับสูงมายังระดับต่ำสุดในองค์กรที่จะเอื้ออำนวยให้การบังคับบัญชาเป็นไปตามหลักของการมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวและช่วยให้เกิดระเบียบในการติดต่อสื่อสารในองค์กรอีกด้วย ๕ หลักการแบ่งงานกันทำ Division of work คือการแบ่งงานกันทำตามความถนัดเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ของบุคคลในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดตามหลักเศรษฐศาสตร์หลักเกี่ยวกับระเบียบวินัย Discipline ระเบียบวินัยในการ	การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาจากระดับสูงสุดมายังระดับต่ำสุดในองค์กรที่จะเอื้ออำนวยให้การบังคับบัญชาเป็นไปตามหลักของการมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวและช่วยให้เกิดระเบียบในการติดต่อสื่อสารในองค์กรอีกด้วย 25 หลักของการแบ่งงานกันทำ Division of work or Specialization การแบ่งงานตามความถนัดเพื่อใช้ประโยชน์บุคคลากรในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดตามหลักเศรษฐศาสตร์ 98 ปีที่ 6 ฉบับที่ 4 ตุลาคมธันวาคม 2564 Vol6 No4 October December 2021 26 หลักความมีระเบียบวินัย Discipline การยอมรับและการปฏิบัติตามข้อตกลงของสมาชิกในองค์กรโดยมุ่งให้เกิดความเคารพเชื่อฟังและทำงานตามหน้าที่ด้วยความตั้งใจโดยผู้บังคับบัญชาจะต้องมีความยุติธรรมและเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย 27 หลักประโยชน์ส่วนบุคคลเป็นรองประโยชน์ส่วนรวม Subordination of Individual Interest to General Interest เป้าหมายผลประโยชน์ส่วนได้ส่วนเสียของส่วนรวมหรือขององค์กรจะต้องมีความสำคัญเหนือกว่าเป้าหมายส่วนบุคคลโดยยึดหลักความเป็นธรรม 28 หลักของการให้ผลประโยชน์ Remuneration ต้องมีความยุติธรรมและให้เกิดความพอใจและเป็นประโยชน์มากที่สุดแก่ทั้ง 2 ฝ่ายคือฝ่ายลูกจ้างและฝ่ายนายจ้างเพื่อให้สามารถดำรงอยู่ได้ในสังคม 29 หลักของการรวมอำนาจ Centralization การจัดการควรจะต้องมีการรวมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลางเพื่อจะควบคุมส่วนต่างๆขององค์กรไว้ได้เสมอแต่ต้องมีความสมดุลระหว่างการรวมอำนาจและการกระจายอำนาจทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด 210 หลักของความเป็นระเบียบเรียบร้อย Order การจัดระเบียบในการทำงานของคนงานในองค์กรนั้นผู้บริหารจะต้องกำหนดลักษณะและขอบเขตของงาน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ทำงานนั้นเกิดจากการปฏิบัติตามข้อตกลงในการทำงานโดยมุ่งที่จะก่อให้เกิดความเคารพเชื่อฟังและทำงานตามหน้าที่ด้วยความตั้งใจทั้งนี้ผู้บังคับบัญชาจะต้องมีความยุติธรรมและเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย๗หลักของการถือประโยชน์ส่วนบุคคลเป็นรองจากประโยชน์ส่วนรวม Subordination of individual to general interest ระบุไว้ว่าเป้าหมายและผลประโยชน์ส่วนได้ส่วนเสียของส่วนรวมของกลุ่มจะต้องมีความสำคัญเหนือกว่าเป้าหมายของส่วนบุคคลหรือส่วนย่อยต่างๆเพื่อที่จะให้สำเร็จผลตามเป้าหมายของ	ใดงานหนึ่งผู้บังคับควรได้รับมอบหมายหน้าที่เพียงพอกที่จะใช้ปฏิบัติงานนั้นให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี 22 หลักของการมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว Unity of Command ผู้ใต้บังคับบัญชาแต่ละคนควรจะได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวเท่านั้นเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในคำสั่ง 23 หลักของการไปในทิศทางเดียวกัน Unity of Direction กิจกรรมของกลุ่มควรมีแผนงานเดียวกันและจะต้องดำเนินไปในทิศทางเดียวกันตามแผนงานที่กำหนดเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบรรลุเป้าหมายขององค์กร 24 หลักสายบังคับบัญชา Scalar Chain การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาจากระดับสูงสุดมายังระดับต่ำสุดในองค์กรที่จะเอื้ออำนวยให้การบังคับบัญชาเป็นไปตามหลักของการมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวและช่วยให้เกิดระเบียบในการติดต่อสื่อสารในองค์กรอีกด้วย 25 หลักของการแบ่งงานกันทำ Division of work or Specialization การแบ่งงานตามความถนัดเพื่อใช้ประโยชน์บุคคลากรในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดตามหลักเศรษฐศาสตร์ 98 ปีที่ 6 ฉบับที่ 4 ตุลาคมธันวาคม 2564 Vol6 No4 October December 2021 26 หลักความมีระเบียบวินัย Discipline การยอมรับและการปฏิบัติตามข้อตกลงของสมาชิกในองค์กรโดยมุ่งให้เกิดความเคารพเชื่อฟังและทำงานตามหน้าที่ด้วยความตั้งใจโดยผู้บังคับบัญชาจะต้องมีความยุติธรรมและเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย 27 หลักประโยชน์ส่วนบุคคลเป็นรองประโยชน์ส่วนรวม Subordination of Individual Interest to General Interest เป้าหมายผลประโยชน์ส่วนได้ส่วนเสียของส่วนรวมหรือขององค์กรจะต้องมีความสำคัญเหนือกว่าเป้าหมายส่วนบุคคลโดยยึดหลักความเป็นธรรม 28 หลักของการให้ผลประโยชน์ Remuneration ต้องมีความยุติธรรมและให้เกิดความพอใจและเป็นประโยชน์มากที่สุดแก่
การจัดคนเข้าทำงานการสั่งการการประสานงานการรายงานและการงบประมาณหรือเรียกสั้นๆว่า POSDCoRB ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้๑การวางแผน Planning คือหน้าที่หรือบทบาทในการกำหนดการทำงานที่จะเกิดขึ้นในอนาคตว่าจะทำอะไรอย่างไรอย่างไรเมื่อไรใครเป็นผู้ว่าจะใช้งบประมาณเท่าไร๒การจัดองค์กร Organizing คือการจัดโครงสร้างองค์กรที่เกี่ยวกับเรื่องกำหนดภารกิจหน้าที่การแบ่งงานกันทำการกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบการจัดสายการบังคับบัญชาการกำหนดขนาดของการควบคุมการจัดตั้งหน่วยงาน	บิดาแห่งทฤษฎีการจัดการตามหลักการบริหารฟายอลโดยฟายอลได้เขียนหนังสือเล่มหนึ่งชื่อ General and Industrial Administration ในปีคศ 1916 เขาเสนอว่าการที่จะทำให้การจัดการงานให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์นั้นนักบริหารจะต้องทำหน้าที่การจัดการซึ่งประกอบด้วยวางแผน Planning การจัดการองค์กร Organizing การสั่งการ Directing การประสานงาน Coordinating การควบคุม Controlling หรือ POCCC Fayol 1916 ดังภาพที่ 3 อนุรัตน์อนันตนาธรและปาริฉัตรป้องโล 2559 ภาพที่ 3 แสดงหน้าที่การจัดการของฟายอลวารสารสังคมศาสตร์นิตรัฐศาสตร์ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 165 อย่างไรก็ตามแนวคิดของฟายอลก็คงไม่ใช่หลักเกณฑ์ที่ถูกกำหนดไว้อย่างตายตัวเสียทีเดียวเพราะในระยะต่อมานักวิชาการเห็นว่าหน้าที่การจัดการอาจประกอบไปด้วยมิติอื่นๆหรืออาจเคลื่อนไปตามหลักการและแนวคิดใหม่ๆของมิติทางสังคมและการทบทวนหลักการจัดการในอดีตลูธูลูกลิดและลินดัลเออร์วิก Luther Gulick and Lyndal Urwick นักทฤษฎีการบริหารเขาได้เสนอหลักที่เกี่ยวกับการบริหารและภาระหน้าที่ที่สำคัญของนักบริหารในบทความชื่อ Paper on the Science of Administration Notes on the Theory of Organization ในปีคศ 1937 ซึ่งผู้บริหารจะต้องทำหน้าที่สำคัญอยู่ 7 ประการตามหลัก POSDCoRB ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้๑พิจารณาแผนงาน 2544 น 22 1 การวางแผน Planning คือหน้าที่หรือบทบาทในการกำหนดการทำงานที่จะเกิดขึ้นในอนาคตว่าจะทำอะไรอย่างไรอย่างไรเมื่อไรใครเป็นผู้ว่าจะใช้งบประมาณเท่าไร 2 การจัดองค์กร Organizing คือการจัดโครงสร้างองค์กรที่เกี่ยวกับเรื่องกำหนดภารกิจหน้าที่การแบ่งงานกันทำการกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบการจัดสาย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
จะสั่งการด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้ ๕ การประสานงาน Coordinating คือหน้าที่ในการประสานกับหน่วยงานต่างๆที่มีอยู่ในองค์การให้ทำงานสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันซึ่งการประสานงานนั้นอาจทำได้โดยการจัดตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองงานการจัดโครงสร้างองค์การให้มีความชัดเจนการใช้วิธีการงบประมาณเป็นต้น ๖ การรายงานผลการปฏิบัติงาน Reporting คือการรายงานความก้าวหน้าปัญหาอุปสรรคตลอดจนข่าวสารต่างๆขององค์การให้ทุกฝ่ายได้ทราบเพื่อประโยชน์ในการติดตาม	การโยกย้ายและการให้พ้นจากงาน 4 การสั่งการ Directing คือการที่ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานตามแผนงานหรือตามที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้การปฏิบัติงานดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งอาจจะมีคำสั่งด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้ 5 การประสานงาน Coordinating คือหน้าที่ในการประสานกับหน่วยย่อยต่างๆที่มีอยู่ในองค์การให้ทำงานสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันซึ่งการวางารสังคศาสตร์นิติรัฐศาสตร์ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 166 ประสานงานนั้นอาจทำได้โดยการจัดตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองงานการจัดโครงสร้างองค์การให้มีความชัดเจนการใช้วิธีการงบประมาณเป็นต้น 6 การรายงานผลการปฏิบัติงาน Reporting คือการรายงานความก้าวหน้าปัญหาอุปสรรคตลอดจนข่าวสารต่างๆขององค์การให้ทุกฝ่ายได้ทราบเพื่อประโยชน์ในการติดตามการแก้ไขปัญหาลุปรรรคที่เกิดจากการทางาน 7 การบริหารงบประมาณ Budgeting หน้าที่ในการจัดสรรการวางแผนงบประมาณให้กับองค์การและหน่วยย่อยต่างๆให้มีงบประมาณที่เหมาะสมและเพียงพอในการทางานดังภาพที่ 4 อนุรัตน์อนันทนารและปาริฉัตรป้องโลห์ 2559 ภาพที่ 4 แสดงหน้าที่ของฝ่ายบริหารของกุศลและเออร์วิคอย่างไรก็ตามหน้าที่ทางการจัดการก็มีข้อเสนอที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับเงื่อนไขและสถานการณ์ที่นักบริหารจะนำไปปรับใช้บริบทต่างๆดังเช่นที่วายริชและคูนซ์ Weirich and Koontz 1994 น 4 อธิบายว่างานอันดับแรกคือผู้บริหารจะรับผิดชอบหน้าที่ต่างๆโดยการวางแผน Planning การจัดองค์การ Organizing การบริหารงานบุคคล Staffing การนำ Leading และการควบคุมวารสาร สังคมศาสตร์นิติรัฐศาสตร์ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 167
๕๑๒๓๓หลักการและกระบวนการจัดการเครือข่ายเกรียงศักดิ์เจริญวงศ์ ศักดิ์๕๕๒๐๐๒๐๑กลยุทธ์สำคัญในการจัดการเครือข่ายแบ่งเป็น๔ส่วน๑การก่อรูปเครือข่ายการก่อตัวของเครือข่ายนั้นอาจเกิดได้สองแนวทางใหญ่ๆแนวทางแรกคือเครือข่ายที่เกิดจากรัฐเข้าไปมีส่วนร่วมเป็นผู้ริเริ่ม State initiative กล่าวคือหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้ริเริ่มเข้าไปกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความตระหนักในปัญหาสร้างความตื่นตัวให้เกิดความสนใจรวมตัวกันและผลักดันให้เกิดการรวมตัวของประชาชนอีกแนว	ศักดิ์ 2543 ได้กล่าวถึงกระบวนการสร้างเครือข่ายออกเป็น 4 ขั้นตอนคือ 1 ขั้นตอนการก่อรูปเครือข่าย Network Forming การก่อตัวของเครือข่ายนั้นอาจเกิดได้สองแนวทางใหญ่ๆแนวทางแรกคือเครือข่ายที่เกิดจากรัฐเข้าไปริเริ่ม State Initiative และเครือข่ายที่ประชาชนเป็นแกนนำจัดตั้ง Citizen Initiative และในการรวมตัวของเครือข่ายที่สองนั้นหน่วยงานภาครัฐก็อาจเข้าไปช่วยในฐานะของผู้สนับสนุน Supporter และผู้อำนวยความสะดวก Facilitator ให้การจัดตั้งเครือข่ายทำได้ง่ายขึ้นซึ่งกระบวนการก่อตัวของเครือข่ายมีดังนี้ 11 การสร้างเครือข่ายที่ตระหนักในปัญหาและสานักในการรวมตัวเกิดจากฉันทานุมัติของทุกภาคีที่เกี่ยวข้องอันจะนำมาซึ่งความร่วมมือร่วมใจและความจำเป็นในการสร้างกระแสให้เป็นกระแสสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระแสที่ลงไปสู่ประชาชนในระดับรากหญ้าโดยใช้กลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์เช่นการใช้สื่อมวลชนการจัดรายการโทรทัศน์หรือวิทยุ การทางจดหมายข่าวการเปิดเวทีระดมความคิดเห็นการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดสัมมนาเพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างภาพลักษณ์สื่อสารให้สังคมได้รับรู้โดยการกำหนดกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจน 12 การสร้างจุดร่วมของผลประโยชน์เป็นการหาประเด็น issues ที่จะเป็นศูนย์กลางที่ทำให้เกิดการรวมตัวกันและการเข้าหากันอย่างเป็นกลุ่มเป็นก้อนซึ่งอาจเป็นได้ทั้งประเด็นที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม 13 การแสวงหาแกนนำที่ดีของเครือข่ายโดยการหาผู้นำหลัก Key Actors ในแต่ละภาคีกลุ่มเป้าหมายที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและมีอิทธิพลเพียงพอในการผลักดันด้านต่างๆเช่นด้านนโยบายด้านการสร้างกระแสและด้านข้อมูลข่าวสารเป็นต้น 14 การสร้าง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
หนึ่งคือเครือข่ายที่กลุ่มประชาชนเองกล่าวคือประชาชนเกิดความตระหนักและตื่นตัวในปัญหาใดปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นแล้วลงมือเริ่มในการรวมตัวกันเป็นกลุ่มเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาให้ลุล่วงหรือบรรเทาไปโดยที่องค์กรพัฒนาเอกชนองค์การวิชาการหรือสื่อมวลชนโดยใช้วิธีการสร้างความตระหนักในปัญหาและสำนึกในการรวมตัวการสร้างจุดร่วมของผลประโยชน์การแสวงหาแกนนำที่ดีของเครือข่ายการสร้างแนวร่วมสมาชิกของเครือข่าย๒การจัดระบบบริหารเครือข่าย Network organizing องค์ประกอบสำคัญ	ร่วมกันคิดค้นกลไกและหนทางที่พัฒนาภาวะผู้นำและการสร้างผู้นำเครือข่ายความร่วมมือรุ่นใหม่ 18 เกรียงศักดิ์เจริญวงศ์ศักดิ์ 2555 200 ได้กล่าวถึงการจัดการเครือข่าย Network Management กลยุทธ์สำคัญสู่ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษาว่ากลยุทธ์สำคัญในการจัดการเครือข่ายแบ่งเป็น 4 ส่วนคือ 1 การก่อรูปเครือข่ายการก่อตัวของเครือข่ายนั้นอาจเกิดได้สองแนวทางใหญ่ๆแนวทางแรกคือเครือข่ายที่เกิดจากรัฐเข้าไปมีส่วนเป็นผู้ริเริ่ม State Initiative กล่าวคือหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้ริเริ่มเข้าไปกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความตระหนักในปัญหาสร้างความตื่นตัวให้เกิดความสนใจรวมตัวกันและผลักดันให้เกิดการรวมตัวของประชาชนอีกแนวทางหนึ่งคือเครือข่ายที่กลุ่มประชาชนเองกล่าวคือประชาชนเกิดความตระหนักและตื่นตัวในปัญหาใดปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นแล้วลงมือเริ่มในการรวมตัวกันเป็นกลุ่มเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาให้ลุล่วงหรือบรรเทาไปโดยที่องค์กรพัฒนาเอกชนองค์การวิชาการหรือสื่อมวลชนโดยใช้วิธีการสร้างความตระหนักในปัญหาและสำนึกในการรวมตัวการสร้างจุดร่วมของผลประโยชน์การแสวงหาแกนนำที่ดีของเครือข่ายการสร้างแนวร่วมสมาชิกของเครือข่าย 2 การจัดระบบบริหารเครือข่าย Network Organizing องค์ประกอบสำคัญคือการจัดตั้งกลุ่มเครือข่าย mapping การจับบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในเครือข่าย Role Responsibility การจัดระบบติดต่อสื่อสาร Communication System การจัดระบบการเรียนรู้ร่วมกัน Learning System การจัดระบบสารสนเทศ Information System 3 การใช้ประโยชน์เครือข่าย Network Utilizing การใช้เครือข่ายเพื่อเป็นเวทีกลางประสานงานร่วมกันใช้เครือข่ายเพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนสารสนเทศและความรู้การใช้เครือข่ายเพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนและระดมทรัพยากรการใช้เครือข่ายเพื่อ
คือการจัดตั้งกลุ่มเครือข่าย Mapping การจับบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในเครือข่าย Role and responsebility การจัดระบบติดต่อสื่อสาร Communication system การจัดระบบการเรียนรู้ร่วมกัน Learning system การจัดระบบสารสนเทศ Information system ๓การใช้ประโยชน์เครือข่าย Network utilizing การใช้เครือข่ายเพื่อเป็นเวทีกลางประสานงานร่วมกันใช้เครือข่ายเพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนสารสนเทศและความรู้การใช้เครือข่ายเพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนและระดมทรัพยากรการใช้เครือข่ายเพื่อ	ร่วมกัน Interactive Action Learning ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันจะดำเนินไปได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกในเครือข่ายต้องมีใจเปิดกว้างยินดีรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างสมาชิกแต่ละคนให้ความสนใจและเคารพต่อความคิดเห็นของผู้อื่นต่างคนต่างประนีประนอมภายใต้ความคิดเห็นที่แตกต่างมิใช่ยึดมั่นในความคิดเห็นของตนเอง 25 การจัดระบบสารสนเทศ Information System ควรมีหน่วยงานเป็นแกนกลางทำหน้าที่จัดระบบฐานข้อมูลทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายรูปแบบวิธีการความสำเร็จปัญหาและอุปสรรคและข้อมูลอื่นๆที่จำเป็นระบบสารสนเทศควรยึดหลักการใช้งานได้ง่าย UserFriendly เป็นข้อมูลที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้งานได้ Accessible และเผยแพร่ได้ทำให้เกิดการกระจายออกไปอย่างกว้างขวางซึ่งเครือข่ายฐานข้อมูลที่ดียังจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการแลกเปลี่ยนข้อมูลและเรียนรู้ระหว่างกัน 3 การใช้ประโยชน์เครือข่าย Network Utilizing 31 การใช้เครือข่ายเพื่อเป็นเวทีกลางประสานงานร่วมกันเป็นช่องทางในการประสานความเข้าใจระหว่างกันในด้านวัตถุประสงค์ขอบข่ายแผนการทางานวิธีการทางานตลอดจนแนวทางปฏิบัติงานให้ไปในทิศทางเดียวกัน 32 การใช้เครือข่ายเพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนสารสนเทศและความรู้ยิ่งเครือข่ายมีอัตราการเรียนรู้แลกเปลี่ยน Velocity of Exchange สารสนเทศและความรู้ระหว่างสมาชิกมากขึ้นเท่าใดเครือข่ายนั้นก็จะยิ่งเกิดการเรียนรู้ระหว่างกันมากขึ้นเท่านั้นเพราะการแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือบทเรียนใหม่ๆที่ค้นพบขึ้นมามีจะช่วยต่อยอดความคิดและความรู้ระหว่างสมาชิกเครือข่ายอีกทั้งยังช่วยประสานงานให้รู้ว่ปัจจุบันใครสนใจเรื่องเดียวกันบ้างซึ่งอัตราการเรียนรู้ของการแลกเปลี่ยนขึ้นอยู่กับความสะดวกของวารสารจราจรการพัฒนางานสังคม 168 ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคมเมษายน 2564 การพบปะ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
เป็นเวทีร่วมสร้างสรรค์และพัฒนาความรู้ใหม่ ๆ การใช้เครือข่ายเพื่อเป็นเวทีสร้างกระแสผลักดันประเด็นใหม่ ๆ การธำรงรักษาเครือข่าย Network maintaining การจัดการกิจกรรมร่วมที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องการรักษาสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่ายการกำหนดกลไกสร้างระบบวงจรการจัดหาทรัพยากรสนับสนุนอย่างพอเพียงการให้ความช่วยเหลือและช่วยแก้ไขปัญหาการสร้างผู้นำรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่องพิชัยรัตนติกุล เกิด ๕๕๒๓๘๓๑๙ แนวทางการจัดการเครือข่ายสามารถดำเนินการตามวงจรของการร่วมมือ ๕ ขั้น	ให้ลุล่วงหรือบรรเทาไปโดยที่องค์กรพัฒนาเอกชนองค์กรวิชาการหรือสื่อมวลชนโดยใช้วิธีการสร้างความตระหนักในปัญหาและสำนึกในการรวมตัวการสร้างจุดร่วมของผลประโยชน์การแสวงหาแกนนำที่ดีของเครือข่ายการสร้างแนวร่วมสมาชิกของเครือข่าย 2 การจัดระบบบริหารเครือข่าย Network Organizing องค์ประกอบสำคัญคือการจัดฝั่งกลุ่มเครือข่าย mapping การจัดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในเครือข่าย Role Responsibility การจัดระบบติดต่อสื่อสาร Communication System การจัดระบบการเรียนรู้ร่วมกัน Learning System การจัดระบบสารสนเทศ Information System 3 การใช้ประโยชน์เครือข่าย Network Utilizing การใช้เครือข่ายเพื่อเป็นเวทีกลางประสานงานร่วมกันใช้เครือข่ายเพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนสารสนเทศและความรู้การใช้เครือข่ายเพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนและระดมทรัพยากรการใช้เครือข่ายเพื่อเป็นเวทีร่วมสร้างสรรค์และพัฒนาความรู้ใหม่ ๆ การใช้เครือข่ายเพื่อเป็นเวทีสร้างกระแสผลักดันประเด็นใหม่ ๆ 4 การธำรงรักษาเครือข่าย Network Maintaining การจัดการกิจกรรมร่วมที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องการรักษาสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่ายการกำหนดกลไกสร้างระบบวงจรการจัดหาทรัพยากรสนับสนุนอย่างพอเพียงการให้ความช่วยเหลือและช่วยแก้ไขปัญหาการสร้างผู้นำรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่องปราชิตสถาปัตตานีและชัยวัฒน์ธีระพันธุ์ 2546 13 อ้างถึงในพระมหาสุทนต์ญาณิกโร 2547 118120 ได้กล่าวถึงแนวคิดการจัดการเครือข่ายโดยยกตัวอย่างแนวคิดการจัดการเครือข่ายของกลุ่มพันธมิตรแห่งดวงดาวหรือ Star Alliances ว่าเกิดจากความคิดของแกนนำในกลุ่มสายการบินผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมรถเช่าธุรกิจการท่องเที่ยวและผู้โดยสารที่ต้องการเชื่อมโยง
ต่อโดยมีศูนย์ประสานงานและการเชื่อมต่อโดยเทคโนโลยี ๔ การสร้างความรู้สึกร่วมหลังจากการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายแล้วทุกฝ่ายจะต้องมีความรู้สึกร่วมกับกระบวนการทำงานของเครือข่ายเพื่อให้เกิดพลังในการผลักดันเป้าหมายการพัฒนาแบบที่โปร่งใสตรวจสอบได้ระบบการทำงานของเครือข่ายจะต้องสามารถและพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการที่โปร่งใสและตรวจสอบได้จากทุกฝ่ายซึ่งจะเป็นการสร้างความรู้สึที่ดีต่อทุกฝ่ายและผู้ที่เกี่ยวข้อง	เป็นแสงสว่างแห่งดวงดาวคือ 19 1 จุดมุ่งหมายร่วมการทำงานเครือข่ายจะเกิดประสิทธิภาพสูงหากทุกฝ่ายสามารถกำหนดจุดหมายร่วมกันได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งจุดหมายที่ทุกฝ่ายเห็นและต้องการให้เกิดขึ้น 2 บุคคลในการทำงานของเครือข่ายนั้นบุคคลในเครือข่ายจะต้องมีจิตสำนึกร่วมมีความถนัดในงานที่ทำและมีส่วนร่วมในกระบวนการทำงานรวมทั้งได้รับผลประโยชน์จากความเป็นสมาชิกในเครือข่าย 3 การเชื่อมโยงการทำงานของเครือข่ายจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์ในการเชื่อมโยงที่เหมาะสมโดยอาจเชื่อมต่อกันผ่านการกระทำกิจกรรมต่างๆการเชื่อมต่อโดยมีศูนย์ประสานงานและการเชื่อมต่อโดยเทคโนโลยี 4 การสร้างความรู้สึกร่วมหลังจากการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายและทุกฝ่ายจะต้องมีความรู้สึกร่วมกันกับกระบวนการทำงานของเครือข่ายเพื่อให้เกิดพลังในการผลักดันเป้าหมาย 5 การพัฒนาระบบที่โปร่งใสตรวจสอบได้ระบบการทำงานของเครือข่ายจะต้องสามารถและพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการที่โปร่งใสและตรวจสอบได้จากทุกฝ่ายซึ่งจะเป็นการสร้างความรู้สึที่ดีต่อทุกฝ่ายและผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่าย 6 การจัดระบบข้อมูลข่าวสารระบบการติดต่อสื่อสารและสารสนเทศเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อความยั่งยืนของเครือข่ายเพราะจะช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และทราบถึงกิจกรรมความเคลื่อนไหวของเครือข่ายสมบุญบุรศิริรักษ์ 2558 16 กล่าวว่าการรวมกลุ่มของบุคลากรหรือหน่วยงานทางการศึกษาเพื่อดำเนินงานในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการเครือข่ายเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้มีหลักการแนวคิดทฤษฎี

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
เครือข่ายที่มีความรู้ความสามารถการบริหารจัดการในเครือข่ายที่เป็นระบบหรือมีกลไกที่เหมาะสมกับเครือข่ายความสามารถการบริหารสารสนเทศข้อมูลระบบการสื่อสารที่ประสิทธิภาพการมีพันธกรณีที่สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันการจัดการและการพัฒนาความรู้เนื่องการเสริมสร้างภูมิความรู้และขบวนการทางปัญญาและการมีกิจกรรมที่ต่อเนื่องปัจจัยภายนอกได้แก่การส่งเสริมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่นแหล่งทุนสถาบันวิชาการหน่วยงานวิจัยและกองทุนสนับสนุนต่างๆการมีเวที	ผลสัมฤทธิ์ของงานจากเครือข่ายต้องอาศัยกรอบความคิดรวบยอด comprehensive framework ซึ่งประกอบด้วยชุดกลยุทธ์ที่ใช้แก่ทีมงานในจุดวิกฤติของการกำกับดูแลได้แก่การกำหนดเป้าหมายการประสานคุณค่าให้สอดคล้องกันการสร้างควมไว้วางใจการออกแบบคำตอบแทนจุดใจการวัดและประเมินผลการดำเนินงานการกระจายความเสี่ยงและการบริหารความเปลี่ยนแปลงซึ่งสอดคล้องกับพระมหาสุทียอบุณ 2547 หน้า 149 หน้า 154 155 ที่ได้วิเคราะห์กระบวนการและวิธีการจัดการเครือข่ายพบว่าปัจจัยหลายประการที่มีผลต่อการพัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่ายซึ่งมีทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของเครือข่ายที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่ายโดยปัจจัยภายในได้แก่การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนจิตสำนึกต่อส่วนรวมของปัจเจกบุคคลการมีผู้นำเครือข่ายที่มีความรู้ความสามารถการบริหารจัดการในเครือข่ายที่เป็นระบบหรือมีกลไกที่เหมาะสมกับเครือข่ายการมีระบบสารสนเทศข้อมูลระบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพการมีพันธกรณีที่สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันการจัดการและการพัฒนาความรู้เนื่องการเสริมสร้างภูมิความรู้และขบวนการทางปัญญาและการมีกิจกรรมที่ต่อเนื่องและปัจจัยภายนอกได้แก่การส่งเสริมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่นแหล่งทุนสถาบันวิชาการหน่วยงานวิจัยและกองทุนสนับสนุนต่างๆการมีเวทีสาธารณะขบวนการประชาสังคมและสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดการรวมพลังเครือข่ายเช่นเหตุการณ์ทางธรรมชาติสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนขณะที่ประเทศไทยวงศ์หอม 2543 ศึกษาปัจจัยในการสร้างเครือข่ายในประเด็นการดำเนินงานพบว่าปัจจัยที่ทำให้เครือข่ายองค์กรพัฒนาเอกชนประสบความสำเร็จในการทำงานได้แก่
มีผลทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างสมาชิกและเครือข่ายได้เสรีพงศ์ พิศ๒๕๔๘๒๐๕ปีหน้าที่เครือข่ายต่างๆมักประสบมีดังนี้ขาดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนสมาชิกไม่เท่าเทียมกันทำให้คนบางคนบางกลุ่มข่มคนอื่นองค์กรอื่นบางคนเข้ากลุ่มแล้ววงแตกเพราะไปครอบงำคนอื่นหรือยึดถือความคิดตนเองเป็นหลักไม่ฟังใคร๓การครอบงำบางองค์กรมีเงินมากกว่ามีผลงานมากกว่ามีอิทธิพลมากกว่าอาจจะครอบงำเครือข่ายองค์กรที่ว่าอาจจะเป็น	และโครงสร้างองค์กรต้องจัดการให้เหมาะสมกับลักษณะกิจการโดยหัวใจสำคัญอยู่ที่พนักงานจะเป็นตัวจักรสำคัญในการบริหารจัดการองค์กรเมื่อใดก็ตามถ้าโครงสร้างองค์กรไม่เอื้อต่อการบริหารจัดการองค์กรแล้วโครงสร้างนั้นก็เป็นตัวทำลายองค์กรเช่นกันดังนั้นทั้งโครงสร้างขององค์กรและสมาชิกองค์กรจำเป็นต้องพัฒนาไปพร้อมกันด้วย 7 การบริหารเครือข่ายโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมด้านหลักความเสมอภาคการบริหารเครือข่ายแบบมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของเครือข่ายซึ่งในการปฏิบัติงานร่วมกันของสมาชิกแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกันทั้งด้านความคิดเห็นและสภาพของสมาชิกมีความเที่ยงตรงตามสภาพซึ่งทุกตัวบ่งชี้เป็นปัจจัยสำคัญต่อการบริหารเครือข่ายแบบมีส่วนร่วมโดยเฉพาะตัวบ่งชี้คณะกรรมการบริหารเครือข่ายจะต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักความเสมอภาคเท่าเทียมกันตามวิถีประชาธิปไตยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 069 ซึ่งสอดคล้องกับเสรีพงศ์พิศ 2548 อธิบายไว้คือสมาชิกไม่เท่าเทียมกันทำให้บางคนบางกลุ่มข่มคนอื่นองค์กรอื่นบางคนเข้ากลุ่มแล้วกลุ่มแตกวงแตกเพราะไปครอบงำคนอื่นหรือยึดถือความคิดตนเองเป็นหลักไม่ฟังใครการครอบงำบางองค์กรมีเงินมากกว่ามีผลงานมากกว่ามีอิทธิพลมากกว่าอาจจะครอบงำเครือข่ายและแสดงความคิดเห็นที่ข่มคนอื่นตลอดเวลาแบบนี้สมาชิกเริ่มเบื่อไม่อยากร่วมวงไพบูลย์ด้วยความแตกต่างในหมู่สมาชิกมากเกินไปเช่นสมาชิกที่อยู่ในเมืองกับสมาชิกที่อยู่ในชนบททางไกลการคมนาคมการสื่อสารในชนบทลำบากกว่าในเมืองประเทศร่ำรวยและประเทศยากจนการใช้ทรัพยากร

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ไม่ได้ใช้โดยเจตนาหรืออะไรก็ได้แต่อาจเป็นปัญหามาได้ การแข่งขันระหว่างเครือข่ายหมายความว่าเครือข่ายอื่นที่คล้ายกันเกิดขึ้นและแข่งขันเพราะมีวาระและประเด็นเรื่องการทำงานที่คล้ายกันหรือเหลื่อมกัน เครือข่ายอาจได้รับผลกระทบเพราะอีกเครือข่ายหน้าหนามากกว่าและสามารถครอบงำและจุดดั่งสมาชิกจากเครือข่ายอื่นมาเป็นเครือข่ายของตน ๑๐ การแทรกแซงขององค์กรผู้ให้ทุนเรื่องนี้เกิดขึ้นได้ถ้าหากผู้ให้ทุนมี	ซึ่งทุกตัวบ่งชี้เป็นปัจจัยสำคัญต่อการบริหารเครือข่ายแบบมีส่วนร่วม โดยเฉพาะตัวบ่งชี้คณะกรรมการบริหารเครือข่ายจะต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักความเสมอภาคเท่าเทียมกันตามวิถีประชาธิปไตยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 069 ซึ่งสอดคล้องกับเสรีพงศ์พิศ 2548 อธิบายไว้คือสมาชิกไม่เท่าเทียมกันทำให้บางคนบางกลุ่มข่มคนอื่นองค์กรอื่นบางคนเข้ากลุ่มแล้วกลุ่มแตกวงแตกเพราะไปครอบงำคนอื่นหรือยึดถือความคิดตนเองเป็นหลักไม่ฟังใครการครอบงำบางองค์กรมีเงินมากกว่ามีผลงานมากกว่ามีอิทธิพลมากกว่าอาจจะครอบงำเครือข่ายและแสดงความคิดเห็นที่ข่มคนอื่นตลอดเวลาแบบนี้สมาชิกเริ่มเบื่อไม่อยากร่วมวงไปเลยด้วยมีความแตกต่างในหมู่สมาชิกมากเกินไปเช่นสมาชิกที่อยู่ในเมืองกับสมาชิกที่อยู่ในชนบทห่างไกลการคมนาคมการสื่อสารในชนบทลำบากกว่าในเมืองประเทศร่ำรวยและประเทศยากจนการใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อประโยชน์ของตนเอง สมาชิกบางคนมีโอกาสมากกว่ามีอำนาจมากกว่าอาจจะใช้ความเป็นเครือข่ายเพื่อประโยชน์ของตนเองมากกว่าเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมหรืออาจใช้ทรัพยากรส่วนรวมของเครือข่ายเพื่อประโยชน์ของตนเองการแข่งขันระหว่างเครือข่ายหมายความว่าเครือข่ายอื่นที่คล้ายกันเกิดขึ้นและเกิดการแข่งขันเพราะการทำงานที่คล้ายกันหรือเหลื่อมกันเครือข่ายก็อาจได้รับผลกระทบการแทรกแซงขององค์กรผู้ให้ทุนเรื่องนี้เกิดขึ้นได้ถ้าหากผู้ให้ทุนมีเงินในไข่มากและถือสิทธิ์การให้ทุนแทรกแซงการทำงานของเครือข่าย 8 ความแตกต่างการบริหารเครือข่ายแบบมีส่วนร่วมคณะกรรมการบริหารเครือข่ายต้องให้เกียรติและยอม
ที่มีความสามารถและมีวิสัยทัศน์๒๕แนวคิดชุมชนกับการพัฒนาการท่องเที่ยวในการพัฒนาศักยภาพชุมชนนั้นมีภาคส่วนต่างๆเข้ามาเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีบทบาทหลากหลายภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยตรงหรือภาควิชาการทั้งสถาบันการศึกษาและองค์กรพัฒนาเอกชนหรือ NGOs ต่างๆเข้ามาเกี่ยวข้องมากมายการมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมากมายหลากหลายเช่นนี้ทำให้ทิศทางในการพัฒนาที่มีความหลากหลายแตกต่างไปตามภารกิจหรือแนวทางของแต่ละหน่วยงาน	เองอยู่ตรงไหนของการท่องเที่ยว 2)ชุมชนไม่ว่าจะเข้ามามีส่วนร่วมอย่างไรสิ่งที่สำคัญที่สุดในการก้าวข้ามปัจจัยท้าทายทั้ง 2 ประการนั้นได้คือการพัฒนาศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นให้มีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการเข้ามามีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นการทำขึ้นข้อดีและข้อเสียของการท่องเที่ยวการบริหารจัดการและการเพิ่มมูลค่าทรัพยากรท้องถิ่น การเป็นเจ้าบ้านที่ดีการเล็งเห็นถึงโอกาสในการเชื่อมโยงชุมชนกับการท่องเที่ยวเป็นต้นในการพัฒนาศักยภาพชุมชนนั้นมีภาคส่วนต่างๆเข้ามาเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีบทบาทหลากหลายภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยตรงหรือภาควิชาการทั้งสถาบันการศึกษาและองค์กรพัฒนาเอกชนหรือ NGOs ต่างๆเข้ามาเกี่ยวข้องมากมายการมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมากมายหลากหลายเช่นนี้ทำให้ทิศทางในการพัฒนาที่มีความหลากหลายแตกต่างไปตามภารกิจหรือแนวทางของแต่ละหน่วยงาน ดังนั้นภาคส่วนต่างๆโดยเฉพาะภาคประชาชนจึงจำเป็นต้องหันหน้าเข้ามา"ร่วมคิดร่วมวางแผนร่วมปฏิบัติร่วมรับผิดชอบและร่วมรับผลประโยชน์"สอดคล้องกับการจำแนกลักษณะหรือมิติของการมีส่วนร่วมตามแนวคิดของ Cohen and Uphoff (Cohen and Uphoff , 1980)ทำให้เกิดทิศทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบที่จะเกิดประโยชน์กับชุมชนท้องถิ่นสูงสุดเพื่อให้ทุกฝ่ายได้ร่วมกันขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์เพราะเมื่อทุกฝ่ายได้เข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ต้นเมื่อเกิดผลประโยชน์หรือผลเสียทุกฝ่ายจะได้ร่วมกันรับผิดชอบและร่วมรับผลประโยชน์ในระยะยาวร่วมกันการร่วมคิดร่วมวางแผนเพื่อให้เกิดทิศทางการทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาศักยภาพชุมชนให้สามารถเก็บเกี่ยวผลประโยชน์

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ดังนั้นภาคส่วนต่างๆ โดยเฉพาะภาคประชาชนจึงจำเป็นต้องหันหน้าเข้ามาร่วมคิดร่วมวางแผนร่วมปฏิบัติร่วมรับผิดชอบและร่วมรับผลประโยชน์ทำให้เกิดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบที่จะเกิดประโยชน์กับชุมชนท้องถิ่นสูงสุดเพื่อให้ทุกฝ่ายได้ร่วมกันขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ เพราะเมื่อทุกฝ่ายได้เข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ต้นเมื่อเกิดผลประโยชน์หรือผลเสียทุกฝ่ายจะได้ร่วมกันรับผิดชอบและร่วมรับผลประโยชน์ในระยะยาวร่วมกันการร่วมคิดร่วมวางแผน	แต่ความท้าทายที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบันที่ทำให้ชุมชนไม่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวมี 2 ปัจจัยหลักคือ 1) ชุมชนไม่เข้าใจว่าจะเข้ามามีส่วนร่วมทำไม่เพื่อประโยชน์ใดตนเองอยู่ตรงไหนของการท่องเที่ยว 2) ชุมชนไม่รู้ว่าเข้ามามีส่วนร่วมอย่างไรสิ่งที่สำคัญที่สุดในการก้าวข้ามปัจจัยท้าทายทั้ง 2 ประการนั้นได้คือการพัฒนาศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นให้มีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการเข้ามามีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นการรู้เท่าทันข้อดีและข้อเสียของการท่องเที่ยวการบริหารจัดการและการเพิ่มมูลค่าทรัพยากรท้องถิ่นการเป็นเจ้าบ้านที่ดีการเล็งเห็นถึงโอกาสในการเชื่อมโยงชุมชนกับการท่องเที่ยวเป็นต้นในการพัฒนาศักยภาพชุมชนนั้นมีภาคส่วนต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีบทบาทหลากหลายภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยตรงหรือภาควิชาการทั้งสถาบันการศึกษาและองค์กรพัฒนาเอกชนหรือ NGOs ต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้องมากมายการมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมากมายหลากหลายเช่นนี้ทำให้เกิดทิศทางการพัฒนามีความหลากหลายแตกต่างไปตามภารกิจหรือแนวทางของแต่ละหน่วยงานดังนั้นภาคส่วนต่างๆ โดยเฉพาะภาคประชาชนจึงจำเป็นต้องหันหน้าเข้ามา"ร่วมคิดร่วมวางแผนร่วมปฏิบัติร่วมรับผิดชอบและร่วมรับผลประโยชน์"สอดคล้องกับการจำแนกลักษณะหรือมิติของการมีส่วนร่วมตามแนวคิดของ Cohen and Uphoff (Cohen and Uphoff, 1980) ทำให้เกิดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบที่จะเกิดประโยชน์กับชุมชนท้องถิ่นสูงสุดเพื่อให้ทุกฝ่ายได้ร่วมกันขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ เพราะเมื่อทุกฝ่ายได้เข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ต้นเมื่อเกิดผลประโยชน์
เพื่อให้เกิดทิศทางการทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาศักยภาพชุมชนให้สามารถเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวได้จึงก่อให้เกิดแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืนพศ ๒๕๕๒-๒๕๖๓ CBT Thailand จัดทำขึ้นโดยคณะกรรมการการท่องเที่ยวโดยชุมชนภายใต้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติททชซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้วเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ โดยมีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นประธานและองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนองค์การมหาชนหรืออพทเป็น	เองได้อาที่มีกรอบพยายายถิ่นไปหางานทำที่กรุงโดเกียวริงเป็นเมืองหลวงของประเทศญี่ปุ่นทำให้เมืองชนบทของประเทศญี่ปุ่นได้รับผลกระทบจากปัญหาดังกล่าวส่งผลทำให้เมืองในชนบทขาดคนที่มีความสามารถในการพัฒนาเมืองให้เกิดความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นประเทศญี่ปุ่นจึงได้นำแนวคิดการสร้างเมืองท่องเที่ยวต้นแบบมาใช้กับภูมิภาคต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นซึ่งแนวคิดดังกล่าวได้ถูกนำมาใช้กับชุมชนหลายแห่งของประเทศอาทิชุมชนสระเเคะเมืองทะกะชิมะจังหวัดชิกะงะซึ่งมีจุดเด่นด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 2013 การพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างความยั่งยืนให้แก่ท้องถิ่นเนื่องจากเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่เน้นผลประโยชน์เพื่อชุมชนเป็นหลักโดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนาอาทิประเทศไทยพมพีระวีโรจน์รุ่งสัดย 2556 1 ที่ได้มีการสนับสนุนและส่งเสริมการสร้างควมยั่งยืนให้กับท้องถิ่นซึ่งภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐภาคเอกชนและชุมชนฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีการร่วมมือกันในการร่วมจัดทำแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืนพศ 2559-2563 CBT Thailand จัดทำขึ้นโดยคณะกรรมการการท่องเที่ยวโดยชุมชนภายใต้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติททชซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้วเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2560 โดยมีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นประธานและองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนองค์การมหาชนหรืออพทเป็นฝ่าย 260 ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม ธันวาคม 2563 วารสารธุรกิจปริทัศน์ Volume 12 Number 2 July December 2020 Business Review เลขานุการเพื่อประสานงานในการทำงานกับภาคีทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ฝ่ายเลขานุการเพื่อประสานการทำงานกับภาคีทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโดยชุมชนดังกล่าวจึงถือเป็นแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวฉบับแรกของประเทศไทยที่มุ่งเน้นการพัฒนาในระดับชุมชนเป็นหลักเพื่อให้เกิดการกระจายประโยชน์จากการท่องเที่ยวไปสู่เศรษฐกิจฐานรากอย่างแท้จริงโดยมีวิสัยทัศน์ว่าการท่องเที่ยวโดยชุมชนของไทยองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน๒๕๖๑พัฒนาสู่สากลอย่างมีเอกภาพบนฐานการรักษาและจัดการทรัพยากรชุมชนอย่างยั่งยืน	แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืนพศ 2559 2563 CBT Thailand ขึ้นโดยคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยวโดยชุมชนภายใต้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติททชซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้วเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2560 โดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นประธานและองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนองค์การมหาชนหรือททชเป็นฝ่ายเลขานุการเพื่อประสานการทำงานกับภาคีทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโดยชุมชนดังกล่าวจึงถือเป็นแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวฉบับแรกของประเทศไทยที่มุ่งเน้นการพัฒนาในระดับชุมชนเป็นหลักเพื่อให้เกิดการกระจายประโยชน์จากการท่องเที่ยวไปสู่เศรษฐกิจฐานรากอย่างแท้จริงโดยมีวิสัยทัศน์ว่าการท่องเที่ยวโดยชุมชนของไทยพัฒนาสู่ 1 บทบาทการกำหนดทิศทางของการท่องเที่ยวชุมชน 2 บทบาทการเสริมสร้างแหล่งท่องเที่ยว 6 บทบาทการสร้างและพัฒนาระบบบริการการท่องเที่ยวชุมชนที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชน 5 บทบาทการพัฒนาศักยภาพประชาชนในท้องถิ่นให้บริการทางการท่องเที่ยว 4 บทบาทการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้มีคุณภาพและยั่งยืน 3 บทบาทการสร้างงานและการสร้างรายได้ให้กับชุมชนบทบาทการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยอภทวสารมาหาจพาคศรสปที่ 11 ฉบับที่ 1 มกราคมมิถุนายนพศ 2563 11 สากลอย่างมีเอกภาพบนฐานการรักษาและจัดการทรัพยากรชุมชนอย่างยั่งยืนสู่ชุมชนแห่งความสุของค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนองค์การมหาชน 2562 ดังนั้นการท่องเที่ยวชุมชนจึงมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาประเทศโดยเกิดการสร้างงานสร้างอาชีพสร้างรายได้และส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างยั่งยืนเกิดการร่วมมือกันระหว่างองค์กรต่างๆเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาโดยมุ่งเน้น
๖๑๒๕๑ศักยภาพของชุมชนความหมายของศักยภาพชุมชนมีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่านได้แก่ศักยภาพหมายถึงภาวะแฝงอำนาจหรือคุณสมบัติที่มีแฝงอยู่ในสิ่งต่างๆอาจทำให้พัฒนาหรือให้ปรากฏเป็นสิ่งที่ประจักษ์ได้ 42 ๔๔พทนม๑๙๙๓๔๕กล่าวไว้ว่าชุมชนจะเข้มแข็งและมีศักยภาพได้นั้นเพราะคนในชุมชนมีน้ำใจมีจิตสำนึกสาธารณะมีความกระตือรือร้นมีบรรทัดฐานของการพึ่งพาอาศัยกันมีเครือข่ายของการทำให้สังคมมาติดต่อสัมพันธ์กันในเรื่องเกี่ยวกับชุมชนมีสถานภาพทาง	ทำให้ประเทศด้าลกลายมาเป็นต้นแบบหนึ่งของการพัฒนาประเทศที่อาศัยการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศเมื่อพิจารณาถึงปัญหาข้อจำกัดและโอกาสในการพัฒนาแล้วการพัฒนาที่ถูกต้องและเหมาะสมควรจะมุ่งเน้นการพัฒนาเพื่อให้เกิดผลประโยชน์กับคนส่วนใหญ่ของประเทศนั้นคือจะต้องส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งจนสามารถช่วยเหลือตนเองได้อย่างยั่งยืนต่อไป(ธเนศศรีวิชัยลำพันธ์, 2556)สำหรับโครงการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาศักยภาพของชุมชนสวายจิกตำบลสวายจิกอำเภอเมืองจังหวัดบุรีรัมย์เพื่อพัฒนาศักยภาพของชุมชนสวายจิกในเขตตำบลสวายจิกอำเภอเมืองจังหวัดบุรีรัมย์และเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพของชุมชนสวายจิกโดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนตำบลสวายจิกจังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งผลที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้จะนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่และนำผลการวิจัยไปต่อยอดในการพัฒนาศักยภาพของชุมชนสวายจิกต่อไปวัตถุประสงค์การวิจัย 1 .เพื่อศึกษาศักยภาพของชุมชนสวายจิกในเขตตำบลสวายจิกอำเภอเมืองจังหวัดบุรีรัมย์ 2 .เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพของชุมชนสวายจิกโดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนตำบลสวายจิกจังหวัดบุรีรัมย์แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับศักยภาพของชุมชนพัทนัม(Putnam . 1993 : 15)กล่าวว่าชุมชนจะเข้มแข็งและมีศักยภาพได้นั้นเพราะคนในชุมชนมีน้ำใจมีจิตสำนึกสาธารณะมีความกระตือรือร้นเป็นบรรทัดฐานของการพึ่งพาอาศัยกันมีเครือข่ายของการทำให้สังคมมาติดต่อสัมพันธ์กันในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชุมชนมีสถานภาพกายภาพของชุมชนที่เหมาะสม

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
กายภาพของชุมชนที่เหมาะสมและสมาชิกมีส่วนร่วมในงานสาธารณะของชุมชนจิตอาสา 44 ๔๖ให้ความหมายศักยภาพของชุมชนหมายถึงขีดความสามารถของชุมชนในอันที่จะตอบสนองความต้องการและแก้ไขสภาพปัญหาของคนส่วนใหญ่ในชุมชนรวมทั้งความสามารถของชุมชนในการประสานความร่วมมือในการดำเนินงานกับคนภายนอกชุมชนและเดียวกันก็ดำเนินการแก้ไขปัญหามาจากภายนอกชุมชนทั้งนี้ด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อความปกติสุขในการอยู่ร่วมกันของคนในชุมชนองค์ประกอบที่	กันมีเครือข่ายของการทำให้สังคมมาติดต่อสัมพันธ์กันในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชุมชนมีสถานภาพกายภาพของชุมชนที่เหมาะสมและสมาชิกมีส่วนร่วมในงานสาธารณะสุขของชุมชนจิตอาสา(2544)ให้ความหมายศักยภาพของชุมชนหมายถึงขีดความสามารถของชุมชนอันที่จะตอบสนองความต้องการและแก้ไขสภาพปัญหาของคนส่วนใหญ่ในชุมชนรวมทั้งความสามารถของชุมชนในการประสานความร่วมมือในการดำเนินงานกับคนภายนอกชุมชนและเดียวกันก็ดำเนินการแก้ไขปัญหามาจากภายนอกชุมชนทางนี้ด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อความปกติสุขในการอยู่ร่วมกันของคนในชุมชนองค์ประกอบที่จะทำให้ชุมชนเกิดศักยภาพในการดำเนินงานใด ๆ นั้นได้แก่โครงสร้างประชากรและระบบการปกครองอาชีพและระบบการผลิตความสามารถของชุมชนในการจัดการภายในชุมชนเช่นการใช้ระบบเครือข่ายในระบบคัดเลือกผู้นำการใช้ระบบศาลเดาศาลแก้ทำหน้าที่พิจารณาดีและแก้ไขข้อขัดแย้งหรือกรณีพิพาทในชุมชนแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาและการพัฒนาที่ยั่งยืนคำว่า"พัฒนา"ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานมีความหมายว่าการทำให้เจริญ(เติบโตงอกงาม)ส่วนคำว่ายั่งยืนมีความหมายว่ายั่งยืนอยู่ยาวนานรวมความแล้วการพัฒนาที่ยั่งยืนจึงหมายถึงการทำให้เกิดความเจริญแก่สิ่งใดก็ตามที่เราต้องการจะพัฒนาให้เติบโตงอกงามอย่างยาวนานที่สุดความหมายของการพัฒนาที่เชื่อมโยงร้อยรัดกับความยั่งยืนได้มีการนำเสนอไว้ดังนี้การพัฒนามาหมายถึงกระบวนการที่ช่วยให้คนมีโอกาสในการที่จะปรับปรุงตนเองและพัฒนาศักยภาพให้สามารถมีชีวิตที่มีคุณภาพสร้างเสริมชีวิตและมีความสุขและมีศักดิ์ศรีการพัฒนาจะต้องมีความยั่งยืนจะต้องเกิดจากวารสารสหวิทยาการจัดการคณะวิทยา
องค์ความรู้ในเรื่องความเข้มแข็งของชุมชนจากปรากฏการณ์ที่ทฤษฎีฐานรากกรุงเทพมหานครสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย๒๕๓๕๖๖จะภาคีสหภาพของชุมชนในด้านทัศนศาสตร์สหวิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารมหาวิทยาลัยขอนแก่น๒๕๔๔๗อนุชาติพงษ์สวัสดิ์และอรทัยอาจอำนาจการพัฒนาเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตและสังคมไทยกรุงเทพมหานครสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย๒๕๓๙หน้า๕๗	สู่ทฤษฎีฐานรากกรุงเทพฯเอกสารประกอบการสัมมนาองค์ความรู้ความเข้มแข็งของชุมชนบทสนทนาพิเศษชาติ 2547 ปัจจัยด้านสมาชิกที่มีผลต่อความเข้มแข็งขององค์กรการเงินชุมชนอำเภอป่าหน่วจังหวัดชัยภูมิขอนแก่นวิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยขอนแก่นเสรีพงศ์พิศ 2536 วัฒนธรรมพื้นบ้านรากฐานพัฒนากรุงเทพฯภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบทเล่ม 2 หน้า 35 61 467474 อนุชาติพงษ์สวัสดิ์และอรทัยอาจอำนาจ 2541 การพัฒนาเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตและสังคมไทยกรุงเทพมหานครสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยอุทัยดลยเกษมและอรศรีงามวิทยายุทธ 2540 ระบบการศึกษาที่ชุมชนรอบคอบคิดและเสนอเพื่อการวิจัยกรุงเทพฯสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย 73 วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามวรมปีที่ 4 ฉบับที่ 2 พฤษภาคมสิงหาคม 2553 Rajabhat Maha Sarakham University Journal RMUJ 4 2 May August 2010 อุทัยดลยเกษมเครือข่ายองค์กรชุมชนที่เข้มแข็งกรุงเทพฯโอเดียนสโตร์ 2530 เอกกมลอ่อนศรีปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่ายองค์กรชุมชนกรุงเทพฯวิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตเทคโนโลยีการบริหารสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2544 Bovee Courtland L and Orther 1993 Manage

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
และกิจกรรมมีหลากหลายมากขึ้น๓จำนวนองค์กรที่เกี่ยวข้องมีมากขึ้น บัณฑิตอาสาและวิทยานิพนธ์ของศูนย์ฯ 49 ๕๑กล่าวถึงตัวชี้วัดของความเข้มแข็งหรือศักยภาพของชุมชนได้แก่องค์ความรู้ภูมิปัญญาซึ่งรวมถึงระบบข้อมูลข่าวสารวิชาการศึกษาค้นคว้าวิจัยที่ทันต่อความเคลื่อนไหวการเปลี่ยนแปลงโดยเน้นให้เกิดองค์ความรู้ทั้งในระดับปัจเจกบุคคลครอบครัวชุมชนและสถาบันทางสังคมตลอดจนองค์ความรู้ที่สามารถนำมาใช้ในกระบวนการพัฒนาทั้งในระดับตำบลหมู่บ้านชุมชนและ	อย่างตามระยะเวลาสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับศักยภาพและการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนของอนุชาและอรทัยอาว(2539)ที่กล่าวไว้ว่า ศักยภาพและการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนว่าการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มคนตั้งแต่เรื่องของการจัดสำนึกความรู้ทักษะไปจนถึงการจัดการรวมกลุ่มที่ทำให้เกิดพลังต่อรองในการแก้ปัญหาทางชนิตและการที่กลุ่มจะเข้มแข็งหรือไม่ต้องพิจารณาถึงด้านทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรอื่นๆของชุมชนด้วยศักยภาพในการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มทอผ้าไหมบ้านสังข์หมู่ที่ 6 ตำบลบึงนครอำเภอธวัชบุรีจังหวัดร้อยเอ็ดด้านการนำกล่าวคือประธานกลุ่มทอผ้าไหมบ้านสังข์หมู่ที่ 6 ตำบลบึงนครอำเภอธวัชบุรีจังหวัดร้อยเอ็ดเป็นผู้สั่งการให้สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจมาทำงานหน้า 9 วารสารวิชาการวิจัยและนวัตกรรมสังคมศาสตร์ปริทัศน์ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2566 โดยมีการแบ่งหน้าที่ให้สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนทำงานทั้งชายและหญิงแบ่งงานกันทำประธานกลุ่มวิสาหกิจต้องเป็นคนเรียกประชุมสมาชิกภายในกลุ่มวิสาหกิจเพื่อปรึกษากัน มีการอธิบายความต้องการให้สมาชิกกลุ่มเข้าใจและแบ่งหน้าที่ให้แก่สมาชิกในกลุ่มทำงานตามหน้าที่ที่ประธานกลุ่มได้มอบหมายให้นั่นเองซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับความเข้มแข็งหรือศักยภาพของชุมชนของบัณฑิตอาสาและวิทยานิพนธ์ของศูนย์ฯ, (2553)ที่กล่าวไว้ว่าตัวชี้วัดของความเข้มแข็งหรือศักยภาพของชุมชนได้แก่ 1 .องค์ความรู้ภูมิปัญญาซึ่งรวมถึงระบบข้อมูลข่าวสารวิชาการศึกษาค้นคว้าวิจัยที่ทันต่อความเคลื่อนไหวการเปลี่ยนแปลงโดยเน้นให้เกิดองค์ความรู้ทั้งในระดับปัจเจกบุคคลครอบครัวชุมชน
ที่มีความรุ่งเรืองถึง๓เมืองได้แก่เมืองพระรถเมืองศรีพลและเมืองพญาเร โดยอาณาเขตของ๓เมืองนี้รวมกันเป็นจังหวัดชลบุรีในปัจจุบันที่ตั้งและอาณาเขตจังหวัดชลบุรีตั้งอยู่ในภาคตะวันออกของประเทศไทยหรือริมฝั่งทะเลตะวันออกของอ่าวไทยประมาณเส้นรุ้งที่๑๒องศา๓๐ลิปดาถึง๑๓องศา๔๓ลิปดาเหนือและเส้นแวงที่๑๐๐องศา๔๕ลิปดาถึง๑๐๑องศา๔๕ลิปดาตะวันออกกระยะทางจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข๔ถนนสายบางนาตราดรวมระยะทางประมาณ	มณฑลเมืองปราจีนต่อเมื่อโอนหัวเมืองในกรมท่ามาขึ้นกระทรวงมหาดไทยจึงย้ายที่ทำการมณฑลลงมาตั้งที่เมืองฉะเชิงเทราเพราะขยายอาณาเขตมณฑลต่อไปทางชายทะเลรวมเมืองพนัสนิคม เมืองชลบุรีและเมืองบางละมุงเพิ่มให้อีก 3 รวมเป็น 7 เมืองด้วยกันแต่คงเรียกชื่อว่ามณฑลปราจีนอยู่ตามเดิม"ต่อมาในสมัยหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองปีพ.ศ. 2475 มีการเปลี่ยนแปลงรูปการปกครองประเทศครั้งใหญ่โดยพระราชบัญญัติระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรสยามพ.ศ. 2476 ระบบมณฑลเทศาภิบาลถูกยกเลิกทำให้จังหวัดกลายเป็นหน่วยการปกครองส่วนภูมิภาคระดับสูงสุดต่อเมืองพนัสนิคมยุบเป็นอำเภอพนัสนิคมก่อนที่จะแยกออกเป็นอำเภอพานทองอำเภอบ่อทองอำเภอนนทบุรีอำเภอเกาะจันทร์และบางตำบลของอำเภอบ้านบึงเมืองบางละมุงยุบเป็นอำเภอบางละมุงก่อนที่จะแยกออกเป็นอำเภอศรีราชา,อำเภอสัตหีบและเมืองชลบุรีเป็นเมืองศูนย์กลางจังหวัดและได้แยกออกเป็นอำเภอบ้านบึงภูมิศาสตร์.ที่ตั้งและอาณาเขต. จังหวัดชลบุรีตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกของประเทศไทยหรือชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกของอ่าวไทยอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 12 องศา 30 ลิปดาถึง 13 องศา 43 ลิปดาเหนือและเส้นแวงที่ 100 องศา 45 ลิปดาถึง 101 องศา 45 ลิปดาตะวันออกและมีอาณาเขตจรดจังหวัดข้างเคียงเรียงตามเข็มนาฬิกาดังนี้ภูมิประเทศ. จังหวัดชลบุรีมีภูเขาทอดอยู่เกือบกลางของจังหวัดเป็นแนวยาวจากทิศตะวันตกเฉียงเหนือไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสลับเนินเขาและที่ราบชายฝั่งทะเลดอนเหนือเป็นที่ราบเหมาะแก่การกสิกรรมทิศตะวันออกและทิศใต้เดิมเป็นป่าเขาพื้นที่ลุ่มดอนแต่ปัจจุบันเปลี่ยนสภาพจากป่า

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
พบว่าชมรมนำเที่ยวพื้นบ้านสลักคอกมีการจัดการการท่องเที่ยวโดยชมรมในรูปแบบสหกรณ์สมาชิกซึ่งเป็นคนในชุมชนซื้อหุ้นและได้รับเงินปันผลรายปีจากสัดส่วนร้อยละ๓๕จากรายได้ทั้งหมดของกิจกรรมพายเรือคายัคนั่งเรือมาดและนั่งเรือมาดพร้อมรับประทานอาหารค่ำและร้อยละ๖๕จัดสรรเพื่อการบริหารการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติการสาธารณสุขประโยชน์และการจัดสวัสดิการสังคมศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวโดยชมรมคณะกรรมการบริหารชมรมเป็นกลุ่มผู้นำในชุมชนมีผู้จัดการชมรมทำหน้าที่ดูแลการท่องเที่ยวแทน	โดยชมรมจัดการการท่องเที่ยวชมรมนี้เวดแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาชุมชนชายฝั่งชายแดนภาคตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาตามแหล่งมรดกโลกอำเภอเมืองจังหวัดตราด 166 วารสารเศรษฐศาสตร์การเมืองบูรพาปีที่ 7 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม ธันวาคม พศ 2562 Burapha Journal of Political Economy Vol 7 No 2 2019 ผลการดำเนินงานดำเนินการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวโดยชมรมและพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวโดยชมรมโดยชมรมผลการศึกษาพบว่าชมรมนำเที่ยวสลักคอกมีการจัดการการท่องเที่ยวโดยชมรมในรูปแบบสหกรณ์สมาชิกซึ่งเป็นคนในชุมชนซื้อหุ้นและได้รับเงินปันผลรายปีจากสัดส่วนร้อยละ 35 จากรายได้ทั้งหมดของกิจกรรมพายเรือคายัคนั่งเรือมาดพร้อมรับประทานอาหารค่ำและร้อยละ 65 จัดเพื่อการบริหารงานการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติการสาธารณสุขประโยชน์และการจัดสวัสดิการสังคมศักยภาพของการท่องเที่ยวโดยชมรมโดยนักวิจัยได้ร่วมดำเนินการจัดการท่องเที่ยวได้แก่กิจกรรมพัฒนาการบริหารจัดการชมรมการตลาดจัดการที่พักชมรมและการกระตุ้นจิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อมแก่ชุมชนแต่ผลการศึกษาพบว่าตามแหล่งมรดกโลกยังไม่ได้มีการจัดการท่องเที่ยวในลักษณะของระบบสหกรณ์ในการซื้อหุ้นและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการชมรมโดยของตำบลแหลมกลัดทำงานในรูปแบบของคณะกรรมการชมรมและดำเนินงานอย่างหลวมๆนอกจากนี้ผลการศึกษาถึงความสอดคล้องกับงานของวรรณิพฤตถาวรและคณะ 2551 ที่ได้ศึกษาเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนในเรื่องของการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆในชุมชนในการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมทั้งภาครัฐและภาคประชาชนเป็นต้นจากผลการศึกษาและทฤษฎีพบว่าในงานวิจัยชิ้นนี้สามารถสังเคราะห์ตัวแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวชมรมเชิงนิเวศ
สมาชิกชมรมชมรมชาตคนรุ่นใหม่เข้ามาเรียนรู้การจัดการท่องเที่ยวหน่วยงานภายนอกให้การสนับสนุนการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและการขยายตัวการพัฒนาเกาะช้างส่งผลกระทบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชน๕๓ทิพย์สุดาพจนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวโดยชมรมเพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนวิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาพัฒนศึกษาศาสตร์วิชาพื้นฐานการศึกษามัธยมศึกษาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร๒๕๕๖	การท่องเที่ยวนั้นควรที่จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความต่อเนื่องนอกจากกิจกรรมอาหารในแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะตั้งเป็นฐานกิจกรรมแล้วร้านอาหารในพื้นที่ท่องเที่ยวก็สามารถถ่ายทอดความรู้ของวัฒนธรรมอาหารไทยมุสลิมได้โดยการอธิบายให้ความรู้ต้อนรับระหว่างทำอาหารให้กับนักท่องเที่ยวหรือให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการทำอาหารเป็นต้นการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้วัฒนธรรมอาหารไทยมุสลิมวรรณวิชรกุลชัยนพรจันทร์นาซู 139 วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากรปีที่ 16 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม 2561 ธันวาคม 2561 กิตติกรรมประกาศขอขอบคุณสำนักกรรมการการวิจัยแห่งชาติขอขอบคุณทุนอุดหนุนการวิจัยเอกสารอ้างอิงกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 2559 ภาวะเศรษฐกิจท่องเที่ยวฉบับที่ 6 ดศรค 2559 ชลดาแสงมณีศิริสาธิตกิจ 2555 การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวตลาดน้ำภาคใต้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนวิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาพัฒนศึกษาศาสตร์วิชาพื้นฐานการศึกษามัธยมศึกษาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากรทิพย์สุดาพจน 2556 การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวโดยชมรมเพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนวิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาพัฒนศึกษาศาสตร์วิชาพื้นฐานการศึกษามัธยมศึกษาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากรแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบสองพศ 25602564 เข้าถึงเมื่อ 18 เมษายน 2560 สืบค้นจาก http://www.ldd.go.th/www/files/78292pdf บุญยสฤษฎ์อนุเกศ 2559

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
๗๓ วุฒิชชาติสุนทรสมัยและปิยะพรธรรมชาติ 52 ๕๔ ได้ศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสุขภาพของจังหวัดปราจีนบุรีเพื่อพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มชุมชนและตัวแทนที่เกี่ยวข้องได้แก่กลุ่มปลูกแผลแปรรูปสมุนไพรมีความสนใจและเข้าใจรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพชุมชนมีศักยภาพเพียงพอต่อการรวมกลุ่มในการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนโดย	วารสารสมาคมนักวิจัยปีที่ 21 ฉบับที่ 3 กันยายน ธันวาคม 2559 167 รูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสุขภาพของจังหวัดปราจีนบุรีเพื่อการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนอย่างยั่งยืน CommunityBased Healthy Tourism Patterns for Sustainable Development of CommunityBased Enterprise Networking in Prajinburi Province วุฒิชชาติสุนทรสมัย 1 และปิยะพรธรรมชาติ 2 Vuttichat Soonthonsonma1 and Piyaporn Thammachart2 บทคัดย่อ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสุขภาพในการพัฒนาเครือข่ายชุมชนของจังหวัดปราจีนบุรีและศึกษาระดับการสนับสนุนของภาครัฐและภาคเอกชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเครือข่ายชุมชนด้านการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสุขภาพของจังหวัดปราจีนบุรีรวมทั้งศึกษาและเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสุขภาพของจังหวัดปราจีนบุรีที่ส่งผลต่อการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนด้านการท่องเที่ยวชุมชนใช้การวิจัยแบบปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมโดยประชากรแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารวบรวมข้อมูลด้วยผู้แทนหน่วยงานภาครัฐด้านการท่องเที่ยวตัวแทนกลุ่มการท่องเที่ยวชุมชนตัวแทนชุมชนจำนวน 11 คน และนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวและร่วมทำกิจกรรมเชิงสุขภาพกับชุมชนในจังหวัดปราจีนบุรีจำนวน 22 คน ผลการศึกษาวิจัยพบว่ากลุ่มชุมชนและตัวแทนชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพได้แก่กลุ่มปลูกและแปรรูปสมุนไพรไทยมีความสนใจและเข้าใจในรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเป็นอย่างดีมีความรู้ด้านสมุนไพรและการบำบัดเพื่อสุขภาพรวมถึงชุมชนเองก็มีศักยภาพเพียงพอต่อการรวมกลุ่มในการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนด้านการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสุขภาพการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวดังกล่าวจำเป็น
ทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนเริ่มตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำซึ่งทำให้เกิดความเข้มแข็งด้านเครือข่ายและทำให้เกิดศักยภาพด้านการท่องเที่ยวชุมชนรวมถึงการเชื่อมโยงเครือข่ายของธุรกิจชุมชนอันนำมาซึ่งการพัฒนาเครือข่ายชุมชนอย่างยั่งยืนต่อไปยังรัฐบาลสภานิติบัญญัติและคณะ 53 ๕๔ ได้ศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวิทยาทพบว่าการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากแต่ด้านนี้การจัดการด้านทรัพยากรการท่องเที่ยววันวิทย์พท๒๓ การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและความสะอาด	ต่อความร่วมมือในการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนด้านการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสุขภาพ การจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและเอกชน โดยทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนเริ่มตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำซึ่งจะทำให้เกิดความเข้มแข็งด้านเครือข่ายและทำให้เกิดศักยภาพด้านการท่องเที่ยวชุมชน รวมถึงการเชื่อมโยงเครือข่ายของธุรกิจชุมชนอันนำมาซึ่งการพัฒนาเครือข่ายชุมชนอย่างยั่งยืนต่อไป คำสำคัญ การพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน การท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 1 รองศาสตราจารย์ประจำสาขาการตลาด คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา 2 อาจารย์ประจำสาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา 1 AssocProf in Marketing department Faculty of Management and Tourism Burapha University 2 Head of International Business department Faculty of Management and Tourism Burapha University วารสารสมาคมนักวิจัยปีที่ 21 ฉบับที่ 3 กันยายน ธันวาคม 2559 168 Abstract The purposes of this study were to analyze the managerial potentiality of health tourism communitybased enterprises for cluster development in Prachinburi to study government and private sectors supports to communitybased tourism enterprises participation for network development and to propose an appreciated communitybased health tourism of Prachinburi Mixed method through the Participative Action Research PAR was conducted 33 samples of community leader and representatives of local

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
พื้นที่ดินแดนสวรรค์ตะวันตกเพื่อเพิ่มศักยภาพประชาคมอาเซียนและเขตพื้นที่๕๗งค่าเกิดและคณะกรรมการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนบนฐานรากวิถีชีวิตชุมชนอย่างยั่งยืนของตำบลต้นตาลอำเภอสองพี่น้องจังหวัดสุพรรณบุรีรายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ๒๕๖๔หน้าบทคัดย่อ๔๘พระครูศรีสิทธิบัณฑิตและคณะมิติแห่งการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถีพุทธอย่างยั่งยืนในพื้นที่ดินแดนสวรรค์ตะวันตกเพื่อเพิ่มศักยภาพประชาคมอาเซียนและเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษวารสารพุทธอาเซียนศึกษา๒๐๒๕๖๔หน้า๗๐๘๕	วารสารพุทธอาเซียนศึกษา Buddhist ASEAN Studies Journal BASJ ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 กรกฎาคมธันวาคม 2564 หน้า 70 มิติแห่งการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถีพุทธอย่างยั่งยืนในพื้นที่ดินแดนสวรรค์ตะวันตกเพื่อเพิ่มศักยภาพประชาคมอาเซียนและเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ Dimension of sustainable religious tourism in Buddhist way In the Western Paradise to increase the potential of the ASEAN Community and special economic zones พระครูศรีสิทธิบัณฑิตถาวรวิมลกลยาณธมโม Phrakrusisithibandit กิตติมาตศิริไชย Kittamas Sirichai อรรถพล อัมวิไลวรรณ Attapon Imwilaiwan บทคัดย่อการศึกษาวิจัยเรื่องมิติแห่งการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถีพุทธอย่างยั่งยืนในพื้นที่ดินแดนสวรรค์ตะวันตกเพื่อเพิ่มศักยภาพประชาคมอาเซียนและเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1 เพื่อศึกษาสภาพการณ์ประเมินความเหมาะสมของพื้นที่และความต้องการในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถีพุทธอย่างยั่งยืนของพื้นที่ภาคตะวันตกกาญจนบุรีรองรับการเสริมสร้างเศรษฐกิจดิจิทัลยุค Thailand 40 2 เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถีพุทธอย่างยั่งยืนของพื้นที่ภาคตะวันตกกาญจนบุรีเพื่อสนองนโยบายการท่องเที่ยวและการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลและเพิ่มศักยภาพในด้านการท่องเที่ยวของประชาคมอาเซียนและเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ 3 เพื่อวิเคราะห์กระบวนการและผลลัพธ์ที่ได้จากการพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถีพุทธอย่างยั่งยืนของพื้นที่ภาคตะวันตกกาญจนบุรีดำเนินการวิจัยในรูปแบบการคณะพุทธศาสตรมหาวิทยาสยามราชภัฏนครราชสีมา Email Thawinsom mcuacth กองกิจการวิทยาเขตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Email
๗๕เศรษฐกิจพิเศษพบว่าด้านสิ่งที่ดึงดูดใจในการท่องเที่ยวป็นวัดที่มีสิ่งโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เป็นคุณค่าทางจิตใจคือพระพุทธเมตตาประชาไทยไตรโลกนาถคันธารารามอุบลรัตน์เป็นสิ่งที่จัดสร้างขึ้นตามแบบพระพุทธรูปองค์ที่อยู่บนเทือกเขามายี้นอายุกว่า๒๐๐๐ปีที่ถูกพายุพัดล้มทับตายไปให้กลับปรากฏให้เห็นอีกครั้งในประเทศไทยให้เกิดความร่มเย็นเป็นสุขและเพื่อแสดงถึงความมั่นคงของพุทธศาสนาใน	และส่วนเสริมแสดงให้เห็นว่าพื้นที่นี้มีศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์มรดกทางประวัติศาสตร์ของสงครามโลกครั้งที่สองในชาวลุนโดเป็นศักยภาพการท่องเที่ยวหลักที่เก็บไว้ด้วยศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์จึงเป็นเป้าหมายของนักท่องเที่ยวที่คาดว่าจะมาเยือนเมืองชาวลุนโดเพื่อที่จะนากลยุทธ์ที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ไปปฏิบัติได้จำเป็นต้องเป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำขององค์ประกอบการท่องเที่ยวเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการบริการขององค์ประกอบการท่องเที่ยว 4A ทั้งหมดจำเป็นต้องปรับปรุงการจัดการองค์ประกอบการท่องเที่ยว 4A ซึ่งรวมถึงสถานที่ท่องเที่ยวการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก Febby Salam et al 2018 ข้อเสนอแนะข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้ 1 ด้านสิ่งที่ดึงดูดใจในการท่องเที่ยววัดทิพย์สุคนธารามกาญจนบุรีเป็นวัดที่มีสิ่งโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เป็นคุณค่าทางจิตใจคือพระพุทธเมตตาประชาไทยไตรโลกนาถคันธารารามอุบลรัตน์เป็นสิ่งที่จัดสร้างขึ้นตามแบบพระพุทธรูปองค์ที่อยู่บนเทือกเขามายี้นอายุกว่า 2 000 ปีที่ถูกพายุพัดล้มทับตายไปให้กลับปรากฏให้เห็นอีกครั้งในประเทศไทยให้เกิดความร่มเย็นเป็นสุขและเพื่อแสดงถึงความมั่นคงของพุทธศาสนาในไทยพระพุทธเมตตาเป็นพระพุทธรูปวารสารพุทธอาเซียนศึกษา Buddhist ASEAN Studies Journal BASJ ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 กรกฎาคมธันวาคม 2564 หน้า 84 ปางของฝนเนื้อสารคดีใหญ่ที่สุดในไทยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ไทย๒ด้านการประชาสัมพันธ์และด้านดิจิทัลสิ่งที่สำคัญในการพัฒนาและการเพิ่มศักยภาพรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงศาสนาคือการประชาสัมพันธ์และด้านดิจิทัลจึงควรได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนโดยมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวโดยการสร้างความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างกระแสการตื่นตัวของนักท่องเที่ยวในเทศกาลต่างๆด้านการให้บริการและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยววัดที่พหุศาสนารามกาญจนบุรีเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถีพุทธที่ให้บริการ	วารสารพุทธอาเซียนศึกษา Buddhist ASEAN Studies Journal BASJ ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 กรกฎาคมธันวาคม 2564 หน้า 84 ปางขอฝนเนื้อสารวัดที่ใหญ่ที่สุดในไทยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญเพื่อการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวลำดับต้นๆของไทยในการดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่อไป 2 ด้านการประชาสัมพันธ์และด้านดิจิทัลการศึกษาพัฒนาแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถีพุทธอย่างยั่งยืนของพื้นที่ภาคตะวันตกวัดที่พหุศาสนารามกาญจนบุรีเพื่อสนองนโยบายการท่องเที่ยวและการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลและเพิ่มศักยภาพในด้านการท่องเที่ยวของประชาคมอาเซียนและเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษพบว่าสิ่งที่สำคัญในการพัฒนาและการเพิ่มศักยภาพรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงศาสนาคือการประชาสัมพันธ์และด้านดิจิทัลจึงควรได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนเพื่อให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุดของการท่องเที่ยว 3 ด้านการให้บริการและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยววัดที่พหุศาสนารามกาญจนบุรีเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาวิถีพุทธที่ให้บริการอย่างครบวงจรทั้งการเข้าถึงและรายละเอียดต่างๆสะดวกและปลอดภัยในการบริการนักท่องเที่ยวต้งทั้งนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีส่วนร่วมในการพัฒนาต่อไปเพื่อรองรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเอกสารอ้างอิงชาวเศรษฐกิจ 2564 แผนส่งเสริมการท่องเที่ยวสืบค้น 30 ตุลาคม 2563 จาก https://kmceximgoth.en/detail/economynews/20201012142942 ประชาชาติธุรกิจ 2564 ธุรกิจท่องเที่ยวสืบค้น 30 ตุลาคม 2563 จาก https://www.prachachat.net/tourism/news/489984 สัจจกรนิลกาญจน 2561 วัฒนธรรมความเชื่อกับการจัดการศรัทธาของชุมชนวารสารนาคบุตรปริทรรศน์มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 10 2 1220 วรปภาอารีราษฎร์ 2562 รูปแบบการประยุกต์
อย่างครบวงจรทั้งการเข้าถึงและรายละเอียดต่างๆสะดวกและปลอดภัยในการบริการนักท่องเที่ยวสายชลปัญญชิตและภูเบศวณิชชานนท์ 57 ๕๙ ได้ศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมของภาคใต้การพัฒนาเส้นทางและผลกระทบพบว่าประการที่หนึ่งการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมในภาคใต้มีรูปแบบเป็นการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐด้านการท่องเที่ยวเครือข่ายชุมชนและวัดโดยรูปแบบการท่องเที่ยวประเภทนี้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว	สะดวกเป็นต้นกลยุทธ์ที่ 2 ปรับปรุง/สร้างทำเทียบเรือให้ได้มาตรฐานโดยมีโครงการ/กิจกรรมที่ควรดำเนินการเช่นโครงการ 1 ตำบลลมน้ำ 1 ทำเทียบเรือมาตรฐานและโครงการปรับปรุงทำเทียบเรือวัดเป็นต้นกลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาระบบสารสนเทศการท่องเที่ยวและการเรียนรู้วัฒนธรรมประเพณีวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์โดยมีโครงการ/กิจกรรมที่ควรดำเนินการเช่นพิพิธภัณฑ์รามัญปทุมธานี, พิพิธภัณฑ์วัดเก่าแก่และมีประวัติความเป็นมาที่สำคัญ, โครงการจัดทำป้ายบอกทางป้ายบอกแหล่งที่ตั้งของวัด, โครงการจัดทำ/ปรับปรุงป้ายแสดงประวัติความเป็นมาของโบราณสถานในวัดโครงการจัดทำคู่มือการท่องเที่ยวของวัดโครงการพัฒนา/จัดทำ website วัดเป็นต้นกลยุทธ์ที่ 4 การเชื่อมโครงข่ายการสัญจรทางน้ำโดยมีโครงการ/กิจกรรมที่ควรดำเนินการเช่นโครงการเส้นทางการสัญจรทางน้ำ, โครงการท่องเที่ยวทางแม่น้ำเจ้าพระยาและโครงการท่องเที่ยวทางลัดคลองเป็นต้นสอดคล้องกับงานวิจัยของสายชลปัญญชิตและภูเบศวณิชชานนท์(2558 : 248)ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมของภาคใต้การพัฒนาเส้นทางและผลกระทบมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและกระบวนการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในภาคใต้ผลการศึกษาพบว่าการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมในภาคใต้มีรูปแบบเป็นการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐด้านการท่องเที่ยวเครือข่ายชุมชนและวัดโดยรูปแบบการท่องเที่ยวประเภทนี้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากที่สุดวารสารวิชาการสังคมมนุษยมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช 110 *ผู้ประสานงานหลัก(Corresponding Author) Potential Buddhist

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
๗๖ประกอบกับการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวของคนชุมชนอยู่ในระดับต่ำเนื่องจากประชาชนในชุมชนไม่ได้มีส่วนร่วมในทุกๆขั้นตอนของกระบวนการจัดการซึ่งจากการศึกษาพบว่ามิติด้านที่ขาดความยั่งยืนและควรได้รับการแก้ไขตามลำดับความเร่งด่วนคือมิติการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและด้านมิติการพัฒนาสังคมวัฒนธรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชนเกาะยอได้แก่ปัจจัยด้านผู้นำปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชุมชนปัจจัย	หรือไม่และปัจจัยใดที่ส่งผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชนเพื่อการพัฒนาแนวทางด้านการจัดการการท่องเที่ยวเพื่อสร้างความยั่งยืนด้านการท่องเที่ยวให้แก่ชุมชนเกาะยอจังหวัดสงขลาจนวิจัยเป็นเชิงคุณภาพใช้วิธีการศึกษาวิจัยโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างผู้ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงและมีบทบาทต่อการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเกาะยอในรูปแบบต่างๆได้แก่ตัวแทนจากตัวแทนภาครัฐตัวแทนภาคธุรกิจและตัวแทนภาคประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงในส่วนการท่องเที่ยวชุมชนเกาะยอซึ่งจากการศึกษาพบว่ามิติด้านที่ควรได้รับการแก้ไขตามลำดับความเร่งด่วนคือมิติการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและด้านมิติการพัฒนาสังคมวัฒนธรรมปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชนเกาะยอได้แก่ปัจจัยด้านผู้นำปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในชุมชนปัจจัยด้านการสนับสนุนจากเครือข่ายภายนอกและปัจจัยด้านนโยบายมาตรการและกฎหมายซึ่งนำไปสู่ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนเกาะยอเพื่อให้เกิดความยั่งยืนคือควรมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในรูปแบบคณะกรรมการมีแผนงานด้านท่องเที่ยวมีระบบบริหารจัดการท่องเที่ยวของชุมชนอย่างยั่งยืนที่มีความสมดุลของการพัฒนาในมิติทางด้านเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมภายใต้เงื่อนไขการมีส่วนร่วมของชุมชนในทุกๆกระบวนการแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครนายกภายหลังสถานการณ์โควิด- 19 Journal of Sustainable Tourism Development Volume 4 Issue 2 July - December 2022 วารสารเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืนปีที่ 4 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2565 46 จันทร์จิราสุข
ด้านการสนับสนุนจากเครือข่ายภายนอกและปัจจัยด้านนโยบายมาตรการและกฎหมายซึ่งนำไปสู่ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนเกาะยอเพื่อให้เกิดความยั่งยืนคือควรมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในรูปแบบคณะกรรมการมีแผนงานด้านท่องเที่ยวมีระบบบริหารจัดการท่องเที่ยวของชุมชนอย่างยั่งยืนที่มีความสมดุลของการพัฒนาในมิติทางด้านเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมภายใต้เงื่อนไขการมีส่วนร่วมของชุมชนในทุกๆกระบวนการ	ที่รับผิดชอบในรูปแบบคณะกรรมการมีแผนงานด้านท่องเที่ยวมีระบบบริหารจัดการท่องเที่ยวของชุมชนอย่างยั่งยืนที่มีความสมดุลของการพัฒนาในมิติทางด้านเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมภายใต้เงื่อนไขการมีส่วนร่วมของชุมชนในทุกๆกระบวนการแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครนายกภายหลังสถานการณ์โควิด- 19 Journal of Sustainable Tourism Development Volume 4 Issue 2 July - December 2022 วารสารเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืนปีที่ 4 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2565 46 จันทร์จิราสุขบรรจง(2559)ศึกษาเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของหนานมดแดงอาเภอป่าพะยอมจังหวัดพัทลุงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาวะปัญหาของสถานที่ท่องเที่ยววิเคราะห้ศักยภาพศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ท่องเที่ยวและเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนให้แก่สถานที่ท่องเที่ยวหนานมดแดงอาเภอป่าพะยอมจังหวัดพัทลุงใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลคือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่หนานมดแดงผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของหนานมดแดงพบว่าการจำกัดปริมาณการเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเพื่อไม่ให้พื้นที่แออัดจนเกินไปเป็นการช่วยลดอุบัติเหตุทางรถยนต์การแก้ปัญหาห้องพักและที่จอดรถไม่เพียงพอและควรมีกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อื่นๆเพิ่มเติมเช่นตลาดนัดย้อนยุคเกษตรแนวใหม่เพื่อส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมหลักในพื้นที่ถึงแม้

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
๘๑๔ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา Content Validity ด้านความสอดคล้องความถูกต้องเหมาะสมและความครบถ้วนของรายการที่ถามในสิ่งที่ต้องการจะวัดซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๕ ท่าน ๕ นำผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามมาคำนวณหาค่า IOC Index of Objective Congruence และพิจารณาเลือกข้อรายการที่มีค่า IOC ตั้งแต่ ๐.๖๐ ถึง ๑.๐๐ ซึ่งรายการคำถามใช้ได้ทุกข้อ โดยมีค่า IOC ตั้งแต่ ๐.๘๐ ถึง ๑.๐๐ และมีบางข้อต้องปรับปรุงด้าน	ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจำนวน 3 คนผู้บริหารสถานประกอบการจำนวน 1 คนอาจารย์มหาวิทยาลัยจำนวน 1 คนรวมทั้งสิ้นจำนวน 5 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง Purposive Sampling 222 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ Rating Scale แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ Rating Scale 223 วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือเป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาดำรงกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติกรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้าศึกษาเนื้อหาและกระบวนการของแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือหลักการสร้างแบบประเมินเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา Content Validity ของรายการที่ถามในสิ่งที่ต้องการวัดนำผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินมาคำนวณหาค่า IOC Index of Item Objective Congruence และพิจารณาเลือกข้อรายการที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปปรับปรุงแบบประเมินตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและจัดพิมพ์แบบประเมินเพื่อจัดเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป 224 การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ให้ข้อมูลในการตอบแบบประเมินติดตามรวบรวมแบบประเมินที่ส่งคืนมาให้ได้จำนวนตามที่ต้องการและนำมาตรวจสอบความถูกต้องของการตอบเพื่อเตรียมนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป 225
ประเมินแผนการพัฒนาความร่วมมือและเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนบนฐานรากวัฒนธรรมวิถีพุทธในอำเภอเมืองชลบุรีจังหวัดชลบุรีซึ่งมี๒ตอนดังนี้ ตอนที่๑การประเมินความเหมาะสม Propriety ความเป็นไปได้ Feasibility และความเป็นประโยชน์ Utility เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ Rating Scale โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้ ๕ หมายถึงมีความเหมาะสมความเป็นไปได้ความเป็นประโยชน์มากที่สุด ๔ หมายถึงมีความเหมาะสมความเป็นไปได้ความเป็นประโยชน์มาก ๓ หมายถึงมีความเหมาะสมความเป็นไปได้ความเป็นประโยชน์ปานกลาง ๒ หมายถึงมีความเหมาะสมความเป็นไปได้ความเป็นประโยชน์น้อย ๑ หมายถึงมีความเหมาะสมความเป็นไปได้น้อย	ขอนแก่นจำนวน 1 คนศึกษานิเทศก์สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่นจำนวน 2 คน 2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่องค์ประกอบของเครือข่ายการเรียนรู้จากภารกิจและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 1 การมีส่วนร่วมร่วมกัน 2 การบริหารจัดการศึกษา 3 หลักการดำเนินงานของเครือข่าย 4 การเสริมสร้างซึ่งกันและกัน 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง SemiStructured Interview โดยทำการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เพื่อนำไปสู่การกำหนดกรอบแนวคิดขององค์ประกอบของเครือข่ายการเรียนรู้ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยเก็บข้อมูลจากหลากหลายแหล่งตามหลักการสามเส้า Triangulation และหลักการมีส่วนร่วมจากผู้เกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วนได้เสียระดับฐานราก Grounded Grass Root Stakeholders เพื่อตรวจสอบและยืนยันความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของข้อมูล 5 การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยด้วยวิธีใช้ค่าเฉลี่ยและนำไปแปลผลโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประมาณค่าความคิดเห็นโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า Rating Scale 5 ระดับตามหลักการของ Likert ดังนี้ค่าเฉลี่ย 451500 หมายถึงมีความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 351450 หมายถึงมีความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 251350 หมายถึงมีความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ย 151250 หมายถึงมีความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ในระดับน้อยค่าเฉลี่ย 100150 หมายถึงมีความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ในระดับน้อย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
๘๙๓ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความถูกต้องตามเนื้อหาและความครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ศึกษา ๔ ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อเตรียมนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป ๓ การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยดำเนินการดังนี้ ๑ ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ออกจากวิทยาลัยสงฆ์ชลบุรีเพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการตอบแบบสอบถาม ๒ ผู้วิจัยประสานงานกับผู้ทรงคุณวุฒิ	ตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติกรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้าศึกษาเนื้อหาและกระบวนการของแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือหลักการสร้างแบบประเมินเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา Content Validity ของรายการที่ถามในสิ่งที่ต้องการวัด นำผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินมาคำนวณหาค่า IOC Index of Item Objective Congruence และพิจารณาเลือกข้อรายการที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปปรับปรุงแบบประเมินตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและจัดพิมพ์แบบประเมินเพื่อจัดเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป 224 การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ให้ข้อมูลในการตอบแบบประเมินติดตามรวบรวมแบบประเมินที่ส่งคืนมาให้ได้จำนวนตามที่ต้องการ และนำมาตรวจสอบความถูกต้องของการตอบเพื่อเตรียมนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป 225 การวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความเหมาะสมความเป็นไปได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย X และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน SD ตอนที่ 3 ทดลองใช้และประเมินผลการใช้แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติกรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า 31 ทดลองใช้แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเพิ่มคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติกรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า 4 องค์ประกอบ 4 โครงการ 311 กลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการทดลองใช้ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาครูผู้สอนจำนวน 45 คน สถานประกอบการและชุมชนจำนวน 40 คน
๔๔ ผลการประเมินความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของตัวชี้วัดและโครงการของกลยุทธ์การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมโดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางถึงมากเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่าตัวชี้วัดของกลยุทธ์การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทุกข้อมีความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางถึงมากข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง	มากที่สุดด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากและด้านความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์การประเมินพบว่าร้อยละ 1 มีความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ 33 ความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของพันธกิจที่ 1 ประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 เป้าประสงค์ที่ 1 กลยุทธ์ที่ 1113 ตัวชี้วัดและมาตรการในการพัฒนากลยุทธ์การจัดการพลังงานทดแทนของชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้าเขื่อนภูมิพลพบว่าผลการประเมินอยู่ในระดับมากและมากที่สุดที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้านพบว่าด้านความเหมาะสมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุดด้านความเป็นไปได้ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและด้านความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์การประเมินพบว่าพันธกิจที่ 1 เป้าประสงค์ที่ 1 ประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 กลยุทธ์ที่ 1113 ตัวชี้วัดและมาตรการทุกข้อมีความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ 34 ความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของพันธกิจที่ 2 ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 เป้าประสงค์ที่ 2 กลยุทธ์ที่ 2122 ตัวชี้วัดและมาตรการในการพัฒนากลยุทธ์การจัดการพลังงานทดแทนของชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้าเขื่อนภูมิพลพบว่าผลการประเมินอยู่ในระดับมากและมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้านพบว่าด้านความเหมาะสมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากด้านความเป็นไปได้ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและด้านความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์การประเมินพบว่าพันธกิจที่ 2 ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 เป้าประสงค์ที่ 2 กลยุทธ์ที่ 2122 ตัวชี้วัดและมาตรการทุกข้อมีความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
การส่งเสริมการศึกษาทางพุทธศาสนาและการเรียนรู้ของชุมชนสอดคล้องกับข้อค้นพบของพระชยานันท์และคณะ 66 ๖๗ ที่ศึกษาเรื่องการเสริมสร้างเครือข่ายการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดและชุมชนในลำนานาซึ่งพบว่านโยบายและการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาครัฐและองค์กรท้องถิ่นในลำนานาพบว่าภาครัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวของประเทศโดยได้กำหนดกรอบการทำงานอยู่ ๓ เรื่องที่สำคัญของประเทศคือเป็นไปตามกลไกของนโยบายการพัฒนา	ในกระบวนการวิเคราะห์โดยดำเนินการร่วมกับกระบวนการรวบรวมข้อมูลจากสัมภาษณ์เจาะลึก Indepth interview ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึก in-depth interview เพื่อศึกษาและประมวลองค์ความรู้แนวคิดทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างเครือข่ายการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดและชุมชนในลำนานาโดยวิธีการวิเคราะห์อันจะได้ดำเนินการกระบวนการตามแนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพอันได้แก่การวิเคราะห์ข้อมูลโดยพิจารณาประเด็นหลัก Major themes หรือแบบแผนหลัก Major pattern ที่พบในข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ทั้งหมดจากนั้นจึงนำประเด็นหลัก Major themes มาพิจารณาแบ่งแยกออกเป็นประเด็นย่อย Subthemes และหัวข้อย่อย Categories อันเป็นกระบวนการวิเคราะห์โดยการเริ่มต้นจากการวิเคราะห์ภาพรวมไปสู่การวิเคราะห์ประเด็นย่อยของกระบวนการวิเคราะห์ตามแนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพสามารถสรุปผลปริทรรศน์ปีที่ 5 ฉบับที่ 3 กันยายน ธันวาคม 2563 221 ผลการวิจัยจากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 นโยบายและการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาครัฐและองค์กรท้องถิ่นในลำนานาพบว่า 1 ภาครัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวของประเทศโดยได้กำหนดกรอบการทำงานอยู่ 3 เรื่องที่สำคัญของประเทศคือการกำหนดนโยบายสามพลังประชารัฐกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวของรัฐบาลและกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทยพศ 2558 2560 และเป็นไปตามกลไกของนโยบายการพัฒนสามพลังของประชารัฐซึ่งรัฐบาลได้น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาโดยเน้นภาคเศรษฐกิจอาชีพรายได้ความร่วมมือและชุมชนเข้มแข็งรัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทยพศ 2558 2560 ครอบคลุม
สามพลังของประชารัฐซึ่งรัฐบาลได้น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาโดยเน้นภาคเศรษฐกิจอาชีพรายได้ความร่วมมือและชุมชนเข้มแข็ง๒การจ่อจอนวัฒณ์ชมภูปัญญาและธนัสลาโรจนตระกูลการพัฒนาศักยภาพชุมชนแบบมีส่วนร่วมสู่ชุมชนท่องเที่ยวที่ยั่งยืน Journal of Modern Learning Development ปีที่๗ฉบับที่๘เดือนสิงหาคม๒๕๖๕๔๑๔๔๓๐๖๗พระชยานันท์นี้การเสริมสร้างเครือข่ายการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดและชุมชนในลำนานาวารสารจรูบลปริทรรศน์ปีที่๕ฉบับที่	100 คนรวมจำนวน 400 คนโดยกำหนดจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนแต่ละวัดองค์กรในพื้นที่ 5 จังหวัดประกอบด้วยจังหวัดเชียงราย จังหวัดน่านจังหวัดเชียงใหม่จังหวัดแพร่จังหวัดลำพูนและ 216 Journal of MCU Ubon Review Vol5 No3 SeptemberDecember 2020 จังหวัดพะเยาผลการวิจัยพบว่า 1 นโยบายและการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาครัฐและองค์กรท้องถิ่นในลำนานาพบว่าภาครัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวของประเทศโดยได้กำหนดกรอบการทำงานอยู่ 3 เรื่องที่สำคัญของประเทศคือเป็นไปตามกลไกของนโยบายการพัฒนสามพลังของประชารัฐซึ่งรัฐบาลได้น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาโดยเน้นภาคเศรษฐกิจอาชีพรายได้ความร่วมมือและชุมชนเข้มแข็ง 2 การพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวของวัดและชุมชนในลำนานาพบว่าการพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวของวัดและชุมชนในลำนานาเป็นการให้ความรู้ความเข้าใจสืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการสร้างรายได้วิถีชีวิตชุมชนดีขึ้นและเป็นการตอบสนองความต้องการชุมชนในการฟื้นฟูความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมวิถีชีวิตชุมชนและการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3 เสริมสร้างเครือข่ายการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดและชุมชนในลำนานาพบว่าแนวทางการเสริมสร้างเครือข่ายการจัดการวัดเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนั้นแบ่งเป็นเครือข่ายภายในชุมชนโดยใช้แนวทางของคำว่าบรรพชาวมัยถึงความร่วมมือระหว่างบ้านวัดโรงเรียน 4 ความสัมพันธ์ในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดและชุมชนในลำนานาพบว่ามีความสัมพันธ์ในการท่องเที่ยวในรูปแบบของการมีส่วนร่วมของชุมชนเครือข่ายการท่องเที่ยวในการจัดการสถาน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
๑๕๐พัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวของวัดและชุมชนในลำนานาพบว่าการพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวของวัดและชุมชนในลำนานาเป็นการให้ความรู้ความเข้าใจสืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการสร้างรายได้วิถีชีวิตชุมชนดีขึ้นและเป็นการตอบสนองความต้องการชุมชนในการฟื้นฟูความรู้ด้านศิลปะวัฒนธรรมวิถีชีวิตชุมชนและการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง๓เสริมสร้างเครือข่ายการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดและชุมชนในลำนานาพบว่าแนวทางการเสริมสร้างเครือข่ายการจัดการ	วัดองค์กรในพื้นที่ 5 จังหวัดประกอบด้วยจังหวัดเชียงรายจังหวัดน่านจังหวัดเชียงใหม่จังหวัดแพร่จังหวัดลำพูนและ 216 Journal of MCU Ubon Review Vol5 No3 SeptemberDecember 2020 จังหวัดพะเยาผลการวิจัยพบว่า 1 นโยบายและการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาครัฐและองค์กรท้องถิ่นในลำนานาพบว่าภาครัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวของประเทศโดยได้กำหนดกรอบการทำงานอยู่ 3 เรื่องที่สำคัญของประเทศคือเป็นไปตามกลไกของนโยบายการพัฒนาสามพลังของภาครัฐซึ่งรัฐบาลได้น้อมนาหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาโดยเน้นภาคเศรษฐกิจอาชีพรายได้ความร่วมมือและชุมชนเข้มแข็ง 2 การพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวของวัดและชุมชนในลำนานาพบว่าการพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวของวัดและชุมชนในลำนานาเป็นการให้ความรู้ความเข้าใจสืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการสร้างรายได้วิถีชีวิตชุมชนดีขึ้นและเป็นการตอบสนองความต้องการชุมชนในการฟื้นฟูความรู้ด้านศิลปะวัฒนธรรมวิถีชีวิตชุมชนและการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3 เสริมสร้างเครือข่ายการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดและชุมชนในลำนานาพบว่าแนวทางการเสริมสร้างเครือข่ายการจัดการวัดเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนั้นแบ่งเป็นเครือข่ายภายในชุมชนโดยใช้แนวทางของคำว่าบรรพชาวมัยถึงความร่วมมือระหว่างบ้านวัดโรงเรียน 4 ความสัมพันธ์ในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดและชุมชนในลำนานาพบว่ามีความสัมพันธ์ในการท่องเที่ยวในรูปแบบของการมีส่วนร่วมของชุมชนเครือข่ายการท่องเที่ยวในการจัดการสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้งวัดชุมชนผู้ประกอบการภาครัฐและเอกชนให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดและชุมชนคาสาคัญการเสริม
วัดเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนั้นแบ่งเป็นเครือข่ายภายในชุมชนโดยใช้แนวทางของคำว่าบรรพชาวมัยถึงความร่วมมือระหว่างบ้านวัดโรงเรียน๔ความสัมพันธ์ในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดและชุมชนในลำนานาพบว่ามีความสัมพันธ์ในการท่องเที่ยวในรูปแบบของการมีส่วนร่วมของชุมชนเครือข่ายการท่องเที่ยวในการจัดการสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้งวัดชุมชนผู้ประกอบการภาครัฐและเอกชนให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดและชุมชนทั้งนี้มีความสอดคล้องกันในเรื่องการ	ตัวอย่างตามสัดส่วนแต่ละวัดองค์กรในพื้นที่ 5 จังหวัดประกอบด้วยจังหวัดเชียงรายจังหวัดน่านจังหวัดเชียงใหม่จังหวัดแพร่จังหวัดลำพูนและ 216 Journal of MCU Ubon Review Vol5 No3 SeptemberDecember 2020 จังหวัดพะเยาผลการวิจัยพบว่า 1 นโยบายและการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาครัฐและองค์กรท้องถิ่นในลำนานาพบว่าภาครัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวของประเทศโดยได้กำหนดกรอบการทำงานอยู่ 3 เรื่องที่สำคัญของประเทศคือเป็นไปตามกลไกของนโยบายการพัฒนาสามพลังของภาครัฐซึ่งรัฐบาลได้น้อมนาหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาโดยเน้นภาคเศรษฐกิจอาชีพรายได้ความร่วมมือและชุมชนเข้มแข็ง 2 การพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวของวัดและชุมชนในลำนานาพบว่าการพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวของวัดและชุมชนในลำนานาเป็นการให้ความรู้ความเข้าใจสืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการสร้างรายได้วิถีชีวิตชุมชนดีขึ้นและเป็นการตอบสนองความต้องการชุมชนในการฟื้นฟูความรู้ด้านศิลปะวัฒนธรรมวิถีชีวิตชุมชนและการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3 เสริมสร้างเครือข่ายการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดและชุมชนในลำนานาพบว่าแนวทางการเสริมสร้างเครือข่ายการจัดการวัดเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนั้นแบ่งเป็นเครือข่ายภายในชุมชนโดยใช้แนวทางของคำว่าบรรพชาวมัยถึงความร่วมมือระหว่างบ้านวัดโรงเรียน 4 ความสัมพันธ์ในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดและชุมชนในลำนานาพบว่ามีความสัมพันธ์ในการท่องเที่ยวในรูปแบบของการมีส่วนร่วมของชุมชนเครือข่ายการท่องเที่ยวในการจัดการสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้งวัดชุมชนผู้ประกอบการภาครัฐและเอกชนให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
และสิ่งแวดล้อมซึ่งกำลังทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นทุกขณะนั้นความหวังหนึ่งที่น่าจะช่วยบรรเทาปัญหานี้ได้และก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนคือการมีส่วนร่วมของชุมชนแนวทางนี้ได้รับการยอมรับและผลักดันอย่างกว้างขวางทั่วโลกรวมทั้งในประเทศไทยหน่วยงานทั้งภาครัฐองค์กรพัฒนาเอกชนเอกชนและสถาบันการศึกษาควรร่วมมือกันเพื่อสร้างเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างต่อเนื่องแนวทางและกลยุทธ์สำคัญที่จะช่วยสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนคือ	การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจำลองโพธิ์บุญ 1 บทคัดย่อท่ามกลางปัญหาความร่อยหรอเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งกำลังทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นทุกขณะนั้นความหวังหนึ่งที่น่าจะช่วยบรรเทาปัญหานี้ได้และก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนคือการมีส่วนร่วมของชุมชนแนวทางนี้ได้รับการยอมรับและผลักดันอย่างกว้างขวางทั่วโลกรวมทั้งในประเทศไทยหน่วยงานทั้งภาครัฐองค์กรพัฒนาเอกชนเอกชนและสถาบันการศึกษาควรร่วมมือกันเพื่อสร้างเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างต่อเนื่องแนวทางและกลยุทธ์สำคัญที่จะช่วยสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนคือ 1 การศึกษาทำความเข้าใจถึงวัฒนธรรมแนวคิดและวิถีชีวิตของคนไทย 2 การสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในประเด็นปัญหาและแนวของการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3 เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของชุมชนและกำหนดแนวทางการพัฒนา 4 การกระจายทรัพยากรอำนาจและความรับผิดชอบในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่ชุมชนรายงานได้เสนอตัวอย่างการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ต่างๆด้วย 1 รองศาสตราจารย์คณะพัฒนาศักดิ์และสิ่งแวดล้อมสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 142 วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม 1 บทหน้า 11 ความเป็นมาภาวะความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการบริโภคและการผลิตของมนุษย์นั้นจะพิจารณาได้จากเมื่อการใช้ประโยชน์ด้านใดด้านหนึ่งเริ่มมีข้อจำกัดเกิดขึ้นข้อจำกัดดังกล่าวจะเป็นดัชนีที่บ่งชี้ถึงภาวะการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ
๑การศึกษาทำความเข้าใจถึงวัฒนธรรมแนวคิดและวิถีชีวิตของคนไทย๒การสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในประเด็นปัญหาและแนวของการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม๓เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของชุมชนและกำหนดแนวทางการพัฒนา๔การกระจายทรัพยากรอำนาจและความรับผิดชอบในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่ชุมชนรายงานได้เสนอตัวอย่างการมีส่วนร่วมของชุมชนใน๖๘จำลองโพธิ์บุญได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการ	การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจำลองโพธิ์บุญ 1 บทคัดย่อท่ามกลางปัญหาความร่อยหรอเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งกำลังทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นทุกขณะนั้นความหวังหนึ่งที่น่าจะช่วยบรรเทาปัญหานี้ได้และก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนคือการมีส่วนร่วมของชุมชนแนวทางนี้ได้รับการยอมรับและผลักดันอย่างกว้างขวางทั่วโลกรวมทั้งในประเทศไทยหน่วยงานทั้งภาครัฐองค์กรพัฒนาเอกชนเอกชนและสถาบันการศึกษาควรร่วมมือกันเพื่อสร้างเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างต่อเนื่องแนวทางและกลยุทธ์สำคัญที่จะช่วยสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนคือ 1 การศึกษาทำความเข้าใจถึงวัฒนธรรมแนวคิดและวิถีชีวิตของคนไทย 2 การสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในประเด็นปัญหาและแนวของการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3 เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของชุมชนและกำหนดแนวทางการพัฒนา 4 การกระจายทรัพยากรอำนาจและความรับผิดชอบในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่ชุมชนรายงานได้เสนอตัวอย่างการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ต่างๆด้วย 1 รองศาสตราจารย์คณะพัฒนาศักดิ์และสิ่งแวดล้อมสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 142 วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม 1 บทหน้า 11 ความเป็นมาภาวะความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการบริโภคและการผลิตของมนุษย์นั้นจะพิจารณาได้จากเมื่อการใช้ประโยชน์ด้านใดด้านหนึ่งเริ่มมีข้อจำกัดเกิดขึ้นข้อจำกัดดังกล่าวจะเป็นดัชนีที่บ่งชี้ถึงภาวะการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพจากที่เคยเป็นกับภาวะที่เป็นอยู่จริง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ทรงดำด่าบลทำข้ามอำเภอพนพนจังหวัดสุราษฎร์ธานีซึ่งค้นพบว่าบริบททางสังคมมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตการปรับตัวให้เข้ากับบริบททางสังคมจึงมีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ในสังคมทั้งบริบททางด้านเศรษฐกิจการเมืองเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมอื่นๆการปรับตัวให้เข้ากับบริบททางสังคมจะทำให้เราอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความเป็นพลวัตได้อย่างมีความสุขการปรับตัวให้เข้ากับบริบททางเศรษฐกิจจะทำให้มีรายได้และการประกอบอาชีพ	หลังจากที่สามารถนำมาซึ่งความสงบสุขของสังคมได้ผู้วิจัยสามารถสรุปแบบการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมในทรงดาตามลทำข้ามได้ 8 ประการคือ 162 Journal of MCU Nakhondhat Vol5 No2 May August 2018 1 การอบรมจากครอบครัว 2 การสร้างระบบความสัมพันธ์ทางเครือญาติ 3 การถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น 4 การสร้างจิตสำนึกให้เห็นคุณค่าของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม 5 การส่งเสริมกิจกรรมทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น 6 การเผยแพร่แลกเปลี่ยน 7 การเสริมสร้างปราชญ์ท้องถิ่นองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย 1 บริบททางสังคมมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตการปรับตัวให้เข้ากับบริบททางสังคมจึงมีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ในสังคมทั้งบริบททางด้านเศรษฐกิจการเมืองเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมอื่นๆการปรับตัวให้เข้ากับบริบททางสังคมจะทำให้เราอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความเป็นพลวัตได้อย่างมีความสุขการปรับตัวให้เข้ากับบริบททางเศรษฐกิจจะทำให้มีรายได้และการประกอบอาชีพที่ดีการปรับตัวให้เข้ากับบริบททางการเมืองจะทำให้เราสามารถตัดสินใจและมีโอกาสเสนอแนวทางการเมืองที่ถูกต้องหรือการยอมรับและเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและการสื่อสารทำให้เราสามารถประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายซึ่งเป็นการลดต้นทุนส่วนหนึ่งของชีวิตได้เช่นกัน 2 หลักการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมการมีวิถีชีวิตที่แตกต่างในสังคมย่อมต้องอาศัยหลักธรรมหลายประการเพื่อให้ความแตกต่างเหล่านั้นดูเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเช่นหลักความสามัคคีหลักการมีส่วนร่วมหลักความเมตตาธรรมทั้งการยอมรับในแนวปฏิบัติและความเชื่อที่แตกต่างเพราะปัจจุบันการอยู่ร่วมกันในยุคโลกภิวัตน์เป็นสิ่ง
สามัคคีหลักการมีส่วนร่วมหลักความเมตตาธรรมทั้งการยอมรับในแนวปฏิบัติและความเชื่อที่แตกต่างเพราะปัจจุบันการอยู่ร่วมกันในยุคโลกภิวัตน์เป็นสิ่งที่ไม่ได้ 3 การตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมวัฒนธรรมต่างๆเกิดจากแนวปฏิบัติที่ซ้ำๆของบรรพบุรุษมาช้านานและผลของการปฏิบัติที่ส่งผลต่อชีวิตและการอยู่ร่วมกันทางสังคมวัฒนธรรมจึงเป็นทั้งความคิดหรือการกระทำของมนุษย์ในส่วนรวมที่เป็นลักษณะอันเดียวกันและสาแดง	จะทำให้เราสามารถตัดสินใจและมีโอกาสเสนอแนวทางการเมืองที่ถูกต้องหรือการยอมรับและเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและการสื่อสารทำให้เราสามารถประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายซึ่งเป็นการลดต้นทุนส่วนหนึ่งของชีวิตได้เช่นกัน 2 หลักการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมการมีวิถีชีวิตที่แตกต่างในสังคมย่อมต้องอาศัยหลักธรรมหลายประการเพื่อให้ความแตกต่างเหล่านั้นดูเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเช่นหลักความสามัคคีหลักการมีส่วนร่วมหลักความเมตตาธรรมทั้งการยอมรับในแนวปฏิบัติและความเชื่อที่แตกต่างเพราะปัจจุบันการอยู่ร่วมกันในยุคโลกภิวัตน์เป็นสิ่งที่ไม่ได้ 3 การตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมวัฒนธรรมต่างๆเกิดจากแนวปฏิบัติที่ซ้ำๆของบรรพบุรุษมาช้านานและผลของการปฏิบัติที่ส่งผลต่อชีวิตและการอยู่ร่วมกันทางสังคมวัฒนธรรมจึงเป็นทั้งความคิดหรือการกระทำของมนุษย์ในส่วนรวมที่เป็นลักษณะอันเดียวกันและสาแดงให้ปรากฏเป็นภาษาความเชื่อและประเพณีต่างๆแนวปฏิบัติเหล่านั้นจึงสามารถสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบันได้นั้นแสดงให้เห็นว่าทุกวัฒนธรรมในโลกย่อมมีคุณค่าและมีที่มาที่เป็นประโยชน์กับส่วนรวมในด้านใดด้านหนึ่งสมควรแก่การศึกษาและอนุรักษ์ไว้ว่าารสามหาจพ้านาครทรรศนปีที 5 ฉบับที่ 2 พฤษภาคมสิงหาคม 2561 163 ข้อเสนอแนะ 1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายจากการศึกษาข้อมูลพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้ามไม่ได้มีแผนด้านยุทธศาสตร์ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมในชุมชนแคว้นการสนับสนุนงบประมาณดังกล่าวเมื่อมีการเสนอขอผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายดังนี้

55/58

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
ภาษาบาลีฉบับมหาจุฬาลงกรณวิไลโย กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ วิทยุญาณ๒๕๓๙ อรรถกถาภาษาบาลีฉบับมหาจุฬาลงกรณ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย๒๕๓๒ ฎีกาภาษาบาลีฉบับมหาจุฬาลงกรณ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย๒๕๓๗ ข้อมูล วิทยุญาณ๑ หนังสือการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คู่มือแนวทางการจัดการ ที่พักรีสตอร์พัฒนาธรรมชนบท กรุงเทพมหานคร การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย๒๕๕๔ จินตนา บัญชีของการสภาพแวดล้อมทางธุรกิจพิมพ์ ครั้งที่๗ กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย๒๕๕๐ ชัยพลทรงสุนทรวงศ์	พระสังฆราชวัดมหาธาตุ โดยมติของพระสังฆราชเปรียบเทียบชั้นหลักฐาน บาลีแปลและอธิบายโดยพระคันธสารภักตฺย กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ พิทักษ์อักษร๒๕๕๔ พระอัครวิมลเสนาบดีสถิตมาลา คัมภีร์หลักบาลี มหาไวยการแปลโดยพระมหานิติธมมสาโรชและจารุธรรมดา กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร๒๕๕๕ มหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย ฎีกาภาษาบาลีฉบับมหาจุฬาลงกรณ กรุงเทพมหานคร โรง พิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย๒๕๓๗ โรงพิมพ์วิไลโยภาษาบาลีฉบับมหา จุฬาลงกรณวิไลโย กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์วิทยุญาณ๒๕๓๙ พระไตรปิฎก ภาษาบาลีฉบับมหาจุฬาลงกรณ๒๕๐๐ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย๒๕๓๕ พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย๒๕๓๗ ในรูปปฏิรูปของคฤหัสถ์จากเอกสารปาฐกถา กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย๒๕๓๗ สารสาร บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์๓๐ปีที่๑๖ ฉบับที่๑ มกราคม เมษายน๒๕๓๗ ในรูป ปฏิรูปของคฤหัสถ์จากเอกสารจากสถาบันภาษาไทย กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย๒๕๕๓ ประวัติวัดราชโอรสาราม กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย๒๕๓๒ สมิตินิพนธ์ในมติบาลีศึกษาใน อรรถกถาธรรมบท กรุงเทพมหานคร บริษัทเอเอ็มเอ็นเตอร์ไพรส์ กัด๒๕๕๓ ธีรโชติเกิดแก้วมีสินธิปัญหา ฎีกาการตรวจชำระและการศึกษาเชิง วิเคราะห์วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์ฉบับบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย๒๕๕๔ พระมหาบุญอุดมมโฆษาจารย์ นามัสการฎีกาแปลและศึกษาวิเคราะห์วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์ฉบับบัณฑิต วิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย๒๕๕๔ พระมหา สมลักษณ์ โคนธสา
โดยชุมชนเพื่อการพัฒนามนุษย์อย่างยั่งยืน วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญา ดุษฎีบัณฑิตมหาวิทยาลัยศิลปากร๒๕๕๖ ธนพลมหาทศวรรษสัมพันธ์ ระหว่างการบริหารเชิงกลยุทธ์กับการบริหารงานงบประมาณแบบมุ่งเน้นผล สมฤทธิ์ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานีเขต๒ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี๒๕๕๗ นงนุช สเรเสนา การพัฒนาหลักสูตรการ บริหารสถานศึกษาเพื่อรับรางวัลพระราชทานระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย อลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์๒๕๖๑ พรรณณา อึ้งพง	ทางวิชาการเชิงบวกในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียน วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาบริหารการ ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ธีรโชติเชาวน์นนท์.(2552). การจัดการเชิงกลยุทธ์ (ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ: ซีเอ็ด แชน. ศักดิ์พรปฐมิดา. (2559). การนำเสนอกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎี บัณฑิตสาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. ธงชัยสันติวงศ์. (2551). องค์การและการบริหารงาน. พิมพ์ ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช. ธัญลักษณ์ ไกรสยาม. (2558). มาตรฐาน โรงเรียนรางวัลพระราชทานของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ ศึกษามัธยมศึกษา เขต 12. วารสารนาคบุตรปริทรรศน์, 7 (1), 22 - 30. สิริ รุญเจริญ. (2550). ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุค ปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: ขาวฟ้า. 16 Vol. 4 No. 2 (April-June 2022) นงนุช ไพบูลย์รัตนานนท์. (2557). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: คณะ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. นงนุช สเรเสนา. (2561). การ พัฒนากลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาเพื่อรับรางวัลพระราชทานระดับการ ศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชา บริหารการศึกษามัธยมศึกษา วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ใน พระบรมราชูปถัมภ์. เนตรพัฒน์ ยาริราช. (2553). Modern Management การจัดการสมัยใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ทรูเพ็ล กรุ๊ป. บุญเกียรติ ชีวะตระกูลกิจ. (2550). แนวคิดเกี่ยวกับบริการ. ใน เอกสาร การสอนประมวลสาระชุดวิชาการวิเคราะห์วางแผนและควบคุมทางการ ตลาด หน่วยที่ 8 (หน้า 196). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิ ราช. ประยงค์ เนาบุตร. (2555). หน่วยที่ 3 การกิจของสถานศึกษาใน ประมวลชุดวิชาการจัดและบริหารองค์การทางการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
สหพันธ์การบริหารเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารกับผลการปฏิบัติงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่นครปฐมสาขาวิชาการบริหารการศึกษาศาตราภวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร๒๕๕๘พระมหาศิริชัยสิริมหาโณการจัดการทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอละลาลายมาศจังหวัดบุรีรัมย์วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย๒๕๖๑ราไพพรรณแก้วสุริยะอ้างถึงในสุดถนอมต้นเจริญการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	2558 นางธิดาเจริญสุขความสัมพันธะระหว่างการบริหารเชิงกลยุทธ์กับองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 2 เอกสารการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 6 เสนอที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 2829 เมษายน 2558 นิตยาทองไทยคุณลักษณะผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพอาชีพตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาทสิงห์บุรีและอ่างทองวิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี 2557 พรรณณาอึ้งพงษ์พันธ์การบริหารเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารกับผลการปฏิบัติงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 1 วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร 2554 พิบูลที่ปะปลการจัดการเชิงกลยุทธ์กรุงเทพมหานครอมรรการพิมพ์ 2546 พิมพ์พรรณคุณิยานีการบริหารเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนรายงานการค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร 2550 วิษณุชัยสุพรรณคุณลักษณะของผู้บริหารมีอาชีพในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนครเขต 1 วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร 2550 วีรณัฐทิมย้ายามความสัมพันธะระหว่างการบริหารเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตหนองจอกกรุงเทพมหานครวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ 2554 สักกรินทร์อยู่ผ่องและอัศครันต์พลกระจำงการศึกษารูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับสถานประกอบการขนาดเล็กวิทยานิพนธ์ปริญญา
การประชุมวิชาการระดับชาติด้านการจัดการคณะวิทยการจัดการ๒๕๖๐จุรีเรพพงษ์เจริญแนวคิดกระบวนการลำดับขั้นวิเคราะห์เพื่อการประเมินปัจจัยกลยุทธ์ด้านการขนส่งวิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่๒๕๕๕ลัดดาวัลย์บุญเลิศการวางแผนกลยุทธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต๔วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศิลปากร๒๕๕๖	วิชาชีพครูในสถานศึกษาคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพวิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร 2550 พรสุณีหงส์ลอยการบริหารงานตามแผนกลยุทธ์การพัฒนาระบบราชการไทยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในจังหวัดนครปฐมวิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร 2550 รัฐจันทร์ชัยชญาความสัมพันธะระหว่างการบริหารระบบสารสนเทศกับการวางแผนกลยุทธ์ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานวิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร 2553 ลัดดาวัลย์บุญเลิศการวางแผนกลยุทธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษากาญจนบุรีเขต 4 วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร 2554 การวางแผนกลยุทธ์กับการปฏิบัติงานของศูนย์การศึกษาพิเศษเพื่อคุณภาพนมแกลและนุชนรารัตนศิริระประภา 161 วารสารบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรปีที่ 6 ฉบับที่ 1 กรกฎาคมธันวาคม 2558 สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐานการวางแผนเชิงกลยุทธ์การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร 2554 สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษแผนพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

58/58